

EDUSKUNNAN VASTAUS 191/2014 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi sekä vakaumaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehdyn sopimuksen hyväksymiseksi ja laiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi sekä vakaumaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehdyn sopimuksen hyväksymiseksi ja laiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta (HE 175/2014 vp).

Valiokuntakäsittely

Talousvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (TaVM 20/2014 vp).

Päätös

Eduskunta on

hyväksynyt hallituksen esityksessä tarkoitetun sopimuksen ja

hyväksynyt hallituksen esityksessä tarkoitetun julistuksen antamisen.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

I OSA
YLEISTÄ

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen, jäljempänä *laitos*, varautumisesta kriisinratkaisuun, taloudellisiin vaikeuksiin joutuneen laitoksen asettamisesta kriisihallintoon, käytettävistä kriisinratkaisutoimenpiteistä ja toiminnan uudelleenjärjestämisestä, rahoitusvakaussviranomaisen toimivallasta, osakkeenomistajia ja velkojia koskevista suoja-toimista, ryhmäkriisinratkaisusta ja kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisesta. Lisäksi laissa säädetään valtioneuvoston oikeudesta rajoittaa Suomen rahoitusmarkkinoiden ja rahoitusmarkkinoilla toimivien toimintaa määrääjäksi.

Mitä 4—18 luvussa säädetään laitoksesta, sovelletaan laitoksen kriisinratkaisun yhteydessä lisäksi:

- 1) laitoksen emoyrityksenä olevaan rahoitusalan holdingyhtiöön, rahoitusalan sekaholdingyhtiöön ja monialan holdingyhtiöön; sekä
- 2) laitoksen tai 1 kohdassa tarkoitetun yrityksen tytäryritykseen, jos se on rahoituslaitos.

Tämän lain 15 lukua sovelletaan lisäksi kolmannen maan laitoksen Suomessa olevaan sivuliikkeeseen.

Tätä lakia sovelletaan, jollei yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) N:o 806/2014, jäljempänä *EU:n kriisinratkaisuasetus*, tai sitä koskevasta vakaussmaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja

rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehdystä sopimuksesta, jäljempänä *valtiosopimus*, muuta johdu.

2 §

Rahoitusvakaussviranomainen

Tämän lain mukaisten laitosten kriisinratkaisua ja sen suunnittelua koskevien viranomais-tehtävien hoitaminen kuuluu rahoitusvakaussviranomaisesta annetussa laissa (/), jäljempänä *virastolaki*, tarkoitetulle Rahoitusvakaussvirastolle, jäljempänä *virasto*, jollei EU:n kriisinratkaisuasetuksesta muuta johdu tai tässä laissa erikseen toisin säädetä.

Konsernin kriisinratkaisun suunnitteluun liittyvät tehtävät kuuluvat virastolle, jos konsernin emoyritys on suomalainen yritys, joka ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, jollei jäljempänä tässä laissa toisin säädetä.

Ryhmäkriisinratkaisuun liittyvät, 4—14 luvussa säädetyt rahoitusvakaussviranomaisen tehtävät kuuluvat virastolle, jos luottolaitos tai sijoituspalveluyritys tai sen 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu emoyritys on suomalainen yritys, joka ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, jollei jäljempänä tässä laissa toisin säädetä.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *luottolaitoksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta;

2) *sijoituspalveluyrityksellä* sijoituspalvelulain (747/2012) 6 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä, joka harjoittaa kaupankäyntiä rahoitusvälineellä omaan lukuun tai liikkeeseenlaskun takaamista;

3) *rahoituslaitoksella* luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013, jäljempänä *EU:n vakavaraisuusasetus*, 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa tarkoitettua rahoituslaitosta;

4) *emoyrityksellä* kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettua emoyritystä;

5) *tytäryrityksellä* kirjanpitolain 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettua tytäryritystä;

6) *konsernilla* emoyritystä ja sen tytäryritystä;

7) *ryhmällä* yritysryhmää, joka koostuu luottolaitoksesta tai sijoituspalveluyrityksestä sekä niiden 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua emoyrityksestä ja mainitun momentin 2 kohdassa tarkoitetuista tytäryrityksistä;

8) *rahoitusalan holdingyhtiöllä* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettua rahoitusalan holdingyhtiötä;

9) *rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa tarkoitettua rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;

10) *monialan holdingyhtiöllä* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa tarkoitettua monialan holdingyhtiötä;

11) *ryhmän emoyrityksellä* luottolaitosta ja sijoituspalveluyritystä, joka on toisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tai 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua tytäryrityksen emoyritys, sekä luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen mainitun momentin 1 kohdassa tarkoitettua emoyritystä;

12) *ryhmän tytäryrityksellä* 11 kohdassa tarkoitettua emoyrityksen 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä;

13) *kriisinratkaisuvälineellä* 7 luvun 2 §:ssä tarkoitettua toimenpidettä;

14) *kriisinratkaisuvalltuudella* 12 luvussa tarkoitettuja viraston toimivaltuuksia;

15) *ETA-valtiolla* Euroopan talousalueeseen kuuluvaa valtiota;

16) *kolmannella maalla* muuta valtiota kuin ETA-valtiota;

17) *kolmannen maan luottolaitoksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettua ulkomaista luottolaitosta;

18) *kolmannen maan sijoituspalveluyrityksellä* sijoituspalvelulain 1 luvun 9 §:ssä tarkoitettua ulkomaista sijoituspalveluyritystä;

19) *sivuliikkeellä* luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 13 §:ssä tarkoitettua sivuliikettä;

20) *merkittäväällä sivuliikkeellä* muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa olevaa sivuliikettä, joka katsotaan sen sijaintivaltiossa merkittäväksi;

21) *ryhmäkriisinratkaisulla* kriisinratkaisuvälineiden soveltamista samanaikaisesti laitokseen ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaan yritykseen;

22) *kriisinratkaisulla* kriisinratkaisuvälineen käyttämistä 1 §:ssä tarkoitettussa laitoksessa 6 §:ssä säädetyn tavoitteen saavuttamiseksi;

23) *kriisinratkaisurahastolla* virastolain 4 luvussa tarkoitettua kriisinratkaisurahastoa;

24) *poikkeuksellisella julkisella rahoitustuellalla* Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua laitoksen tai 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua muun yrityksen elinkelpoisuuden, maksuvalmiuden tai vakavaraisuuden säilyttämiseksi tai palauttamiseksi ennalleen myönnettävää valtiontukea tai muuta julkista ylikansallista rahoitustukea, joka kansallisella tasolla myönnettynä katsottaisiin valtiontueksi;

25) *toimivaltaisella viranomaisella* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaisesta ja Euroopan keskuspankkia sille luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetussa neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013, jäljempänä *YVM-asetus*, annettujen erityistehtävien osalta.

Tässä laissa tarkoitetaan *rahoitussopimuksella*:

1) arvopaperia koskevia sopimuksia, joita ovat:

a) arvopaperin, arvopaperiryhmän tai arvopaperi-indeksin ostoa, myyntiä tai lainausta koskevat sopimukset;

b) arvopaperia, arvopaperiryhmää tai arvopaperi-indeksiä koskeva optio;

c) arvopaperin, arvopaperiryhmän tai arvopaperi-indeksin takaisinostosopimukset ja käänteiset takaisinostosopimukset;

2) hyödykettä koskevia sopimuksia, joita ovat:

a) hyödykkeen, hyödykeryhmän tai hyödykeindeksin ostoa, myyntiä tai lainausta koskevat sopimukset sen myöhempää toimitusta varten;

b) hyödykettä, hyödykeryhmää tai hyödykeindeksiä koskeva optio;

c) hyödykkeen, hyödykeryhmän tai hyödykeindeksin takaisinostosopimukset ja käänteiset takaisinostosopimukset;

3) futuuri- ja termiinisopimukset, joita ovat hyödykettä koskevia sopimuksia lukuun ottamatta hyödykkeen tai minkä tahansa muun omaisuuden, palvelun, oikeuden tai edun ostoa, myyntiä tai siirtoa tiettyyn hintaan myöhempanä ajankohtana koskevat sopimukset;

4) swap-sopimukset, joita ovat:

a) swapit ja optiot, joiden kohde-etuutena ovat korot, spot-sopimukset tai muut valuuttakurssisopimukset, valuutat, osakeindeksi tai osakkeet, luottoindeksi tai luotot, hyödykeindeksi tai hyödykkeet, säänvaihtelut, päästöoikeudet tai inflaatiovauhti;

b) tuottojen, luottoriskimarginaalien tai luottoriskin vaihtoa koskevat sopimukset;

c) edellä a tai b alakohdassa tarkoitettua sopimusta vastaavat sopimukset, joilla käydään toistuvasti kauppaa swap- tai johdannaismarkkinoilla;

5) pankkien väliset lainasopimukset, joissa laina-aika on enintään kolme kuukautta;

6) edellä 1—5 alakohdassa tarkoitettujen sopimusten puitesopimukset.

Mitä tässä laissa säädetään konsernista ja ryhmästä sovelletaan myös talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa (599/2010) tarkoitettuun yhteenliittymään. Mitä tässä laissa säädetään konsernin ja ryhmän emoyrityksestä, sovelletaan myös yhteenliittymän keskusyhteis-

söön. Mitä tässä laissa säädetään tytäryrityksestä, sovelletaan myös jäsenluottolaitokseen ja muuhun yhteenliittymään kuuluvaan yritykseen kuin keskusyhteisöön.

Sen lisäksi, mitä edellä 1 §:ssä säädetään, laitoksella tarkoitetaan 4—14 luvussa kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaa yritystä.

Virastolain 4 luvussa tarkoitettujen vakauserämaksujen käyttö ei ole poikkeuksellista julkista rahoitustukea.

4 §

Euroopan unionin lainsäädäntö ja Euroopan pankkiviranomainen

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *kriisinratkaisudirektiivillä* luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/59/EU;

2) *Euroopan pankkivalvonta-asetuksella* Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1093/2010;

3) *luottolaitosdirektiivillä* oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/36/EU;

4) *Euroopan pankkiviranomaisella* Euroopan pankkivalvonta-asetuksessa tarkoitettua Euroopan pankkiviranomaista.

5 §

Euroopan unionin tekniset standardit

Tämän lain lisäksi kriisinratkaisudirektiivissä tarkoitetuissa Euroopan komission, jäljempänä *komissio*, asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa on säännöksiä kriisinratkaisusta.

6 §

Lain tavoitteet ja yleiset soveltamisperiaatteet

Viraston on soveltaessaan tätä lakia otettava huomioon seuraavat kriisinratkaisun yleiset tavoitteet:

- 1) laitoksen ydintoimintojen jatkuminen;
- 2) laitosten välisten tartuntavaikutusten ja muiden rahoitusmarkkinoiden vakautta vaarantavien häiriöiden ehkäiseminen ja markkinakurin edistäminen;
- 3) julkisten varojen suojaaminen;
- 4) tallettajien ja sijoittajien sekä laitosten hallussa olevien asiakasvarojen turvaaminen;
- 5) varallisuusarvojen säilyttäminen ja kriisinratkaisun kustannusten minimointi.

Jos 1 momentissa tarkoitetut tavoitteet ovat keskenään ristiriidassa, viraston on päättäessään tämän lain soveltamisesta punnittava eri tavoitteiden tärkeyttä ja otettava tavoitteet huomioon siten, että tavoitteet kokonaisuutena voidaan parhaiten saavuttaa.

Viraston on tätä lakia soveltaessaan otettava huomioon muun ohessa laitoksen ja 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun yrityksen:

- 1) liiketoiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus;
- 2) oikeudellinen muoto ja omistusrakenne;
- 3) riskiprofiili;
- 4) sidokset muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään;
- 5) kuuluminen EU:n vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 tai 7 kohdassa tarkoitetun poikkeuksen piiriin;
- 6) harjoittama sijoituspalvelulain 11 §:ssä tarkoitettujen sijoituspalvelujen tarjoaminen.

7 §

Lainvalintaa koskevat säännökset

Tämän lain säännöksiä kriisinratkaisuvälineistä ja -valtuuksista sovelletaan laitoksen toisessa ETA-valtiossa oleviin varoihin ja velkoihin, jollei tästä laista tai liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) 24 a—24 k §:ssä säädetyistä lainvalintasäännöksistä muuta johdu.

II OSA

VARAUTUMINEN KRIISINRATKAISUUN

2 luku

Kriisinratkaisusuunnitelma

1 §

Velvollisuus laatia kriisinratkaisusuunnitelma

Viraston on laadittava Finanssivalvontaa ja merkittävien siviiliikkeiden kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan laitokselle kriisinratkaisusuunnitelma. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on varauduttava kriisinratkaisutoimiin, jotka virasto voi toteuttaa, jos kriisihallintoon asettamisen edellytykset täyttyvät. Suunnitelmassa on yksilöitävä purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien aineelliset esteet ja tarvittaessa esitettävä esteiden poistamiseksi tarvittavat olennaiset toimenpiteet.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta laitokseen, joka kuuluu ryhmään, josta on 5 §:n mukaan laadittava konsernin kriisinratkaisusuunnitelma.

Kriisinratkaisusuunnitelmaan on sisällytettävä toimintavaihtoehtoja laitospoikkeuksien ratkaisemiseksi sekä laajan rahoitus toimialan tai rahoitusjärjestelmän epävakauden korjaamiseksi.

Kriisinratkaisusuunnitelmassa ei saa olettaa, että laitokselle myönnetään:

- 1) poikkeuksellista julkista rahoitustukea;

2) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiustukea; tai

3) keskuspankin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin poikkeuksellisin ehdoin antaa maksuvalmiustukea.

Kriisinratkaisusuunnitelmassa on annettava selvitys siitä, miten ja milloin laitos voi hakea keskuspankin tukea ja yksilöitävä mahdolliset vakuuskelpoiset varat.

Virasto voi velvoittaa laitoksen avustamaan kriisinratkaisusuunnitelman laadinnassa ja suunnitelman päivittämisessä.

Virasto voi päättää, että laitoksen ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvien yritysten on ylläpidettävä yksityiskohtaista luetteloa rahoitusso-
pimuksista, joissa laitos tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluva yritys on osapuolena. Virasto voi määrätä ajankohdan, johon mennessä edellä mainitun luettelon laatimisesta on huolehdittava ja toimitettava virastolle tiedot sopimuksista.

2 §

Kriisinratkaisusuunnitelman tarkastaminen

Viraston on tarkastettava laitoksen kriisinratkaisusuunnitelmat vuosittain.

Kriisinratkaisusuunnitelma on lisäksi tarkastettava laitoksen oikeudelliseen tai toiminnalliseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai rahoitus-
asemaan kohdistuneen jokaisen sellaisen muutoksen jälkeen, joka voi vaikuttaa merkittävästi suunnitelman toteuttamiskelpoisuuteen tai muuten edellyttää suunnitelman tarkastamista. Laitoksen ja Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava virastolle muuttuneet tiedot.

3 §

Kriisinratkaisusuunnitelman sisältö

Kriisinratkaisusuunnitelmassa on esitettävä vaihtoehdot III osassa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltamisesta laitokseen.

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan kriisinratkaisudirektiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavat tarkemmat säännökset kriisinrat-

kaisusuunnitelman sisällölle asetettavista vaatimuksista.

4 §

Kriisinratkaisusuunnitelman laatimiseksi tarvittavat tiedot

Laitoksen on toimitettava virastolle kriisinratkaisusuunnitelman laatimiseksi, ylläpitämiseksi ja täytäntöön panemiseksi tarvittavat tiedot ja selvitykset. Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan kriisinratkaisudirektiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavat tarkemmat säännökset kriisinratkaisusuunnitelman laatimiseksi tarvittavista tiedoista ja selvityksistä.

Jos 1 momentissa tarkoitetut tiedot ja selvitykset ovat Finanssivalvonnan hallussa, Finanssivalvonnan on viraston pyynnöstä toimitettava virastolle tiedot ja selvitykset.

5 §

Velvollisuus laatia konsernin kriisinratkaisusuunnitelma

Jos konsernin emoyritys ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, viraston on laadittava konsernin kriisinratkaisusuunnitelma yhteistoiminnassa konsernin ulkomaisen tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa ja merkittävien sivuliikkeiden sijaintivaltion kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan siinä määrin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaan on sisällytettävä koko konsernia koskeva suunnitelma mahdollisen kriisin ratkaisemiseksi emoyrityksen tasolla tai eriteltyinä tytäryritysten tasolla tapahtuvana kriisinratkaisuna.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on yksilöitävä seuraaviin konserniyrityksiin kohdistettavat kriisinratkaisutoimenpiteet:

- 1) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys;
- 2) unionissa sijaitsevat konserniin kuuluvat tytäryritykset;
- 3) 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitetut yhteisöt;

4) unionin ulkopuolella sijaitsevat konserniin kuuluvat tytäryritykset.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelma on laadittava 4 §:n nojalla toimitettujen tietojen perusteella.

6 §

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman sisältö

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on:

1) esitettävä koko konsernin yksittäisiin konserniyrityksiin kohdistettavat kriisinratkaisutoimenpiteet ja esitettävä näiden toimenpiteiden yhteensopivuus 1 §:n 3 momentissa tarkoitettuihin eri toimintavaihtoehtoihin;

2) tarkasteltava, missä määrin koko konsernia koskevia kriisinratkaisuvälineitä voidaan soveltaa ja kriisinratkaisuvälineitä käyttää koordinoitusti konserniyrityksiin, mukaan lukien toimenpiteet, joiden avulla helpotetaan konsernin tai sen osan myyntiä kolmannelle osapuolelle ja tunnistaa niihin mahdollisesti sisältyvät esteet;

3) esitettävä tarvittaessa yhteistyöjärjestelyt kolmansien maiden viranomaisten kanssa;

4) yksilöitävä konsernin kriisinratkaisun edistämistä helpottavat välttämättömät toimet;

5) esitettävä muut lisätoimet, joita virasto aikoo soveltaa ryhmän kriisinratkaisussa;

6) esitettävä, miten kriisinratkaisutoimet rahoitetaan, ja periaatteet siitä, miten siihen liittyvät vastuut jaetaan eri ETA-valtioiden kesken.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa ei saa olettaa, että sille myönnetään 1 §:n 4 momentissa tarkoitettua rahoitustukea tai maksuvalmiustukea. Kriisinratkaisutoimien rahoituksesta aiheutuvien vastuiden jakoperiaatteet on vahvistettava tasapuolisesti ja niissä on erityisesti otettava huomioon 14 luvun 13 §:ssä säädetty perusteet, niiden vaikutus rahoitusmarkkinoiden vakauteen sekä kaikkien ryhmäkriisinratkaisuun osallistuvien jäsenvaltioiden tasapuolinen kohtelu.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on oltava kuvaus 3 luvun 2 §:n mukaisesta purkamismahdollisuuksien arvioinnista.

7 §

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaan liittyvä menettely

Konsernin emoyrityksen on toimitettava sitä koskevat ja viraston määräämässä laajuudessa muita konserniyrityksiä koskevat 4 §:n mukaiset tiedot ja selvitykset virastolle.

Viraston on välitettävä 1 momentin mukaisesti toimitetut tiedot:

1) Euroopan pankkiviranomaiselle;

2) konserniin kuuluvien tytäryritysten kotivaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille;

3) niiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joissa konserniin kuuluvan laitoksen merkittävä sivuliike sijaitsee siinä määrin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista;

4) luottolaitosdirektiivin 115 ja 116 artiklassa tarkoitetuille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille;

5) niiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joihin 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut yritykset ovat sijoittautuneet.

Viraston on toimitettava 2 momentissa tarkoitetuille viranomaisille kaikki ne tiedot, joilla on olennaista merkitystä näiden viranomaisten tehtävien hoitamiseksi.

Virasto ei ole velvollinen välittämään kolmannen maan tytäryritystä koskevia tietoja ilman tämän tytäryrityksen valvontaviranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen suostumusta.

Viraston on laadittava konsernin kriisinratkaisusuunnitelma ja käsiteltävä suunnitelma ja sen muutokset 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettussa kriisinratkaisukollegiossa kuultuaan konserniin kuuluvien laitosten ja merkittävien sivuliikkeiden valvonnasta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia. Virasto voi kutsua kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen osallistumaan tässä momentissa tarkoitettuna asian käsittelyyn, jos kyseisessä maassa on konserniin kuuluvia yrityksiä tai merkittäviä sivuliikkeitä.

Viraston on tarkastettava konsernin kriisinratkaisusuunnitelma vuosittain.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelma on lisäksi tarkastettava konsernin oikeudelliseen tai toiminnalliseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai

rahoitusasemaan kohdistuneen jokaisen sellaisen muutoksen jälkeen, joka voi vaikuttaa merkittävästi suunnitelman toteuttamiskelpoisuuteen tai muuten edellyttää suunnitelman tarkastamista.

8 §

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman hyväksyminen

Virasto päättää konsernin kriisinratkaisusuunnitelman hyväksymisestä yhdessä tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisien kanssa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen viranomaisten kanssa on pyrittävä tekemään yhteinen päätös neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona virasto on välittänyt 4 §:ssä tarkoitettut tiedot.

Jos 1 momentissa tarkoitettut viranomaiset eivät ole tehneet 1 momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä 2 momentissa säädettyssä määräajassa, viraston on tehtävä päätös konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta. Päätöksessä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten ilmaisemat kannat ja varaukset ja päätös on toimitettava konsernin emoyritykselle.

Viraston on 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tehtävä päätös erillisestä kriisinratkaisusuunnitelmasta viraston toimivaltaan kuuluville tytäryrityksille. Päätöksestä on käytävä ilmi 3 momentissa tarkoitettujen erimielisyyden syyt ja otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten ilmaisemat kannat ja varaukset. Viraston on ilmoitettava päätöksensä muille 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettujen kriisinratkaisukollegion jäsenille.

Jos virasto tai muu 1 momentissa tarkoitettu viranomainen on saattanut tässä pykälässä tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä

Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on 5 momentissa mainitussa artiklassa tarkoitettu sovittelu aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 2 momentissa mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 3 tai 4 momentissa tarkoitettu päätös.

Viraston on 4 momentissa tarkoitettussa tapauksessa, jossa yhteistä päätöstä ei ole saatu tehdyksi, tunnustettava muun kriisinratkaisuviranomaisen tekemä sen toimivaltaan kuuluvia tytäryrityksiä koskeva päätös ja sovellettava sitä.

Jos virasto arvioi, että 1 momentissa tarkoitettua konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa koskeva erimielisyys vaikuttaa valtion talouspolitiiseen vastuuseen, sen on käynnistettävä konsernin kriisinratkaisusuunnitelman uudelleen arviointi, johon sisältyy omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

9 §

Kriisinratkaisusuunnitelmia koskeva tiedonantovelvollisuus

Viraston on toimitettava tässä luvussa tarkoitettujen kriisinratkaisusuunnitelmien ja konsernin kriisinratkaisusuunnitelmien sekä niihin tehdyt muutokset Finanssivalvonnalle.

10 §

Yksinkertaistetut velvoitteet tietyille laitoksille

Viraston on ottaen huomioon 1 luvun 6 §:ssä säädetty tavoitteet ja soveltamisperiaatteet sekä laitoksen asettamisesta konkurssiin aiheutuvat vaikutukset rahoitusmarkkinoiden toimintaan, muihin laitoksiin, rahoituksen saatavuuteen ja talouteen laajemmin, määriteltävä kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevat vaatimukset, joissa

voidaan poiketa edellä tässä luvussa säädettyistä seuraavista vaatimuksista:

1) kriisinratkaisusuunnitelmaan sisällytettävät tiedot;

2) kriisinratkaisusuunnitelmaa ja sen päivittämistä koskevat määräajat;

3) 4 §:n mukaan laitokselta tarvittavien tietojen sisältö;

4) 3 luvun 1 §:ssä tarkoitetun laitoksen ja 2 §:ssä tarkoitetun konsernin purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointia varten tarvittavat tiedot.

Viraston on kuultava Finanssivalvontaa ennen 1 momentissa tarkoitetun arvioinnin tekemistä.

Viraston on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle selvitys tämän pykälän soveltamisesta.

11 §

Yhteenliittymää koskevat velvoitteet

Virasto voi päättää, ettei 1—9 §:ää sovelleta talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa tarkoitettuun yhteenliittymään kuuluvaan laitokseen, joka on luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvun 1 §:n mukaisesti kokonaan tai osittain vapautettu EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitetuista vakavaraisuusvaatimuksista.

Jos laitos on vapautettu vakavaraisuusvaatimuksista luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvun 1 §:n mukaisesti, sovelletaan tämän luvun 1—9 §:ää konsolidoinnin perusteella laitoksen keskusyhteisöön ja siihen EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitetulla tavalla liittyneisiin laitoksiin.

Sellaisen laitoksen kriisinratkaisusuunnitelma, joka kuuluu YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun Euroopan keskuspankin valvonnan piiriin, tai jolla on huomattava osuus rahoitusjärjestelmästä, on laadittava 1—4 §:n mukaisesti.

Laitoksella on 3 momentissa tarkoitettu huomattava osuus rahoitusjärjestelmästä, jos sen varojen:

1) kokonaisarvo ylittää 30 miljardia euroa; tai

2) osuus kotivaltion bruttokansantuotteesta ylittää 20 prosenttia ja varojen kokonaisarvo ei alita viittä miljardia euroa.

Viraston on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle selvitys tämän pykälän soveltamisesta.

12 §

EU:n kriisinratkaisuasetauksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetauksessa säädetään EU:n yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin kuuluvasta kriisinratkaisun suunnittelusta. Asetuksen 8 artiklassa säädetään niistä yhteisöistä ja konserneista, joiden kriisinratkaisusuunnitelmat EU:n kriisinratkaisuasetauksen 42 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisuneuvoston on laadittava ja hyväksyttävä, 9 artiklassa muista kuin edellä mainitusta yhteisöistä ja konserneista, joiden kriisinratkaisusuunnitelmat kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on laadittava ja hyväksyttävä ja 11 artiklassa kriisinratkaisuneuvoston oikeudesta soveltaa kriisinratkaisusuunnitelmien laadinnassa yksinkertaistettuja velvoitteita ja vapautuksia.

3 luku

Purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi

1 §

Velvollisuus arvioida laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuudet

Viraston on arvioitava, voidaanko laitos purkaa tai sen toiminta järjestää uudelleen tässä laissa tarkoitettulla tavalla ilman poikkeuksellista julkista rahoitustukea taikka keskuspankin hätärahoituksena tai poikkeuksellisin ehdoin antaa maksuvalmiustukea. Viraston on arviota tehdessään kuultava Finanssivalvontaa. Jos laitoksella on toisessa ETA-valtiossa merkittävä sivuliike, viraston on myös kuultava sivuliikkeen osalta toimivaltaista kriisinratkaisuviranomaisesta, jos se on olennaista sivuliikkeen kannalta.

Laitos voidaan purkaa tai sen toiminta järjestää uudelleen tässä laissa tarkoitetulla tavalla, jos:

1) se voidaan purkaa selvitys- tai konkurssimenettelyssä;

2) sen toiminta voidaan tervehdyttää yrityssaneerausmenettelyssä; taikka

3) sen toiminta voidaan järjestää uudelleen tämän lain mukaisesti niin, että laitoksen ydintoimintojen jatkuvuus turvataan.

Laitoksen purkamisesta, saneerauksesta tai toiminnan uudelleenjärjestämisestä tulee aiheutua mahdollisimman vähän merkittäviä haitallisia seurauksia Suomen tai muiden ETA-valtioiden rahoitusjärjestelmien vakaudelle.

Viraston on arvioitava laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuudet samanaikaisesti, kun se 2 luvun 1 ja 2 §:n mukaisesti laatii tai tarkastaa laitosta koskevan kriisinratkaisusuunnitelman. Viraston on tehtävä Euroopan pankkiviranomaiselle ilmoitus, jos se arvioi, ettei laitos täytä tässä pykälässä säädettyjä purkamisen tai uudelleen järjestelyn edellytyksiä.

2 §

Velvollisuus arvioida purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuudet konsernissa

Jos virasto vastaa laitoksen ryhmäkriisinratkaisusta, sen on arvioitava yhdessä konsernin tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa, voidaanko konserni purkaa tai sen toiminta uudelleen järjestää 1 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Arviota tehtäessä viraston on kuultava Finanssivalvontaa ja konserniin kuuluvien tytäryritysten valvonnasta vastaavia viranomaisia sekä niiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisia, joissa ryhmään kuuluvan laitoksen merkittävä sivuliike sijaitsee, siinä määrin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista.

Konserni voidaan purkaa tai sen toiminta järjestää uudelleen tässä laissa tarkoitetulla tavalla, jos:

1) konserniin kuuluvat laitokset voidaan purkaa selvitys- tai konkurssimenettelyssä;

2) konserniin kuuluvien laitosten toiminta voidaan tervehdyttää yrityssaneerausmenettelyssä; tai

3) konserniin kuuluvien laitosten toiminta voidaan järjestää uudelleen tämän lain mukaisesti niin, että laitosten ydintoimintojen jatkuvuus turvataan, joko erottamalla ne muista toiminnoista, jos tämä voidaan tehdä vaivattomasti ja ilman tarpeetonta viivytystä, tai muulla käytettävissä olevalla tavalla.

Konsernin purkamisesta, saneerauksesta tai toiminnan uudelleenjärjestämisestä tulee aiheutua mahdollisimman vähän merkittäviä haitallisia seurauksia Suomen tai muiden ETA-valtioiden rahoitusjärjestelmien vakaudelle.

Tässä pykälässä tarkoitettu arvio on käsiteltävä 14 luvun 2 §:ssä tarkoitetussa kriisinratkaisukollegiossa noudattaen tämän luvun 5 §:ssä säädettyä menettelyä.

Konsernin purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi on tehtävä samanaikaisesti, kun ryhmän kriisinratkaisusuunnitelma laaditaan tai tarkastetaan. Arviota tehtäessä on noudatettava 2 luvun 8 §:ssä säädettyä päätöksentekomenettelyä.

Viraston on ilmoitettava viivytyksettä Euroopan pankkiviranomaiselle, jos konsernia ei voida pitää purkamiskelpoisena.

3 §

Arviointiin vaikuttavat seikat

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan kriisinratkaisudirektiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavat tarkemmat säännökset seikoista, jotka viraston on vähintään otettava huomioon arvioidessaan 1 ja 2 §:ssä tarkoitettujen edellytysten täyttymistä.

4 §

Laitoksen purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen

Jos virasto toteaa 1 §:n mukaisessa arviossaan Finanssivalvontaa kuultuaan, että laitoksen purkamiselle tai toiminnan uudelleenjärjestämi-

selle on olemassa olennainen este, sen on ilmoitettava asiasta kirjallisesti laitokselle, Finanssi- valvonnalle ja niiden valtioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joissa laitoksella on merkittävä sivuliike.

Laitoksen on neljän kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta tehtävä virastolle ehdotus toimenpiteistä, joilla poistetaan viraston havaitsema este.

Viraston on arvioitava, riittävätkö laitoksen 2 momentin mukaisesti ehdottamat toimenpiteet poistamaan viraston havaitseman esteen. Viraston on arviota tehdessään kuultava Finanssivalvontaa. Jos virasto katsoo, etteivät laitoksen ehdottamat toimenpiteet riitä poistamaan estettä, viraston on vaadittava laitosta toteuttamaan viraston yksilöimät toimenpiteet, joilla este voidaan poistaa. Viraston on ilmoitettava vaadittavista toimenpiteistä kirjallisesti laitokselle, jonka on kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta esitettävä suunnitelma niiden toteuttamisesta. Viraston on toimenpidevaatimuksista päättäessään perusteltava, miksi viraston ehdottamat toimet ovat tarpeen ja laitoksen ehdottamat ovat riittämättömiä. Viraston on toimenpidevaatimuksista päättäessään otettava huomioon purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteen vaikutus rahoitusmarkkinoiden vakauteen sekä toimenpiteiden vaikutus laitoksen liiketoimintaan, sen toiminnan vakauteen ja laitoksen vaikutukseen kansantalouteen.

Virasto voi vaatia laitokselta seuraavien toimenpiteiden toteuttamista laitoksen purkamisen tai toiminnan uudelleenjärjestämisen esteen poistamiseksi:

1) konsernin sisäisten rahoitussopimusten sisällön ja tarpeen uudelleenarviointi ja ydintoimintoja koskevien palvelusopimusten laatiminen joko konserniyritysten tai konsernin ulkopuolisten yritysten kanssa ydintoimintojen tarjoamisen turvaamiseksi;

2) laitoksen vastuiden rajoittaminen;

3) kriisinratkaisun kannalta merkityksellisten lisätietojen toimittaminen virastolle pyynnöstä tai säännöllisesti;

4) laitoksen yksilöityjen varojen myynti;

5) laitoksen yksittäisten liiketoimintojen rajoittaminen tai lopettaminen;

6) liiketoiminnan tai tuotteiden myynnin rajoittaminen;

7) laitoksen oikeudellisten tai toiminnallisten rakenteiden muuttaminen siten, että laitoksen ydintoiminnot voidaan erotella oikeudellisesti ja taloudellisesti muista toiminnoista sovellettaessa 9—11 luvussa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä;

8) laitoksen emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön perustaminen laitoksen kotivaltioon tai laitoksen emoyrityksen kotivaltioon;

9) laitoksen tai sen emoyhtiön suorittama 8 luvussa tarkoitettujen alentamiskelpoisten velkojen liikkeeseenlasku 8 luvun 7 §:n edellytysten täyttämiseksi;

10) muita kuin 9 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä 8 luvun 7 §:n edellytysten täyttämiseksi mukaan lukien erityisesti laitoksen liikkeen laskemien alentamiskelpoisten velkojen tai laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden ehtojen uudelleenneuvottelu sen varmistamiseksi, että viraston 6 luvussa tarkoitettu päätös rahoitusvälineen arvon alentamisesta on pantavissa täytäntöön siinä valtiossa, jonka lakia rahoitusvälineeseen sovelletaan;

11) erillisen rahoitusalan holdingyhtiön perustaminen ja laitoksen siirtäminen sen määräysvaltaan, jos:

a) se on välttämätöntä laitoksen kriisinratkaisun edistämiseksi ja sen välttämiseksi, että tässä laissa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden ja -välineiden käytöllä olisi haitallisia vaikutuksia konserniin kuuluviin muihin kuin rahoitusalan yrityksiin;

b) laitos on rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys.

Ennen kuin virasto esittää laitokselle 3 momentissa tarkoitettun toimenpidevaatimuksen, sen on arvioitava kyseisen toimenpiteen mahdollinen vaikutus laitokseen, rahoituspalvelujen sisämarkkinoihin sekä toisten ETA-valtioiden ja Euroopan unionin rahoitusjärjestelmän vakauteen. Viraston on arviota tehdessään

kuultava Finanssivalvontaa ja tarvittaessa myös Suomen Pankkia ja valtiovarainministeriötä.

Laitoksen kriisinratkaisusuunnitelman laatiminen ja yhteisen päätöksen tekeminen ryhmän kriisinratkaisuehdotuksen hyväksymisestä on keskeytettävä, kunnes virasto on päättänyt toimenpiteistä olennaisen esteen poistamiseksi.

5 §

Purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen konsernissa

Jos virasto vastaa laitoksen ryhmäkriisinratkaisusta, sen on pyrittävä 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettussa kriisinratkaisukollegiossa yhdessä muiden konserniyritysten kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa tekemään tämän luvun 2 §:ssä tarkoitettu arvio ja päättämään yhteisesti 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä konserniyrityksissä. Päätöstä tehtäessä on kuultava ryhmän Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 65 b §:ssä tarkoitettua valvontakollegiota ja merkittävien sivuliikkeiden osalta toimivaltaisia kriisinratkaisuviranomaisia, jos se on olennaista sivuliikkeen kannalta.

Viraston on tätä pykälää soveltaessaan laadittava Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteistyössä Finanssivalvonnan ja Euroopan pankkiviranomaisen kanssa asiaa koskeva kertomus ja lähetettävä se konsernin emoyritykselle, tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaaville viranomaisille ja merkittävien sivuliikkeiden kotivaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille. Kertomusta laadittaessa on kuultava konserniin kuuluvien laitosten valvonnasta vastaavia viranomaisia. Kertomuksessa on käsiteltävä olennaisia esteitä kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaalle käytölle konsernissa sekä vaikutuksia laitoksen liiketoimintaan, ja siinä on suositeltava oikeasuhtaisia ja kohdistettuja toimenpiteitä, joiden virasto arvioi olevan tarpeen näiden esteiden poistamiseksi.

Konsernin emoyritys voi neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut 2 momentissa tarkoitettua kertomuksen, eh-

dottaa virastolle vaihtoehtoisia toimenpiteitä kertomuksessa yksilöityjen esteiden korjaamiseksi.

Jos emoyritys on esittänyt 3 momentin mukaisesti vaihtoehtoisia toimenpiteitä, viraston on ilmoitettava niistä Finanssivalvonnalle, Euroopan pankkiviranomaiselle ja tytäryhtiöiden kriisinratkaisuviranomaisille sekä merkittävien sivuliikkeiden kriisinratkaisuviranomaisille, jos se on olennaista sivuliikkeen kannalta. Viraston on pyrittävä siihen, että kriisinratkaisukollegiossa tehdään neljän kuukauden kuluessa kertomuksen toimittamisesta yhteinen päätös olennaisten esteiden yksilöimisestä ja niiden poistamiseksi vaadittavista toimenpiteistä. Toimenpiteistä päätettäessä on otettava huomioon niiden mahdollinen vaikutus kaikissa niissä ETA-valtioissa, joissa konserni harjoittaa toimintaa. Päätöstä tehtäessä viraston on kuultava sivuliikkeiden toimivaltaisia kriisinratkaisu- ja valvontaviranomaisia. Viraston on annettava yhteispäätös kirjallisesti tiedoksi konsernin emoyritykselle.

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty 4 momentissa tarkoitettussa määräajassa, viraston on tehtävä päätös 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka toteutetaan konsernin tasolla. Viraston päätöksessä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten ilmaisemat kannat ja varaumat. Viraston on annettava päätös tiedoksi konsernin emoyritykselle.

Jos toinen kriisinratkaisuviranomainen on saattanut tässä pykälässä tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Edellä 4 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 4 momentissa mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroo-

pan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 4 momentissa tarkoitettu päätös.

6 §

Konsernin purkamisen ja uudelleenjärjestämisen esteiden poistaminen tilanteessa, jossa konsernin kriisinratkaisun suunnittelu kuuluu toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen tehtäviin

Tilanteessa, jossa konsernin kriisinratkaisun suunnittelu kuuluu toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen tehtäviin ja virasto on konserniin kuuluvan tytäryhtiön toimivaltainen kriisinratkaisuviranomainen, viraston on pyrittävä 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettussa kriisinratkaisukollegiossa yhdessä muiden toimivaltaisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tekemään tämän luvun 1 §:ssä tarkoitettu arvio ja päättämään yhteisesti 4 §:n 4 momentissa tarkoitettuja toimenpiteistä. Viraston on annettava 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu kertomus tiedoksi niille konsernin tytäryhtiöille, joiden toimivaltainen kriisinratkaisuviranomainen se on.

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty 5 §:n 4 momentissa mainitussa neljän kuukauden määräajassa, viraston on tehtävä päätös 4 §:n 4 momentissa tarkoitettuja toimenpiteistä, jotka kohdistetaan suomalaiseen tytäryritykseen. Viraston on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten esittämät näkemykset. Viraston on annettava päätös tiedoksi suomalaiselle tytäryritykselle ja konsernin kriisinratkaisun suunnittelusta vastaavalle kriisinratkaisuviranomaiselle.

Jos toinen kriisinratkaisuviranomainen on saattanut asian Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Edellä 5 §:n 4 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovitteluaika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 3 momentissa tarkoitettu päätös.

Virasto voi saattaa 1 momentissa tarkoitettua asian Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi.

7 §

Ennakollinen toimivalta

Virasto voi ennen laitoksen asettamista kriisihallintoon velvoittaa laitoksen aloittamaan neuvottelut mahdollisten ostajien kanssa laitoksen varojen tai liiketoimintojen luovutuksesta, jos:

1) virasto on saanut Finanssivalvonnalta luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 5 a §:n 4 momentissa tarkoitettua ilmoituksen;

2) virastolla on painavia syitä olettaa, että luottolaitos ei seuraavan kahdentoista kuukauden aikana todennäköisesti kykene täyttämään toimilupaedellytyksiä tai suoriutumaan velvoitteistaan; tai

3) luottolaitos on ilmoittanut virastolle tarvitsevänsä julkista pääoma- tai maksuvalmiustukea, joka on tarkoitettu turvaamaan rahoitusmarkkinoiden toiminta niiden vakavissa häiriötilanteissa.

8 §

EU:n kriisinratkaisuasetauksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetauksen 10 artiklassa säädetään laitoksen ja konsernin purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnista ja toimenpiteistä purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteiden poistamiseksi.

III OSA

KRIISINRATKAISU

4 luku

Laitoksen asettaminen kriisihallintoon

1 §

Kriisihallintoon asettamisen edellytykset

Laitos voidaan asettaa kriisihallintoon, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) laitos on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;

2) olosuhteet huomioon ottaen ei voida koh- tuudella olettaa, että muilla toimenpiteillä voi- taisiin kohtuullisessa ajassa turvata laitoksen toiminnan jatkuminen 1 luvun 6 §:n 1 momentis- sa tarkoitettuja tavoitteita vaarantamatta;

3) laitoksen asettaminen kriisihallintoon on tarpeen tärkeän yleisen edun turvaamiseksi.

Laitos on 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetu- la tavalla kykenemätön tai todennäköisesti kyke- nemätön jatkamaan toimintaansa, jos se:

1) rikkoo tai sen voidaan arvioida todennä- köisesti lähitulevaisuudessa rikkovan sille toi- miluvan voimassaolon jatkamiseksi asetetun vaatimuksen;

2) on kykenemätön tai sen voidaan arvioida todennäköisesti lähitulevaisuudessa olevan ky- kenemätön suoriutumaan velvoitteistaan; tai

3) tarvitsee sellaista poikkeuksellista julkista tukea toimintansa jatkamiseksi, joka ei ole tila- päinen valtion takaus keskuspankin tarjoamalle maksuvalmiusjärjestelylle tai pankin varainhan- kinnalle, tai sellaisen laitoksen pääomittamista tavanomaisin ehdoin, joka ei täytä 1 ja 2 kohdas- sa tai 6 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä, ja kun nämä toimet ovat tarpeen vakavan häiriön korjaamiseksi rahoitusmarkki- noilla.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy, jos kriisihallintoon asettami- nen on oikeasuhtainen ja tarpeellinen keino 1 lu- vun 6 §:n 1 momentin mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi eikä tavoitteita voida vastaaval-

la tavalla saavuttaa asettamalla laitos konkurs- siin tai selvitystilaan.

Laitoksen hallituksen on ilmoitettava Finans- sivalvonnalle viivytyksettä, jos se katsoo laitok- sen täyttävän 1 momentin 1 kohdassa säädetyt edellytykset. Finanssivalvonnan on viivytykset- tä ilmoitettava tämän momentin mukaisesti saa- dusta ilmoituksesta virastolle.

Jos virasto tai Finanssivalvonta arvioi, että laitos täyttää 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tar- koitetut edellytykset, niiden tulee toimittaa tieto arviostaan toisilleen sekä:

1) laitoksen tai ryhmän sivuliikkeen toimival- taiselle valvontaviranomaiselle;

2) Suomen Pankille ja Euroopan keskuspan- kille;

3) mahdolliselle laitoksen ryhmäkriisinrat- kaisusta vastaavalle viranomaiselle;

4) valtiovarainministeriölle;

5) Euroopan järjestelmäriskineuvostolle.

2 §

Päätös laitoksen asettamisesta kriisihallintoon

Viraston on saatuaan Finanssivalvonnalta 1 §:n 4 momentissa tai luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 5 a §:n 4 momentissa tar- koitetun ilmoituksen taikka Finanssivalvontaa kuultuaan omasta aloitteestaan arvioitava, täyt- tyvätkö 1 §:ssä säädetyt edellytykset. Jos viras- to arvioi, että 1 §:n edellytykset eivät täyty, sen tulee tehdä päätös olla asettamatta laitosta kriisi- hallintoon. Jos edellytykset täyttyvät, viraston on tehtävä päätös laitoksen asettamisesta kriisi- hallintoon. Päätöksestä asettaa laitos kriisihal- lintoon on käytävä ilmi vähintään:

1) päivämäärä ja kellonaika, josta alkaen lai- tokseen sovelletaan kriisinratkaisumenettelyä;

2) laitoksen velvollisuus julkistaa päätös 4 §:n mukaisesti;

3) tämän lain mukaiset toimenpiteet, joista kriisinratkaisuviranomainen on päättänyt aset- taessaan laitoksen kriisihallintoon.

Kun laitos on 1 momentissa tarkoitettulla pää- töksellä asetettu kriisihallintoon, virasto voi

määrätä laitoksen toimintaa, varallisuutta ja velkoja koskevista toimenpiteistä niin kuin tässä laissa jäljempänä säädetään.

Jos virasto 1 momentissa tarkoitetun päätöksen jälkeen tekee päätöksen 8—11 luvussa tarkoitetun kriisinratkaisuvälineen käyttämisestä, päätöksen sisältöön sovelletaan 1 momenttia, sen tiedoksiantamiseen 3 §:ää ja julkistamiseen 4 §:ää.

Jos 5 luvun 1 §:n mukaisesti tehty arvonmääritys osoittaa mainitun luvun 3 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti, että edellytykset laitoksen asettamiseksi kriisihallintoon eivät täyty, viraston on peruttava tämän luvun 2 §:n mukainen päätös asettaa laitos kriisihallintoon. Päätöksen peruminen tulee antaa välittömästi tiedoksi 3 §:ssä mainituille tahoille sekä julkistaa 4 §:n mukaisesti.

Muutoksenhausta viraston päätökseen asettaa laitos kriisihallintoon sekä 3 ja 4 momentissa tarkoitettuun päätökseen säädetään 17 luvun 3 §:ssä.

3 §

Päätöksen tiedoksianto

Viraston on viivytyksettä annettava 2 §:ssä tarkoitettu päätös tiedoksi:

- 1) päätöksen kohteena olevalle laitokselle;
- 2) Finanssivalvonnalle ja Euroopan keskuspankille;
- 3) kriisihallintoon asetetun laitoksen sivuliikkeen toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle;
- 4) mahdolliselle laitoksen ryhmäkriisinratkaisusta vastaavalle viranomaiselle;
- 5) Suomen Pankille;
- 6) valtiovarainministeriölle;
- 7) Euroopan järjestelmäriskineuvostolle;
- 8) Euroopan valvontaviranomaisille;
- 9) komissiolle;
- 10) selvitysjärjestelmien ylläpitäjille, jos laitos on eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmien ehdoista annetun lain (1084/1999) 2 §:ssä tarkoitettu selvitysosapuoli.

4 §

Kriisinratkaisumenettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkistaminen

Jos laitos asetetaan kriisihallintoon, 2 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa päätöksen tiivistelmä ja muussa tapauksessa koko päätös on julkistettava:

- 1) viraston internetsivuilla;
- 2) Finanssivalvonnan internetsivuilla;
- 3) menettelyn kohteena olevan laitoksen internetsivuilla;
- 4) Euroopan pankkiviranomaisen internetsivuilla;
- 5) virallisessa lehdessä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa tiivistelmässä on oltava kuvaus päätöksen vaikutuksesta laitoksen hallintoelinten toimivaltaan, laitoksen sopimuspuolten asemaan ja erityisesti vähittäisasiakkaisiin sekä talletussuojaa koskevien periaatteiden soveltamisesta.

Viraston on lisäksi ilmoitettava päätöksestä Euroopan unionin virallisessa lehdessä sekä kahdessa valtakunnallisessa päivälehdessä asianomaisten valtioiden virallisella kielellä niissä ETA-valtioissa, joissa päätöksen piiriin kuuluvalla laitoksella on sivuliike tai joissa laitos tarjoaa luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tai sijoituspalvelulaissa tarkoitettuja palveluja. Viraston on ilmoitettava myös päätöksen voimassaolon päättymisestä.

Edellä 2 §:ssä tarkoitettua päätöstä koskevassa ilmoituksessa on samalla mainittava menettelyn tarkoitus, sovellettava lainsäädäntö, muutoksenhakuaja ja toimivaltainen muutoksenhakuviranomainen. Päätös on voimassa riippumatta siitä, onko ilmoitus julkaistu.

Jos menettelyn kohteena olevan laitoksen osakkeet, osuudet tai velkasitoumukset ovat kaupankäynnin kohteena säännellyllä markkinalla, 2 momentissa tarkoitettujen tietojen lisäksi on julkistettava, miten arvopaperimarkkinain (746/2012) nojalla julkistettavat tiedot pidetään yleisön saatavilla.

Jos menettelyn kohteena olevan laitoksen osakkeet, osuudet tai velkasitoumukset eivät ole kaupankäynnin kohteena säännellyllä markki-

nalla, 2 momentissa tarkoitetut tiedot on toimittava laitoksen tiedossa oleville osakkeen- tai osuudenomistajille sekä velkojille.

Jos 1 momentissa tarkoitetulla päätöksellä lykätään tai muuten rajoitetaan laitoksen sopimuspuolen lain ja sopimuksen mukaisten oikeuksien toteuttamista, 2 momentissa tarkoitettujen tietojen lisäksi on julkistettava lykkäyksen tai rajoituksen kesto ja ehdot sekä, jos lykkäyksen tai rajoituksen kestoja tai ehtoja myöhemmin muutetaan, muutosten sisältö.

5 §

Ryhmään kuuluvan yrityksen asettaminen kriisihallintoon

Viraston on asettaessaan laitoksen kriisihallintoon samalla asetettava kriisihallintoon:

1) laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluva ryhmän emoyrityksen tytäryritys, jos se täyttää 2 momentin mukaiset edellytykset;

2) ryhmän emoyritys, jos se täyttää 1 §:ssä säädetty edellytykset tai se on muuten tarpeen asettaa kriisihallintoon tämän lain tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi ryhmään kuuluvassa laitoksessa tai koko ryhmässä.

Sovellettaessa 1 §:n 1 momenttia tässä pykälässä tarkoitettuun yritykseen, mainitussa momentissa tarkoitettuja edellytyksiä arvioitaessa on tarkasteltava sekä yksittäisen yrityksen vaatimuksia että ryhmän emoyrityksen konsolidoitujen vaatimuksia.

6 §

Kriisinratkaisua koskevat yleiset periaatteet

Kriisinratkaisuvälineitä sovellettaessa ja kriisinratkaisuvälineitä käytettäessä on noudatettava seuraavia yleisiä periaatteita, jollei tämän lain säännöksistä muuta johdu:

1) laitoksen tappioista vastaavat laitoksen osakkeen- tai osuudenomistajat, pääomallainojen haltijat ja velkojat samassa etusijajärjestyksessä kuin laitoksen konkurssissa ja osakkeen-

tai osuudenomistajien osakkeet tai osuudet mitätöidään samassa suhteessa kuin niiden arvoa alennetaan tappioiden kattamiseksi;

2) samassa asemassa tappionkattamisjärjestyksessä olevia velkoja ja muita rahoitusvälineiden haltijoita kohdellaan yhdenvertaisesti;

3) osakkeen- ja osuudenomistajille ja velkojille ei aiheudu suurempia tappioita kuin mitä heille olisi aiheutunut, jos laitos olisi kriisihallinnon asemesta asetettu konkurssiin;

4) virasto nimeää laitokselle uuden hallituksen, toimitusjohtajan ja ylimmän johdon, jollei se vaaranna kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttamista.

Jos kriisihallintoon asetettu laitos on sellaisen konsernin emo- tai tytäryritys, johon kuuluu yksi tai useampi toisessa ETA-valtiossa sijaitseva yritys, kriisinratkaisutoimenpiteet on toteutettava siten, että muille konserniyrityksille ja koko konsernille aiheutuvat vaikutukset sekä haitalliset vaikutukset rahoitusvakaudelle kaikissa niissä ETA-valtioissa, joissa laitos toimii, sekä muissa ETA-valtioissa jäävät mahdollisimman vähäisiksi.

7 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 15 artiklassa säädetään kriisinratkaisua koskevista yleisistä periaatteista, 16 artiklassa rahoituslaitokseen ja 2 artiklan b kohdassa tarkoitettuun emoyritykseen kohdistuvan kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta ja 18 artiklassa kriisihallintoon asettamisen edellytyksistä ja kriisinratkaisumenetelmästä.

5 luku

Varojen ja velkojen arvostaminen

1 §

Arvonmäärittäminen

Viraston on viivytyksettä ennen 6 luvussa tarkoitettua osakkeiden ja osuuksien arvon alenta-

mista ja ennen kriisinratkaisutoimenpiteisiin ryhtymistä huolehdittava, että laitoksen varat ja velat arvioidaan tässä luvussa säädetyllä tavalla (*arvonmäärittäminen*). Virasto voi noudattaa tämän luvun säännöksiä myös ennen laitoksen asettamista kriisihallintoon.

Arvonmäärittäminen on perustuttava yleisesti käytössä oleviin menetelmiin ja, jollei Euroopan unionin, jäljempänä *EU*, valtiontukea koskevista säännöksistä muuta johdu, varovaisiin oletuksiin. Arvonmäärittäminen on oltava lopputulokseltaan kohtuullinen ja oikeudenmukainen.

2 §

Arvioija

Edellä 1 §:ssä tarkoitetun arvonmäärittäminen suorittajalla (*arvioija*) on oltava sellainen koulutus ja kokemus, joka on tarpeen ottaen huomioon asianomaisen laitoksen toiminnan laatu ja laajuus sekä muut asiaan vaikuttavat seikat.

Arvioijan on oltava riippumaton virastosta ja muista viranomaisista sekä arvioitavasta laitoksesta ja sen kanssa samaan konserniin kuuluvista muista yrityksistä.

3 §

Arvonmäärittäminen tarkoitus

Arvonmäärittäminen tarkoituksena on luoda edellytykset viraston päätöksille siitä:

1) täyttyvätkö tässä laissa säädetyt osakkeiden ja osuuksien arvon alentamisen edellytykset taikka edellytykset laitoksen asettamiseksi kriisihallintoon;

2) mihin eri kriisinratkaisutoimenpiteisiin on mahdollisesti ryhdyttävä;

3) onko osakkeiden ja osuuksien arvoa ja kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeiden lukumäärää alennettava ja kuinka paljon;

4) onko velkojen nimellisarvoa alennettava ja velkoja muunnettava osakkeiksi tai osuuksiksi ja kuinka paljon;

5) mitä varoja ja velkoja on luovutettava väliaikaisen laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön perustamisen yhteydessä sekä kuinka paljon

vastiketta on suoritettava kriisihallintoon asetetulle laitokselle ja sen osakkeen- tai osuudenomistajille;

6) mitä laitoksen varoja ja velkoja on luovutettava liiketoiminnan luovutuksen yhteydessä sekä mikä on luovutettavien varojen nettomääräinen markkina-arvo;

7) mikä on luovutettavien osakkeiden tai osuuksien määrä ja siirtohinta toteutettaessa liiketoiminnan luovutus siirtämällä laitoksen osakkeita tai osuuksia 9 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla.

Lisäksi arvonmääräyksessä on varmistettava, että asianomaisen laitoksen kaikki mahdolliset tappiot todetaan sinä ajankohtana, jona kriisinratkaisuvälineitä sovelletaan tai osakkeiden tai osuuksien arvoa alennetaan.

4 §

Arvonmäärittästä täydentävät säännökset

Arvonmäärittämisessä on:

1) jaettava osakkeet tai osuudet, pääomalainat ja velat luokkiin sen mukaan, mikä niiden maksunsaantijärjestys on laitoksen selvitystilassa ja konkurssissa;

2) määritettävä kuhunkin 1 kohdassa tarkoitettuun luokkaan kuuluvan rahoitusvälineen haltijalle maksettava määrä, jos laitos olisi asetettu konkurssiin.

Arvonmäärittämisessä on otettava huomioon, että virasto voi:

1) periä kriisinratkaisuvälineiden soveltamisesta ja kriisinratkaisuvälineiden käyttämisestä aiheutuneet kustannukset kriisihallintoon asetetulta laitokselta 7 luvun 2 §:n 3 momentin mukaisesti;

2) määrätä kriisihallintoon asetetun laitoksen maksamaan kriisinratkaisurahastoon korkoa tai maksuja rahaston varoista annetusta lainasta tai vakuudesta noudattaen, mitä kriisinratkaisurahaston varojen käytöstä erikseen säädetään.

Arvonmäärittämisessä ei saa olettaa, että laitokselle myönnetään kriisihallinnon aikana tai sen jälkeen poikkeuksellista julkista rahoitustukea, keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua tai sellaista keskuspankin antamaa

maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisia vakuuksia, maturiteettia tai korkoa koskevin ehdoin.

5 §

Arvonmäärityksestä laadittava selvitys ja sen liitteet

Arvonmäärityksestä on laadittava kirjallinen selvitys, johon on liitettävä kirjanpitoon ja tilinpäätösasiakirjoihin perustuva:

- 1) päivitetty tase sekä selvitys laitoksen taloudellisesta tilanteesta;
- 2) arvio ja erittely varojen kirjanpitoarvosta, jota 3 §:n 1 momentin 5 ja 6 kohtaa sovellettaessa voidaan täydentää varojen ja velkojen markkina-arvolla;
- 3) luettelo kirjanpidosta ja tilinpäätösasiakirjoista ilmenevistä veloista sekä tiedot vastaavista saatavista ja niihin velkojen maksunsaantijärjestyksestä annetun lain (1578/1992), jäljempänä *maksunsaantijärjestyslaki*, perusteella sovellettavasta maksunsaantijärjestyksestä;
- 4) luettelo varoista, joita laitos pitää hallussaan sellaisen kolmannen osapuolen lukuun, jolla on omistusoikeus varoihin.

6 §

Arvonmäärityksen hyväksyminen

Arvioijan on toimitettava arvonmääritys viraston hyväksyttäväksi tämän määräämässä ajassa. Viraston on hyväksyttävä arvonmääritys, jos se on tehty tämän lain mukaisesti eikä ole muuta painavaa syytä olla hyväksymättä sitä.

7 §

Väliaikainen arvonmääritys

Jos 1 §:ssä tarkoitettua arvonmääritystä ei voida tehdä ennen osakkeiden tai osuuksien arvon alentamista tai ennen kriisinratkaisutoimen-

piteisiin ryhtymistä asian kiireellisyyden tai muun painavan syyn vuoksi, viraston on arvioitava varat ja velat väliaikaisesti (*väliaikainen arvonmääritys*).

Väliaikainen arvonmääritys on tehtävä siinä määrin kuin se on mahdollista 1 §:n, 4 §:n 1 momentin ja 5 §:n mukaisesti.

Väliaikaisessa arvonmäärityksessä on oltava varaus lisätappioiden varalta.

Virasto voi 1 §:n estämättä alentaa osakkeiden ja osuuksien arvoa ja ryhtyä kriisinratkaisutoimenpiteisiin väliaikaisen arvonmäärityksen perusteella.

8 §

Väliaikaisen arvonmäärityksen täydentäminen lopulliseksi arvonmääritykseksi

Edellä 7 §:ssä tarkoitettu väliaikainen arvonmääritys on ilman aiheetonta viivytystä täydennettävä lopulliseksi arvonmääritykseksi 1—6 §:n mukaisesti. Lopullinen arvonmääritys voidaan tehdä joko erikseen tai samanaikaisesti 12 §:ssä tarkoitettun arvioinnin kanssa.

Lopullisessa arvonmäärityksessä on lisäksi:

- 1) varmistettava, että tappiot otetaan täysimääräisesti huomioon laitoksen kirjanpidossa;
- 2) arvioitava tarve saatavien arvon korottamiseen tai lisävastikkeen suorittamiseen 9 §:n mukaisesti.

9 §

Velkojen arvonalennuksen peruminen ja lisävastikkeen suorittaminen

Jos 8 §:n mukainen arvonmääritys osoittaa, että laitoksen nettovarallisuuden arvo on korkeampi kuin väliaikaisessa arvonmäärityksessä arvioitu nettovarallisuuden arvo, viraston on korvattava erotuksesta aiheutunut vahinko erotusta vastaavilta osin:

- 1) perumalla 8 luvun mukaisen toteutetun velkojen arvon alentaminen;
- 2) määräämällä 10 luvussa tarkoitettu väliaikainen laitos tai 11 luvussa tarkoitettu omaisuus-

denhoitoyhtiö suorittamaan lisävastiketta luovutettavien varojen ja velkojen vastaanottajille.

10 §

Arvonmäärityksen liittäminen osaksi viraston päätöstä

Viraston on liitettävä tässä luvussa tarkoitettu arvonmääritys osaksi 6 luvun 1 §:ssä tarkoitettua osakkeiden tai osuuksien arvon alentamista koskevaa päätöstä ja 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettua kriisinratkaisuvälineiden soveltamista koskevaa päätöstä.

Arvonmääritykseen ei saa hakea erikseen muutosta valittamalla.

11 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 20 artiklassa säädetään sen 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen arvonmäärityksestä.

12 §

Osakkeen- tai osuudenomistajien ja velkojen kohtelun arviointi

Viraston on viipymättä sen jälkeen, kun 8—11 luvussa tarkoitetut kriisinratkaisutoimenpiteet on toteutettu, huolehdittava sen arvioinnista, saavatko osakkeen- tai osuudenomistajat ja velkojat sanotun päätöksen perusteella saman, paremman vai huonomman kohtelun kuin siinä tilanteessa, että laitos olisi kriisinratkaisutoimenpiteen asemesta asetettu konkurssiin. Arviointi on tehtävä erillään 1 §:n mukaisesta arvonmäärityksestä.

Arvioinnin laatijaan ja arvioinnin hyväksymiseen sovelletaan, mitä 2 §:ssä säädetään arvioi-

jasta ja 6 §:ssä arvonmäärityksen hyväksymisestä.

13 §

Arviointimenettely

Edellä 12 §:n mukaisessa arvioinnissa on määriteltävä ja arvioitava:

1) kohtelu, jonka osakkeen- tai osuudenomistajat tai velkojat olisivat saaneet, jos kriisihallintoon asetettu laitos, johon on kohdistettu kriisinratkaisutoimenpiteitä, olisi asetettu konkurssiin samalla hetkellä, jolloin päätös kriisihallintoon asettamisesta tehtiin;

2) tosiasiallinen kohtelu, jonka osakkeen- tai osuudenomistajat ja velkojat ovat saaneet laitoksen kriisinratkaisussa;

3) mahdolliset erot 1 ja 2 kohdan mukaisessa kohtelussa.

Arvioinnissa on:

1) oletettava, että kriisihallintoon asetettu laitos, johon on kohdistettu kriisinratkaisutoimenpiteitä, olisi asetettu konkurssiin samalla hetkellä, jolloin päätös kriisihallintoon asettamisesta tehtiin;

2) oletettava, ettei kriisinratkaisutoimenpiteitä olisi suoritettu;

3) jätettävä ottamatta huomioon kriisihallintoon asetetulle laitokselle mahdollisesti myönnetty poikkeuksellinen julkinen tuki.

6 luku

Osakkeiden, osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien arvon alentaminen ja osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen

1 §

Velvollisuus alentaa omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa

Viraston on viivytyksettä sen jälkeen, kun laitos on asetettu kriisihallintoon ja laitoksessa on suoritettu 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettu arvonmääritys, päätettävä laitoksen tappioiden kattamisesta sekä osakkeiden ja osuuksien mitätöimi-

sestä. Viraston on katettava laitoksen tappiot alentamalla laitoksen sekä, 3 §:ssä säädetyn edellytyksin, laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yrityksen osakkeiden tai osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa, tai jos osakkeella tai osuudella ei ole nimellisarvoa, kirjanpidollista vasta-arvoa. Viraston on samalla mitätöitävä kunkin osakkeen tai osuudenomistajan osakkeet tai osuudet samassa suhteessa kuin laitoksen tappioita on katettu tämän momentin mukaisesti, jollei virasto päättä luovuttaa kyseisiä osakkeita tai osuuksia sellaisille velkojille, joiden saamisten arvoa on alennettu tai joiden saamiset on muutettu omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi 8 luvun mukaisesti.

Viraston on ryhdyttävä 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin myös, jos se katsoo, että:

1) toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämättöntä laitoksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi; tai

2) laitos tarvitsee poikkeuksellista julkista tukea.

Laitoksella ei ole 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja toiminnan jatkamisen edellytyksiä, jos laitos on 4 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa eikä olosuhteet huomioon ottaen voida kohtuudella olettaa, että muilla kuin tässä pykälässä tarkoitetuilla toimenpiteillä voitaisiin kohtuullisessa ajassa turvata laitoksen toiminnan jatkuminen. Arvioitaessa, onko ryhmä kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, sovelletaan 4 luvun 1 §:n 2 momenttia laitoksen arvioimisesta.

Edellä 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna tukena ei pidetä sellaisen laitoksen pääomittamista tavanomaisin ehdoin, joka ei täytä 4 luvun 1 §:n 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tai 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

Laitoksen osakkeiden tai osuuksien määrää on alennettava 1 momentissa tarkoitetuista oman pääoman eristä samassa etusijajärjestyksessä kuin konkurssissa, jollei EU:n vakavaraisuusasetuksen 54 artiklasta muuta johdu. Osakkei-

den, osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien arvon alentaminen ei muuta omistajan vastuuta alennettuun arvoon kohdistuvista velvoitteista tai mahdollisesta 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin kohdistuvan muutoksenhaun perusteella määrättävästä vahingonkorvausvelvollisuudesta.

Tytäryrityksen osakkeiden tai osuuksien arvoa ei saa alentaa enempää kuin emoyrityksen vastaavia eriä.

Osake- tai osuuspääoman alentamiseen ei sovelleta, mitä siitä muualla laissa säädetään, lukuun ottamatta osake- tai osuuspääoman alentamisesta seuraavia voitonjakorajoituksia sekä velvollisuutta ilmoittaa osake- tai osuuspääoman alentaminen rekisteröitäväksi ja rekisteriviranomaisen velvollisuutta rekisteröidä osake- tai osuuspääoman alentaminen.

Mitä tässä luvussa säädetään osakkeista ja osuuksista sovelletaan myös säästöpankin kantarahasto-osuuksiin.

Virasto voi ennen tämän pykälän mukaisia toimenpiteitä päättää osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen muuttamisesta osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (423/2013) 18 §:ssä tarkoitetuksi osuuspankkiosakeyhtiöksi ja säästöpankin säästöpankkilain (1502/2001) 91 §:ssä tarkoitetuksi säästöpankkiosakeyhtiöksi.

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan sen estämättä, mitä laitoksen toimielinten toimivallasta muualla laissa säädetään.

2 §

Muiden viranomaisten kuuleminen

Ennen 1 §:ssä tarkoitettun päätöksen tekemistä viraston on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Jos päätöksen kohteena oleva laitos kuuluu ryhmään, jonka konsolidoidusta valvonnasta vastaa toisen ETA-valtion valvontaviranomainen, viraston on ilmoitettava asiasta myös tälle valvontaviranomaiselle sekä virastoa vastaavalle sanotun toisen ETA-valtion viranomaiselle.

Jos 1 §:ssä tarkoitettun päätöksen kohteena on 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu tytäryri-

tys tai 3 kohdassa tarkoitettu emoyritys, viraston on ilmoitettava asiasta myös kaikkien niiden muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille ja virastoa vastaaville viranomaisille, joissa on tarkoitus tehdä 3 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohtaa vastaava päätös.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta on käytävä ilmi aiottu toimenpide ja sen perustelut. Ilmoituksessa on varattava viranomaisille mahdollisuus antaa lausunto ilmoituksen johdosta.

Kuultuaan muita viranomaisia viraston on ennen 1 §:ssä tarkoitettua päätöksen tekemistä arvioitava, onko päätöksen sijasta mahdollista siirtää laitokseen varoja laitoksen emoyrityksestä taikka toteuttaa luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 5 a §:n 1 momentissa tarkoitettuja varhaisen puuttumisen toimenpiteitä.

Virasto ei saa tehdä 3 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua päätöstä, jos jokin tämän pykälän 1 tai 2 momentissa tarkoitettu viranomais vastustaa päätöstä.

3 §

Oman pääoman alentaminen ryhmään kuuluvasa yrityksessä

Jos laitos kuuluu samaan ryhmään toisessa ETA-valtiossa olevan laitoksen kanssa, viraston on päätettävä 1 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä, jos laitos on:

1) Suomeen rekisteröity tytäryritys, ryhmän konsolidoidusta valvonnasta vastaa toisen ETA-valtion toimivaltainen viranomais ja 1 §:n 1 momentissa tarkoitettut erät on otettu huomioon sekä tytäryrityksen omien varojen että konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa ja virasto yhdessä sanotun toisen ETA-valtion vastaavan viranomaisen kanssa tehdyssä yhteisessä päätöksessä katsoo, että toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä ryhmän toiminnan jatkamisen edellytysten turvaamiseksi;

2) toiseen ETA-valtioon rekisteröity tytäryritys, Finanssivalvonta vastaa ryhmän konsolidoidusta valvonnasta ja 1 §:n 1 momentissa tarkoi-

tetut erät on otettu huomioon sekä tytäryrityksen omien varojen että konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa ja virasto yhdessä sanotun toisen ETA-valtion vastaavan viranomaisen kanssa tehdyssä yhteisessä päätöksessä katsoo, että toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä ryhmän toiminnan jatkamisen edellytysten turvaamiseksi;

3) emoyritys, 1 §:n 1 momentissa tarkoitettut erät on otettu huomioon sekä emoyrityksen omien varojen että konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa ja Finanssivalvonta vastaa ryhmän konsolidoidusta valvonnasta ja virasto katsoo, että toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä ryhmän toiminnan jatkamisen edellytysten turvaamiseksi.

Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun yhteiseen päätöksentekoon sovelletaan 14 luvun 10 §:ää.

4 §

Päätöksestä ilmoittaminen muille viranomaisille

Viraston on ilmoitettava 1 §:ssä tarkoitettua päätöksestään Finanssivalvonnalle ja niille viranomaisille, jotka vastaavat samaan ryhmään kuuluvien yritysten kriisintarkkailusta tai valvonnasta toisessa ETA-valtiossa.

5 §

Päätöksen julkistaminen

Viraston on julkistettava 1 §:ssä tarkoitettu päätös tai sen tiivistelmä internetsivuillaan.

6 §

EU:n kriisintarkkailuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisintarkkailuasetuksen 21 artiklassa säädetään 2 artiklassa tarkoitettua yhteisön ja osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneen konsernin osakkeiden ja osuuksien arvon alentamisesta ja muuntamisesta.

7 luku

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

1 §

Kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen

Viraston on tehtävä päätös yhden tai useamman 2 §:ssä tarkoitetun kriisinratkaisuvälineen käyttämisestä laitokseen, kun:

1) laitos tai yritys on asetettu 4 luvun 1 §:n mukaisesti kriisihallintoon; ja

2) virasto on tehnyt 6 luvun 1 §:n mukaisen päätöksen alentaa laitoksen tai yrityksen kirjanpidolliseen omaan pääomaan luettavien rahoitusvälineiden nimellisarvoa tai, jos rahoitusvälineellä ei ole nimellisarvoa, kirjanpidollista vasta-arvoa ja kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeiden tai osuuksien mitätöimisestä.

Päätös yhden tai useamman kriisinratkaisuvälineen soveltamisesta voidaan tehdä samanlaisesti 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen kanssa tai sen jälkeen.

2 §

Kriisinratkaisuvälineet

Kriisinratkaisuvälineitä ovat:

1) laitoksen tai väliaikaisen laitoksen velkojen nimellisarvon alentaminen ja velkojen muuntaminen tämän laitoksen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi laitoksen vakavaraisuuden parantamiseksi tai varojen siirtämiseksi 2—4 kohdan mukaisesti siten kuin 8 luvussa säädetään (*velkojen arvonalentaminen ja muuntaminen*);

2) laitoksen osakkeiden ja osuuksien lunastaminen niiden omistajilta ja edelleen luovuttaminen taikka laitoksen varojen ja velkojen luovuttaminen ja laitoksen toiminnan lopettaminen viivytyksettä siten kuin 9 luvussa säädetään (*liiketoiminnan luovutus*);

3) laitoksen osakkeiden ja osuuksien lunastaminen niiden omistajilta ja edelleen luovuttaminen perustettavaan osakeyhtiöön tai laitoksen varojen ja velkojen siirtäminen tällaiseen osa-

keyhtiöön sanotun laitoksen tai yrityksen liiketoiminnan jatkamista varten ja laitoksen toiminnan lopettaminen siten kuin 10 luvussa säädetään (*väliaikainen laitos*);

4) laitoksen tai väliaikaisen laitoksen varojen ja velkojen luovuttaminen kokonaan tai osittain yhdelle tai useammalle sellaiselle osakeyhtiölle, jonka tarkoituksena on muuttaa yhtiön varat rahaksi mahdollisimman edullisesti, siten kuin 11 luvussa säädetään (*omaisuudenhoitoyhtiö*).

Jos laitoksen kriisinratkaisussa käytetään ainoastaan 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuja välineitä, ja näiden välineiden avulla siirretään ainoastaan osa laitoksen varoista tai veloista, viraston on purettava laitos maksukyvyttömyysmenettelyn tai selvitystilan kautta. Viraston on otettava laitoksen purkamisessa huomioon liiketoiminnan luovutuksensaajan tai väliaikaisen laitoksen toimintaedellytykset sekä 1 luvun 6 §:ssä säädettyt yleiset tavoitteet ja 4 luvun 6 §:ssä säädettyt yleiset periaatteet.

Virasto voi päättää periä kohtuullisen korvauksen kriisinratkaisuvälineiden käyttämisestä sille aiheutuneista kustannuksista omakustannusarvoon laitokselta tai väliaikaiselta laitokselta taikka pidättää korvauksen 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetusta lunastushinnasta. Viraston tässä momentissa tarkoitettu saaminen maksetaan laitoksen konkurssissa tai 1 momentin 3 tai 4 kohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhtiön purkautuessa virastolain mukaisten korvattavien talletusten ja maksunsaantijärjestylain 3 §:ssä tarkoitettujen saatavien jälkeen parhaalla etuoikeudella.

Edellä 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen osakkeiden tai osuuksien luovutushinnan ja sitä alemman lunastushinnan välinen ero on korvattava täysimääräisesti laitoksen osakkeen- tai osuudenomistajalle.

3 §

*Päätösten tekeminen, rekisteröinti ja oikeusvai-
kutukset*

Virasto voi tehdä 2 §:ssä tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden käyttämiseksi tarvittavat päätökset sen estämättä, mitä laitoksen toi-

mielinten toimivallasta muualla laissa säädetään. Mitä muualla laissa säädetään laitoksen toimielinten toimivallasta, sovelletaan, jollei virasto toisin päättä. Mitä muualla laissa säädetään laitoksen toimielinten rikos- ja vahingonkorvausoikeudellisesta vastuusta, ei sovelleta toimielimen päätöksiin siltä osin, kuin toimielimen toimivaltaa on rajoitettu tämän momentin mukaisesti.

Jos laitos tekee oikeustoimen vastoin 1 momentin säännöstä toimivallasta, tehty oikeustoimi on tehoton, paitsi jos osapuoli oli vilpittömässä mielessä siitä, että laitoksella ei ollut oikeutta tehdä kyseistä oikeustointa.

Edellä 1 §:ssä tarkoitettujen päätösten rekisteröintiin ja niiden oikeusvaikutuksiin ja päätösten tekemiseen muussa vastaanottavassa yrityksessä kuin väliaikaisessa laitoksessa ja omaisuudenhoitoyhtiössä sekä ilmoitusten tekemiseen viranomaisille sovelletaan, mitä muualla laissa säädetään, jollei tästä laista muuta johdu. Laitokselle, väliaikaiselle laitokselle tai omaisuudenhoitoyhtiölle apporttina maksetun osakepääoman rekisteröintiin ei sovelleta, mitä osakeyhtiölain (624/2006) 2 luvun 8 §:n 3 momentissa säädetään tilintarkastajan lausunnosta.

Mitä muualla laissa säädetään takaisinsaannista konkurssipesään ja velkojan oikeudesta vastustaa oikeustointa, ei sovelleta sellaisiin oikeustoimiin, joilla virasto luovuttaa laitoksen tai yrityksen varoja tai velkoja tämän lain mukaisesti, eikä viraston 7 §:ssä tarkoitettuun päätökseen. Tallettajan oikeuteen irtisanoa talletus sovelletaan kuitenkin liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 6, 9 ja 13 §:ää, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 9, 10 ja 30 §:ää sekä säästöpankkilain 69, 87 a ja 89 §:ää.

Tässä pykälässä tarkoitettun päätöksen oikeusvaikutuksista laitoksen sopimuspuolen oikeuksiin säädetään 12 luvun 7 §:ssä.

Jos muu kuin toimenpiteiden kohteena oleva Finanssivalvonnan valvottava laitos ei enää täytä 8—11 luvun soveltamisen johdosta sille laissa säädettyjä vaatimuksia, viraston on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonnan on ilmoituksen saatuaan asetettava täl-

laiselle valvottavalle määräaika, jonka kuluessa sen on täytettävä lakisääteiset vaatimukset.

4 §

Päätöksen julkistaminen

Viraston on julkistettava 1 §:ssä tarkoitettu päätös tai sen tiivistelmä internetsivuillaan.

5 §

Arvopaperimarkkinalainsäädännön soveltaminen

Mitä arvopaperimarkkinalain 4 luvussa säädetään esitteestä ja sen sisällöstä sekä 11 luvussa julkisesta ostotarjouksesta ja tarjousvelvollisuudesta, ei sovelleta luovutettaessa tai hankittaessa osakkeita tämän lain 9—11 luvun säännösten nojalla.

6 §

Omistajavalvontaa koskevien säännösten soveltaminen

Muunnettaessa velkoja osakkeiksi tai osuuksiksi 8 luvun nojalla tai luovutettaessa osakkeita tai osuuksia 9 luvun nojalla sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 lukua, sijoituspalvelulain 7 luvun 14 §:ää ja Finanssivalvonnan 32 a—32 c §:ää, jollei jäljempänä tässä pykälässä toisin säädetä.

Finanssivalvonnan on ilman aiheutonta viivytystä päätettävä, kieltääkö se hankinnan tai rajoittaako se osakkeisiin tai osuuksiin perustuvia oikeuksia. Asiaa harkitessaan Finanssivalvonnan on otettava huomioon velkojen muuntamisen tai liiketoiminnan luovutuksen kiireellisyys sekä tarve saavuttaa kriisinratkaisun tavoitteet. Finanssivalvonnan päätös on annettava tiedoksi virastolle ja ilmoitusvelvolliselle.

Poiketen siitä, mitä luottolaitostoiminnasta annetussa laissa ja sijoituspalvelulaissa säädetään, virasto voi luovuttaa osakkeet ja osuudet tämän lain 8 ja 9 luvun säännösten nojalla ennen kuin Euroopan keskuspankki on tehnyt luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 luvun 2 §:n 2 mo-

mentissa tarkoitetun päätöksen tai Finanssivalvonta on myöntänyt sijoituspalvelulain 7 luvun 15 §:n 2 momentissa tarkoitetun luvan. Virastolla on kuitenkin yksinomainen oikeus käyttää osakkeisiin ja osuuksiin perustuvia oikeuksia siihen saakka, kunnes Euroopan keskuspankki on tehnyt mainitun päätöksen tai Finanssivalvonta on myöntänyt mainitun luvan tai tehnyt päätöksen, kieltäkö se osakkeiden tai osuuk-sien luovutuksen taikka kun Finanssivalvonnas-ta annetun lain 32 b §:n mukainen määräaika on päättynyt.

7 §

Asiamiehen asettaminen

Virasto voi päätöksellään asettaa laitokseen asiamiehen käyttämään antamiensa ohjeiden mukaisesti virastolle tämän lain mukaan kuulu-vaa toimivaltaa. Viraston on julkistettava asia-miehen asettamista koskeva päätös 4 luvun 4 §:n 1—3 momentin mukaisesti. Asiamieheen sovel-letaan, mitä viraston virkamiehen virkavastuus-ta säädetään.

Asiamiehellä on oltava tehtävän laatuun ja laajuuteen nähden riittävä kyky, kokemus ja am-mattitaito ja hänen tulee olla muutoinkin tehtä-vään sopiva. Asiamiehen tulee tehtävissään kai-kin tavoin edistää 1 luvun 6 §:n mukaisten krii-sinratkaisun yleisten tavoitteiden toteutumista. Asiamiehen tulee laatia ja toimittaa virastolle kuvaus laitoksen taloudellisesta tilanteesta ja asiamiehen tehtäviensä hoitamisesta säännölli-sesti ja aina toimikauden alkaessa ja päättyessä.

Asiamies voidaan asettaa enintään vuodeksi. Asiamiehen toimikausi voidaan erityisestä syys-tä uusiksi vuodeksi kerrallaan. Virasto voi perua asiamiehen asettamisen.

Jos asiamies asetetaan laitokseen, joka kuu-luu toisessa ETA-valtiossa olevan laitoksen kanssa samaan ryhmään, viraston on pyrittävä sopimaan toisen ETA-valtion kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa saman asiamie-hen asettamisesta kaikkiin ryhmään kuuluviin laitoksiin.

Jos asiamiehellä on tämän pykälän nojalla toi-mivalta käyttää laitoksessa hallitukselle tai toi-

mitusjohtajalle kuuluvaa toimivaltaa, viraston on ilmoitettava hallituksen tai toimitusjohtajan toimivallan rajoittaminen sekä asiamiehen hen-kilötiedot rekisteröitäväksi. Tiedot on merkittä-vä kaupparekisteriin niiden tietojen lisäksi, jot-ka merkitään kaupparekisteriin kaupparekisteri-lain (129/1979) mukaisesti.

8 §

Merkintä toisessa ETA-valtiossa pidettävään re-kisteriin

Viraston on pyydettävä, että 1 §:ssä tarkoite-tusta päätöksestä tehdään merkintä toisessa ETA-valtiossa pidettävään kiinteistörekisteriin, kaupparekisteriin tai muuhun julkiseen rekiste-riin, jos rekisterimerkintä on kyseisen valtion lainsäädännön mukaan tehtävä tällaisesta pää-töksestä.

9 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 17 artiklassa säädetään saamisten etuoikeusjärjestyksestä, 22 artiklassa kriisinratkaisuvälineitä koskevista yleisistä periaatteista ja 23 artiklassa kriisinrat-kaisujärjestelmästä, johon on sisällytettävä krii-sinratkaisun kohteena olevaan laitokseen käytet-tävien kriisinratkaisuvälineiden yksityiskohdat.

8 luku

Velkojen arvonalentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi

1 §

Oikeus alentaa velkojen nimellisarvoa ja muun-taa velkoja omiin varoihin luettaviksi rahoitus-välineiksi

Virasto voi 5 ja 6 §:ssä säädettyin poikkeuksin päätöksellään alentaa osin tai kokonaan laitok-sen ja 10 luvussa tarkoitetun väliaikaisen laitok-sen muiden kuin 4 §:ssä tarkoitettujen velkojen nimellisarvoa, jäljempänä *alentamiskelpoiset*

velat, ja muuntaa alennettu velka omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi siten kuin tässä luvussa säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään väliaikaisen laitoksen veloista, sovelletaan myös väliaikaiselle laitokselle tämän lain mukaisesti siirrettyihin velkoihin.

Kriisihallintoon asetetulla laitoksella on oltava riittävät järjestelmät sen varmistamiseksi, että virasto voi tarvittaessa saada viivytyksettä käyttöönsä tämän luvun säännösten soveltamiseksi tarvittavat tiedot.

2 §

Toiminnan uudelleenjärjestämisehdotus

Laitoksen on kuukauden kuluessa 1 §:ssä tarkoitetun päätöksen tekemisestä esitettävä virastolle ehdotus laitoksen toiminnan uudelleenjärjestämisestä. Virasto voi erityisestä syystä pidentää aikaa yhdellä kuukaudella.

Virasto arvioi ehdotuksen yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa. Jos ehdotuksen toteuttaminen todennäköisesti palauttaa laitoksen toimintakykyiseksi, virasto hyväksyy ehdotuksen. Jos ehdotuksella ei saavuteta tätä tavoitetta, virasto ilmoittaa yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa laitokselle huomioistaan. Laitoksen on toimitettava täydennetty ehdotus virastolle kahden viikon kuluessa saatuaan ilmoituksen. Viraston on yhden viikon kuluessa saatuaan täydennetyn ehdotuksen edellytettävä laitosta joko täydentämään ehdotusta tai hyväksyttävä ehdotus.

Alennettaessa 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun yrityksen velkojen nimellisarvoa, ryhmän emoyrityksen on esitettävä tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettu ehdotus, joka kattaa kaikki ryhmään kuuluvat yritykset.

Laitoksen on toteutettava 2 momentin mukaisesti hyväksyttyyn ehdotukseen sisältyvät toimenpiteet ja toimitettava virastolle kuvaus ehdotuksen toteuttamisen edistymisestä vähintään kuuden kuukauden välein. Virasto voi yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa edellyttää, että laitos toimittaa uuden ehdotuksen viraston hyväksyttäväksi, jos se katsoo sen tarpeelliseksi

2 momentissa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi.

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan kriisinratkaisudirektiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetun ehdotuksen sisällölle asetettavista vaatimuksista.

3 §

Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano

Alentaessaan velkojen nimellisarvoa ja muuntaessaan alennettua määrää vastaavaa määrää omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi, viraston on arvioitava 5 luvun mukaisen arvonnäilytyksen perusteella kokonaismäärä, jolla alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettava, ja 4 momentissa säädettyin edellytyksin muunnettava omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi.

Jos laitoksen velat ylittävät sen varat, viraston on ensin alennettava velkojen kirjanpitoarvoa velkojen ja varojen erotusta vastaavalla määrällä samassa järjestyksessä kuin velat vastaavat tappioista laitoksen konkurssissa.

Viraston on lisäksi alennettava velkojen nimellisarvoa ja muunnettava arvonalennusta vastaava määrä ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Muuntaminen tehdään määrään, joka tarvitaan 2 momentissa tarkoitetun velkojen nimellisarvon alentamisen jälkeen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen omien varojen lisäämiseksi sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi markkinoiden luottamuksen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumiseen.

Jos laitoksella tai väliaikaisella laitoksella on rahoitusvälineitä, jotka ovat konkurssissa huonommalla sijalla maksunsaantijärjestyksessä, tällaisten velkojen arvoa on alennettava täysimääräisesti ennen paremmalla sijalla maksunsaantijärjestyksessä olevien velkojen arvonalentamista. Jos laitoksella tai väliaikaisella laitoksella on rahoitusvälineitä, jotka niiden ehtojen mukaan voidaan muuttaa konkurssissa maksunsaantijärjestyksessä huonommalla sijalla ole-

viksi rahoitusvälineiksi, rahoitusvälineet on muutettava niiden ehtojen mukaisesti ennen tämän momentin soveltamista.

Muunnettaessa velkoja 1 momentin mukaisesti omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi, virasto voi käyttää eri muuntosuhdetta velkoihin, joilla on konkurssissa erilainen maksunsaantijärjestys. Viraston on tällöin noudatettava ainakin toista seuraavista periaatteista:

1) muuntosuhteen on turvattava velkojalle asianmukainen korvaus velan arvonalentamisesta ja muuntamisesta aiheutuvasta tappiosta;

2) paremmalla sijalla maksunsaantijärjestyksessä olevien velkojen muuntokurssin on oltava korkeampi kuin huonommalla sijalla olevien velkojen.

Velkojalla, jonka velan nimellisarvoa on alennettu 3 momentissa säädetyllä perusteella, on oikeus saada velan arvonalennusta vastaava määrä rahoitusvälineitä, jotka ovat maksunsaantijärjestyksessä huonommalla sijalla kuin alennettu velka. Velkojia koskevista muista suojatoimista säädetään 13 luvussa.

Mitä jäljempänä tässä luvussa säädetään laitoksesta, sovelletaan myös 10 luvussa tarkoitettuun väliaikaiseen laitokseen.

4 §

Velat, joiden nimellisarvoa ei voi alentaa

Tätä lukua ei sovelleta seuraaviin velkoihin:

1) talletukset, jos ne ovat korvattavia virastolain 5 luvun nojalla;

2) vakuudelliset velat, jos vakuuden käypä arvo kattaa velan määrän;

3) velka, joka perustuu työsuhteeseen, lukuun ottamatta luottolaitostoinnasta annetun lain 8 luvun 2 §:n 4 kohdassa tarkoitettuja muutuvia palkkioita;

4) laitoksen tai yrityksen toiminnassaan tarvitsemien hyödykkeiden ja palvelujen ostovelka;

5) alkuperäiseltä kestoaltaan enintään seitsemän päivän pituinen velka laitokselle, joka ei kuulu laitoksen kanssa samaan ryhmään;

6) eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmien ehdoista annetun lain 2 §:n

1 momentissa tarkoitettussa selvitysjärjestelmässä maksujen tai arvopaperien selvityksestä johtuva velka, joka erääntyy aikaisemmin kuin seitsemän päivän kuluttua tämän lain 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettun päätöksen tekemisestä;

7) virastolain 5 luvun 4 §:n 1 momentin mukainen talletussuojamaksu.

5 §

Alentamiskelpoisia velkoja koskevat harkinnanvaraiset poikkeukset

Virasto voi päättää jäljempänä tässä pykälässä säädetyin rajoituksin, että velkaan tai osaan siitä ei sovelleta 1 §:ää. Tätä pykälää ei sovelleta laitoksen omiin varoihin luettaviin rahoitusvälineisiin.

Virasto voi tehdä 1 momentissa tarkoitettun päätöksen, jos velan arvonalentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi:

1) ei ole käytännössä mahdollista kohtuullisessa ajassa;

2) vaarantaisi kohtuuttomasti laitoksen kyvyn ylläpitää ydintoimintojaan tai jatkaa ydinliiketoimintaansa;

3) vaarantaisi kohtuuttomasti rahoitusmarkkinoiden vakauden;

4) heikentäisi muiden velkojien saamisen arvoa enemmän kuin jos velkojen arvonalentamista ja muuntamista ei tehdä.

Edellä 1 momentin nojalla alentamatta jäävällä määrällä voidaan alentaa muiden alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa 1 §:n mukaisesti, noudattaen kuitenkin 4 luvun 6 §:n 1 momentin 3 kohtaa. Virasto voi myös päättää, että alentamatta jäävä määrä jää katettavaksi kriisinratkaisurahastosta noudattaen 6 §:ää.

Harkitessaan 1 momentissa tarkoitettua päätöstä, viraston on otettava riittävästi huomioon ainakin:

1) periaate, jonka mukaan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tappiot on katettava alentamalla omiin varoihin ja velkoihin luetta-

vien rahoitusvälineiden arvoa samassa maksunsaantijärjestyksessä kuin laitoksen konkurssissa;

2) kriisihallintoon asetetun laitoksen jäljelle jäävien omien varojen ja alentamiskelpoisten velkojen määrä;

3) tarve ylläpitää riittävästi varoja kriisinratkaisua varten.

Viraston on viipymättä ilmoitettava tässä pykälässä tarkoitettua päätöksestä komissiolle. Jos päätökseen sovelletaan 6 §:ää, päätöstä ei saa panna täytäntöön ilman komission suostumusta.

6 §

Poikkeuksen alaisen määrän kattaminen kriisinratkaisurahastosta

Määrä, jolla laitoksen velkoja on jätetty alentamatta 3 §:n nojalla ja jota ei mainitun pykälän 3 momentin mukaan ole katettu lisäämällä muiden velkojen osuutta koko alennetusta määrästä, voidaan kokonaan tai osaksi kattaa kriisinratkaisurahaston varoista siten kuin tässä pykälässä säädetään.

Kriisinratkaisurahaston varoja voidaan käyttää 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa 3 momentin mukaisin rajoituksin:

1) kattamaan laitoksen tappiot, jos ne ylittävät laitoksen 5 luvun 1 §:n mukaisesti arvioidut nettovarot;

2) laitoksen osakkeiden, osuuksien ja muiden laitoksen omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden hankintaan.

Virasto voi asettaa 2 momentin 2 kohdan soveltamisen edellytykseksi, että kohdan nojalla laitokselle maksettu määrä maksetaan myöhemmin takaisin laitoksen jakokelpoisesta vapaasta omasta pääomasta.

Kriisinratkaisurahaston varoja voidaan käyttää 2 momentin mukaiseen tarkoitukseen ainoastaan sen jälkeen, kun alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettu 1 §:n mukaisesti vähintään määrällä, joka vastaa kahdeksaa prosenttia kriisihallintoon asetetun laitoksen 5 luvun mukaisesti arvoidusta taseen loppusummas-

ta. Varoja voidaan kuitenkin käyttää enintään määrään, joka:

1) tarvitaan kriisihallintoon asetetun laitoksen taloudellisten toimintaedellytysten turvaamiseen 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettulla tavalla; ja

2) vastaa enintään viittä prosenttia kriisihallintoon asetetun laitoksen 5 luvun mukaisesti arvoidusta taseen loppusummasta, jollei tämän pykälän 5 momentista muuta johdu.

Virasto voi poikkeuksellisessa tilanteessa päättää, että määrä, joka ylittää 4 momentin 2 kohdassa säädetyn rajan, katetaan rahaston varoista tai muulla tavoin. Edellytyksenä on, että kaikkien alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettu tämän luvun mukaisesti täysimääräisesti, ei kuitenkaan:

1) talletuspankissa tilillä olevia varoja;

2) maksujenvälityksessä olevalle tilille vielä kirjautumattomia varoja;

3) julkisyhteisölle, toiselle laitokselle tai rahoituslaitokselle kuuluvia varoja.

Edellä 4 momentista poiketen kriisinratkaisurahaston varoja voidaan käyttää 2 momentin mukaiseen tarkoitukseen, jos:

1) alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettu ja velkoja muunnettu 1 §:n mukaisesti vähintään määrällä, joka vastaa 20 prosenttia kriisihallintoon asetetun laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettua riskipainotettujen varojen ja taseen ulkopuolisten erien yhteenlasketusta määrästä;

2) kriisinratkaisurahastolla on käytössään varoja vähintään määrä, joka vastaa kolmea prosenttia virastolain 5 luvun 8 §:ssä tarkoitetuista korvattavista talletuksista; ja

3) kriisihallintoon asetetun laitoksen konsolidoidun taseen mukaiset varat ovat vähemmän kuin 900 miljardia euroa.

7 §

Alentamiskelpoisten velkojen vähimmäisvaatimus

Laitoksella on jatkuvasti oltava omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja yhteensä vähintään viraston määrittämä määrä. Viraston tulee kuulla Finanssivalvontaa ennen vähimmäisvaati-

muksen asettamista. Viraston tulee ottaa huomioon vähimmäismäärää asettaessaan ainakin:

1) tarve turvata kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttaminen;

2) tarve varmistaa, että jos velkojen arvoa alennetaan ja niitä muunnetaan, laitoksella on riittävästi alentamiskelpoisia velkoja, jotta laitoksen omien varojen määrä voitaisiin nostaa sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumisen sekä markkinoiden luottamuksen;

3) laitoksen koko, liiketoiminta- ja rahoitusmalli sekä riskiprofiili;

4) se, missä määrin talletussuojarahastosta voitaisiin rahoittaa kriisinratkaisua virastolain 5 luvun 14 §:n mukaisesti;

5) laitoksen toiminnan loppumisen haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään.

Mitä 1 momentissa säädetään laitoksen omista varoista, alentamiskelpoisista veloista ja taseen loppusummasta, sovelletaan laitoksen konsolidoituihin omiin varoihin, konsolidoituihin alentamiskelpoisiin velkoihin ja konsolidoituun taseeseen. Johdannaissopimusten arvon laske- misesta säädetään 12 §:n 3 momentissa.

Alentamiskelpoiset velat voidaan sisällyttää 1 momentissa tarkoitettuun kokonaismäärään vain, jos:

1) rahoitusväline on täysin maksettu;

2) laitos ei ole suoraan tai välillisesti antanut luottoa tai vakuutta niiden rahoitusvälineiden hankintaa varten, johon velka perustuu;

3) velka erääntyy aikaisintaan vuoden kuluttua sen syntymisestä;

4) velka ei perustu johdannaissopimukseen;

5) velka ei perustu virastolain 5 luvun 8 §:n nojalla korvattavaan talletukseen;

6) laitoksella ei ole saamisoikeutta velkaan eikä laitos ole antanut velasta vakuutta tai takausta.

Jos velkaan sovelletaan kolmannen maan lakia, virasto voi edellyttää, että velka katsotaan alentamiskelpoiseksi velaksi vain, jos viraston mahdollinen päätös velan arvonalentamisesta ja muuntamisesta katsotaan kolmannen maan lain

mukaan sitovaksi ja päteväksi. Viraston vaatimuksesta laitoksen on esitettävä tästä selvitys.

Tätä pykälää ei sovelleta kiinnitysluottopankkitoiminnasta annetun lain (688/2010) 2 luvussa tarkoitettuun kiinnitysluottopankkiin.

8 §

Sopimusperusteisesti alentamiskelpoiset velat

Virasto voi päättää, että 7 §:n mukainen vähimmäisvaatimus katetaan osin sopimusperusteisesti alentamiskelpoisilla veloilla. Tällaiseksi velaksi voidaan hyväksyä vain velka, johon sovelletaan sopimusehtoa:

1) joka mahdollistaa velan tämän luvun mukaisen arvonalentamisen tai muuntamisen ennen muita alentamiskelpoisia velkoja; ja

2) jolla velka asetetaan konkurssissa huonommalle sijalle suhteessa muihin alentamiskelpoisiin velkoihin.

9 §

Alentamiskelpoisia velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen valvonta

Laitoksella on oltava riittävät järjestelmät sen varmistamiseksi, että virasto voi jatkuvasti valvoa, täyttääkö laitos tai yritys 7 §:ssä säädetty vaatimukset. Viraston on yhteistyössä Finanssi- valvonnan kanssa jatkuvasti valvottava vaatimusten noudattamista.

Viraston on ilmoitettava Euroopan pankki- viranomaiselle kuhunkin laitokseen sovellettava 7 §:ssä tarkoitettu vähimmäisvaatimus.

10 §

Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

Virasto päättää alentamiskelpoisten velkojen vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta emoyrityksen konsolidoidun taseen perusteella yhdessä muiden konserniyhtiöiden kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa.

Jos 1 momentissa tarkoitettut viranomaiset eivät ole tehneet 1 momentissa tarkoitettua yhteis-

tä päätöstä neljän kuukauden kuluessa ja virasto on ryhmäkriisinratkaisusta vastaava viranomainen, on sen tehtävä päätös. Päätöksessä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten suorittama konserniyhtiöiden arviointi, ja se on toimitettava konsernin emoyritykselle.

Jos 1 momentissa tarkoitettu viranomainen on saattanut 1 tai 2 momentissa tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovitteluaika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 2 momentissa mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 2 momentissa tarkoitettu päätös.

Jos laitoksen tai toisessa ETA-valtiossa sijaitsevan laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluu vähintään yksi yritys, jonka kotipaikka on Suomessa, ja vähintään yksi yritys, jonka kotipaikka on toisessa ETA-valtiossa, viraston on pyrittävä yhdessä toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteinen päätös 7 §:n tai sitä vastaavan toisen ETA-valtion lainsäädännön soveltamisesta emoyritykseen konsolidoidun taseen perusteella ja 7 §:n tai sitä vastaavan toisen ETA-valtion lainsäädännön soveltamisesta tytäryritykseen.

Jos 5 momentissa tarkoitettut viranomaiset eivät ole tehneet momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä päätös tytäryrityksestä, joka kuuluu sen toimivaltaan. Päätöksessä on otettava huomioon ryhmäkriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten ilmaisemat kannat ja varaukset, ja päätös on toimitettava konsernin emoyritykselle ja tytäryrityksille.

Jos ryhmäkriisinratkaisusta vastaava viranomainen on saattanut 6 momentissa tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti. Asiaa ei kuitenkaan saa saattaa Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi, jos tytäryrityksen taseen perusteella laskettu vaatimus poikkeaa konsolidoidun taseen perusteella lasketusta vaatimuksesta enintään yhdellä prosenttiyksiköllä.

Edellä 6 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovitteluaika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi edellä 2 momentissa mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 2 momentissa tarkoitettu päätös.

Tässä pykälässä tarkoitettut päätökset on arvioitava vähintään kerran vuodessa uudelleen.

11 §

Poikkeukset alentamiskelpoisia velkoja koskevien vähimmäisvaatimusten soveltamisesta ryhmässä

Virasto voi toimiessaan ryhmäkriisinratkaisusta vastaavana viranomaisena päättää, että ryhmän emoyrityksenä toimivaan laitokseen sovelletaan 7 §:ssä säädettyä vähimmäisvaatimusta ainoastaan laitoksen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella. Edellytyksenä on, että Finanssivalvonta on päättänyt soveltaa emoyritykseen EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaista omien varojen vähimmäisvaatimusta mainitun asetuksen 7 artiklan nojalla ainoastaan laitoksen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Virasto voi toimiessaan ryhmän tytäryrityksenä olevan laitoksen kriisinratkaisusta vastaavana viranomaisena päättää, että tytäryritykseen ei

sovelleta 7 §:ssä säädettyä vähimmäisvaatimusta, jos:

1) ryhmän emoyritys ja asianomainen tytäryritys on rekisteröity ja niitä valvotaan Suomessa;

2) tytäryritys on emoyrityksen kirjanpitolain 1 luvun 5 §:n 1 momentin mukaisessa määräysvallassa ja kuuluu emoyrityksenä toimivan laitoksen konsolidoidun valvonnan piiriin;

3) ryhmän Suomessa olevaan emoyritykseen sovelletaan 7 §:ssä säädettyä vähimmäisvaatimusta emoyrityksen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella;

4) ei ole esteitä sille, että emoyritys ottaa vastatakseen tytäryrityksen velasta tai merkitsee sen omiin varoihin luettavia rahoitusvälineitä;

5) tytäryritystä johdetaan terveiden ja varoisten liikeperiaatteiden mukaisesti ja emoyritys takaa tytäryrityksen velvoitteet Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla, taikka tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset;

6) emoyrityksen riskien arviointia, mittaamista ja valvontaa koskevat menettelyt kattavat myös tytäryrityksen; ja

7) Finanssivalvonta on myöntänyt EU:n vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun täyden poikkeuksen omien varojen vähimmäismäärää koskevien vaatimusten soveltamisesta tytäryritykseen.

12 §

Alentamiskelpoisten velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen soveltaminen johdannaissopimuksiin

Johdannaissopimukseen perustuvan velan arvoa voidaan alentaa vain johdannaissopimuksen sulkemisen jälkeen. Virasto voi sulkea kriisinratkaisutoimien yhteydessä laitoksella olevan johdannaissopimuksen sen ehdoista riippumatta.

Jos johdannaissopimukseen sovelletaan nettoutussopimusta, viraston tai 5 luvun 2 §:ssä tarkoitetun arvioijan on mainitun luvun 1 §:n mukaisen arvonnäyrityksen yhteydessä määritettävä tällaiseen johdannaissopimukseen perustuva velka nettomääräisenä nettoutussopimuksen ehtojen mukaisesti.

Viraston tai 5 luvun 2 §:ssä tarkoitetun arvioijan on määritettävä johdannaissopimukseen perustuvien velkojen arvo soveltaen:

1) tarkoituksenmukaisia menetelmiä eri luokkiin kuuluvien johdannaissopimusten arvon määrittämiseksi, mukaan lukien nettoutussopimusten alaiset oikeustoimet;

2) periaatteita asianmukaisen ajankohdan määrittämiseksi, jona johdannaissopimusasemien arvo olisi määritettävä;

3) tarkoituksenmukaisia menetelmiä, joilla verrataan johdannaissopimuksen sulkemisen aiheuttamaa arvonmenetystä siihen tappioon, joka aiheutuisi johdannaissopimuksen mukaiseen suoritusvelvollisuuteen perustuvan velan arvonalentamisessa ja muuntamisessa.

13 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 12 artiklassa säädetään vähimmäisvaatimuksesta, joka koskee sellaisia omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja, jotka 8 ja 9 artikloissa tarkoitetulla laitoksella ja emoyrityksellä on oltava ja joihin sovelletaan velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia. Mainitun asetuksen 27 artiklassa säädetään velkojen arvonalentamisesta ja muuntamisesta omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi.

9 luku

Liiketoiminnan luovutus

1 §

Oikeus luovuttaa laitoksen liiketoiminta

Virasto voi tehdä päätöksen kriisihallintoon asetetun laitoksen liiketoiminnan luovuttamisesta kokonaan tai osittain toiselle laitokselle tai muulle kolmannelle osapuolelle yhdessä tai useammassa erässä siten kuin tässä luvussa säädetään. Tätä pykälää ei sovelleta liiketoiminnan luovutukseen väliaikaiselle laitokselle, ellei 10 luvussa muuta säädetä.

Liiketoiminnan luovutuksella tarkoitetaan tässä laissa laitoksen:

- 1) sulautumista toiseen laitokseen tai muihin yritykseen;
- 2) jakautumista kahdeksi tai useammaksi laitokseksi tai muuksi yritykseksi;
- 3) varojen ja velkojen muuta siirtämistä ostajalle;
- 4) osakkeiden ja osuuksien lunastamista niiden omistajalta ja edelleen luovuttamista.

2 §

Liiketoiminnan luovutukseen sovellettavat periaatteet

Liiketoimintaa ei saa luovuttaa ehdoin, jotka poikkeavat toisistaan riippumattomien osapuolten välillä liiketoiminnan luovutuksissa yleisesti noudatetuista ehdoista. Lunastettaessa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeita ja osuuksia lunastusarvo määräytyy 5 luvussa säädetyn arvonnäärityksen perusteella.

Virasto voi luovutuksensaajan suostumuksella siirtää tämän luvun mukaisesti toiselle yritykselle siirretyt varat ja velat takaisin laitokselle taikka, jos kysymys on osakkeen- tai osuudenomistajalta lunastetuista osakkeista tai osuuksista, osakkeen- tai osuudenomistajalle. Tässä momentissa tarkoitettu siirto on tehtävä 1 momentissa tarkoitetuilla ehdoilla.

Liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan 13 luvussa tarkoitettuja omaisuuden osittaista siirtoa koskevia suojatoimia.

Vastaanottavan laitoksen katsotaan jatkavan kriisihallintoon asetetun laitoksen toimintaa, jos se vastaanottaa liiketoiminnan palvelujen tarjoamista toisessa ETA-valtiossa koskevan oikeuden ja toiseen ETA-valtioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi.

3 §

Liiketoiminnan luovutuksessa noudatettava menettely

Viraston on julkisesti tarjottava ostettavaksi luovutettava liiketoiminta tai sen kukin erikseen

luovutettava osa, jollei 2 momentista muuta johdu.

Virasto voi luovuttaa liiketoiminnan ilman julkista ostotarjousta, jos julkisesta ostotarjouksesta aiheutuisi uhkaa rahoitusmarkkinoiden vakaudelle tai se muuten vaarantaisi kriisinratkaisun tavoitteet taikka vaikeuttaisi kriisinratkaisun tehokasta toteuttamista.

Viraston on valittava sellainen edullisin tarjous, joka ei vaaranna myytävän liiketoiminnan jatkamista luotettavalla tavalla eikä kriisinratkaisun tavoitteiden toteutumista.

Sovellettaessa tämän luvun säännöksiä arvopaperin liikkeeseenlaskija voi lykätä arvopaperimarkkinalain 6 luvun 5 §:ssä tarkoitettujen tietojen julkistamista mainitussa pykälässä säädettyjen edellytysten.

4 §

Liiketoiminnan jatkaminen

Vastaanottavalla yrityksellä on oikeus harjoittaa toimiluvan alaista toimintaa ainoastaan toimilupansa mukaisessa laajuudessa. Palvelujen tarjoamista toisessa ETA-valtiossa koskevan oikeuden ja toiseen ETA-valtioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi liiketoiminnan vastaanottavan yrityksen katsotaan jatkavan kriisihallintoon asetetun laitoksen toimintaa.

Laitoksen oikeudet osallistua maksu- ja selviytysjärjestelmään, toimia säännellyillä markkinoilla ja kuulua talletussuojarahastoon ja sijoittajien korvausrahastoon sekä muut niihin rinnastettavat oikeudet siirtyvät vastaanottavalle yritykselle suoraan lain nojalla, jos vastaanottava yritys täyttää oikeuden käyttämiseksi säädetty edellytykset.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, virasto voi myöntää vastaanottavalle yritykselle 2 momentissa tarkoitettua oikeuden, jos vastaanottava yritys ei täytä kyseisessä momentissa tarkoitettua oikeuden käyttämiseksi säädettyjä vaatimuksia. Tällainen oikeus on voimassa enintään kahden vuoden määräajan kerrallaan.

5 §

EU:n kriisintarkkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisintarkkaisuasetuksen 24 artiklassa säädetään yhteisen kriisintarkkaisu mekanismin puitteissa käytettävästä liiketoiminnan luovutuksesta.

10 luku

Väliaikainen laitos

1 §

Väliaikaisen laitoksen perustaminen ja varojen ja velkojen luovutus

Virasto voi perustaa osakeyhtiön jatkamaan kriisihallintoon asetetun laitoksen keskeisiä liiketoimintoja (*väliaikainen laitos*) sekä päättää laitoksen varojen tai velkojen luovuttamisesta yhdessä tai useammassa erässä väliaikaiselle laitokselle siten kuin tässä luvussa säädetään. Väliaikaiseen laitokseen sovelletaan luottolaitostoinnasta annettua lakia ja liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista laitoksista annettua lakia taikka sijoituspalvelulakia, jollei jäljempänä toisin säädetä. Väliaikaisen laitoksen yhtiöjärjestyksestä on käytävä ilmi, että osakeyhtiö on tässä laissa tarkoitettu väliaikainen laitos.

Viraston on merkittävä väliaikaisen laitoksen osakkeista vähintään määrä, joka vastaa yli puolta kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Osakepääoma on maksettava rahana tai apporttina siirtämällä väliaikaiseen laitokseen riittävä määrä kriisintarkkaisu kohteena olevan laitoksen varoja sen jälkeen, kun sen omien varojen ja velkojen arvoa on alennettu 6 ja 8 luvussa tarkoitettulla tavalla. Viraston on määriteltävä tässä momentissa tarkoitettun apporttiomaisuuden määrä noudattaen, mitä 5 luvussa säädetään varojen arvostamisesta. Väliaikaisen laitoksen velkoja saadaan muuntaa väliaikaisen laitoksen osakkeiksi 8 luvussa tarkoitettulla tavalla enintään määrään, joka riittää turvaamaan viraston määräysvallan säilymisen.

Virasto voi päättää tämän luvun mukaisesti väliaikaiselle laitokselle luovutettujen varojen tai velkojen siirtämisestä takaisin laitokselle taikka, jos kysymys on osakkeen- tai osuudenomistajalta lunastetuista osakkeista tai osuuksista, takaisin osakkeen- tai osuudenomistajalle, jos tällainen siirto on nimenomaisesti sallittu siinä viraston päätöksessä, jonka nojalla varat tai velat on siirretty, tai jos mainitut varat tai velat on siirretty väliaikaiselle laitokselle päätöksen vastaisesti.

Väliaikaisen laitoksen perustamiseen ja varojen ja velkojen luovutukseen sovelletaan 13 luvun säännöksiä omaisuuden osittaista siirtoa koskevista suojatoimista.

2 §

Toiminnan jatkaminen

Viraston on luovuttaessaan liiketoiminnan väliaikaiselle laitokselle varmistettava väliaikaisen laitoksen kyky jatkaa keskeytyksettä laitoksen keskeisiä toimintoja.

Vastaanottavan laitoksen katsotaan jatkavan kriisihallintoon asetetun laitoksen toimintaa ja sillä on oikeus tarjota palveluja toisessa ETA-valtiossa sekä sijoittautua toiseen ETA-valtioon.

Finanssivalvonnan on luottolaitostoinnasta annetussa laissa ja sijoituspalvelulaissa säädetystä poiketen päätettävä toimiluvan antamisesta väliaikaiselle laitokselle viivytyksettä saatuaan virastolta ilmoituksen väliaikaisen laitoksen perustamisesta tai tämän luvun säännösten soveltamisesta aikaisemmin perustettuun väliaikaiseen laitokseen. Finanssivalvonta voi viraston hakemuksesta myöntää väliaikaiselle laitokselle luvan määrääjäksi poiketa mainituissa laeissa säädetystä vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta koskevista vaatimuksista.

Laitoksen oikeudet osallistua maksu- ja selviytysjärjestelmään, toimia säännellyillä markkinoilla ja kuulua talletussuojarahastoon ja sijoittajien korvausrahaston sekä muut niihin rinnastettavat oikeudet siirtyvät väliaikaiselle laitokselle.

Edellä 4 momentissa säädetyn estämättä virasto voi päättää, että väliaikaisen laitoksen

4 momentissa tarkoitettu oikeus on voimassa ai-noastaan enintään kahden vuoden määräajan kerrallaan, jos väliaikainen laitos ei täytä oikeu-den käyttämiselle säädettyjä tai järjestelmän eh-doissa määrättyjä vaatimuksia.

3 §

Väliaikaisen laitoksen omistaminen ja johtami-nen

Virasto ei saa luovuttaa 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua määräysvaltaa ennen 4 §:ssä tarkoi-tettua päätöstä.

Viraston on huolehdittava siitä, että väliaikai-sen laitoksen johdolla ja henkilöstöllä on riittä-vä ammattitaito väliaikaisen laitoksen varojen hoitamiseksi.

Väliaikaisen laitoksen hallituksen ja toimitus-johtajan on johdettava väliaikaista laitosta ter-veiden ja varovaisten liiketoimintaperiaatteiden sekä viraston hyväksymän toimintasuunnitel-man ja siihen sisältyvien riskinottoa koskevien periaatteiden sekä viraston hyväksymien palkit-semisperiaatteiden mukaisesti.

Jollei EU:n tai jäsenvaltioiden kilpailusääntö-jen mukaisesti asetetuista rajoituksista muuta johdu, väliaikaista laitosta on johdettava siten, että laitos tai sen liiketoiminta voidaan luovut-taa 4 §:n 1 momentin mukaisessa määräajassa.

4 §

Väliaikaisen laitoksen toiminnan lopettaminen

Viraston on tehtävä päätös väliaikaisen lai-toksen sulautumisesta, jakautumisesta, laitok-sen osakkeiden myymisestä taikka muusta pur-kamisesta mahdollisimman pian ja viimeistään kahden vuoden kuluttua päivästä, jona väliaikai-nen laitos on vastaanottanut viimeisen osan krii-sinratkaisun kohteena olevan laitoksen väliai-kaiselle laitokselle luovutettavasta liiketoimin-nasta, varoista tai veloista.

Virasto voi jatkaa 1 momentissa tarkoitettua määräaika enintään yhdellä vuodella kerral-laan, jos se on tarpeen väliaikaisen laitoksen purkamiseksi tai osakkeiden myymiseksi taikka

jos pidennys on tarpeen väliaikaisen laitoksen keskeisten pankki- tai rahoitustoimintojen jatku-misen turvaamiseksi.

Lopettaessaan väliaikaisen laitoksen toimin-nan, viraston on tarjottava julkisesti ostettavaksi väliaikaisen laitoksen osakkeet tai osuudet taikka varat. Viraston on valittava edullisin tarjous, joka ei vaaranna kriisinratkaisun tavoitteita eikä rahoitusmarkkinoiden häiriötöntä toimintaa.

Väliaikaisen laitoksen purkamiseen sovelle-taan muilta osin, mitä muualla laissa säädetään osakeyhtiön purkamisesta.

5 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 25 artiklassa säädetään yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa käytettävästä väliaikaista laitosta vas-taavasta omaisuudenhoitoyhtiöstä.

11 luku

Omaisuudenhoitoyhtiö

1 §

Omaisuudenhoitoyhtiön perustaminen ja varo-jen ja velkojen luovuttaminen

Virasto voi soveltaessaan 8—10 luvun sään-nöksiä perustaa yhden tai useamman osakeyhtiön (*omaisuudenhoitoyhtiö*) ja päättää kriisin-ratkaisun kohteena olevan laitoksen tai väliai-kaisen laitoksen varojen ja velkojen luovuttami-sesta 2 momentissa säädetyn edellytyksin yh-dessä tai useammassa erässä omaisuudenhoito-yhtiölle. Omaisuudenhoitoyhtiön yhtiöjärjestyk-sestä on käytävä ilmi, että yhtiö on tässä laissa tarkoitettu omaisuudenhoitoyhtiö.

Virasto voi päättää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai väliaikaisen laitoksen varo-jen ja velkojen luovuttamisesta omaisuudenhoi-toyhtiölle, jos niitä ei voi myydä tappiota tai ai-heuttamatta häiriöitä rahoitusmarkkinoiden toi-minnalle taikka jos kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai väliaikaisen laitoksen asian-

mukaisen toiminnan varmistaminen sitä edellyttää.

Viraston on määritettävä vastike, jota vastaan omaisuudenhoitoyhtiölle luovutetaan varoja tai velkoja ja noudattaen, mitä 5 luvussa säädetään varojen arvostamisesta.

Viraston on soveltaessaan tätä pykälää merkittävä omaisuudenhoitoyhtiön osakkeista vähintään määrä, joka vastaa yli puolta yhtiön kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Osakkeista maksettavaan vastikkeeseen sovelletaan 3 momenttia.

Virasto voi päättää tämän luvun mukaisesti omaisuudenhoitoyhtiölle luovutettujen varojen tai velkojen siirtämisestä takaisin laitokselle, jos siirto on nimenomaisesti sallittu siinä viraston päätöksessä, jonka nojalla varat tai velat on siirretty tai jos mainitut varat tai velat on siirretty omaisuudenhoitoyhtiölle päätöksen vastaisesti.

Tässä luvussa tarkoitettuun varojen, oikeuksien, velkojen ja muiden velvoitteiden siirtoon sovelletaan 13 luvun säännöksiä omaisuuden osittaista siirtoa koskevista suojatoimista.

2 §

Omaisuudenhoitoyhtiön omistaminen ja johtaminen

Viraston on huolehdittava siitä, että omaisuudenhoitoyhtiön johdolla ja henkilöstöllä on riittävä ammattitaito omaisuudenhoitoyhtiön varojen hoitamiseksi.

Omaisuudenhoitoyhtiön hallituksen ja toimitusjohtajan on johdettava omaisuudenhoitoyhtiötä terveiden ja varovaisten liiketoimintaperiaatteiden sekä viraston hyväksymän toimintasuunnitelman ja siihen sisältyvien riskinottoa koskevien periaatteiden sekä viraston hyväksymien palkitsemisperiaatteiden mukaisesti. Virasto voi päättää tämän luvun mukaisesti luovutettujen varojen ja velkojen siirtämisestä takaisin kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle

tai väliaikaiselle laitokselle, jos tällainen siirto on nimenomaisesti sallittu siinä viraston päätöksessä, jonka nojalla omaisuuserä tai velka on siirretty omaisuudenhoitoyhtiölle, ja omaisuuserä tai velka siirretään takaisin päätöksessä mainitussa määräajassa.

3 §

Omaisuudenhoitoyhtiön toiminnan lopettaminen

Viraston on myytävä omaisuudenhoitoyhtiön osakkeet, päätettävä omaisuudenhoitoyhtiön sulautumisesta tai jakautumisesta taikka purettava omaisuudenhoitoyhtiö niin pian kuin se on mahdollista ilman, että toiminnan lopettamisesta seuraa merkittäviä tappioita tai merkittäviä häiriöitä rahoitusmarkkinoilla tai, että toiminnan lopettaminen vaarantaa 1 luvun 6 §:n mukaiset kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttamisen.

Lopettaessaan omaisuudenhoitoyhtiön toiminnan viraston on tarjottava julkisesti ostettavaksi omaisuudenhoitoyhtiön osakkeet tai osuudet taikka varat. Viraston on valittava edullisin tarjous, joka ei vaaranna kriisinratkaisun tavoitteita eikä rahoitusmarkkinoiden häiriötöntä toimintaa.

Omaisuudenhoitoyhtiön purkamiseen sovelletaan muilta osin, mitä muualla laissa säädetään osakeyhtiön purkamisesta.

4 §

EU:n kriisinratkaisusäätöjen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisusäätöjen 26 artiklassa säädetään yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa käytettävästä omaisuudenhoitoyhtiötä vastaavasta varojen erottelua koskevasta kriisinratkaisuvälineestä.

IV OSA

VIRASTON TOIMIVALTUUDET JA SUOJATOIMET

12 luku

Viraston toimivaltuudet

1 §

Toimivaltuudet

Virastolla on oikeus:

1) saada salassapitosäännösten estämättä laitokselta asiakirjat, tiedot ja selvitykset, joita virasto tarvitsee kriisinratkaisuvälineiden soveltamista, kriisinratkaisusuunnitelmien laatimista ja muiden tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamista varten;

2) suorittaa tehtäviensä hoitamisen vaatimassa laajuudessa ja salassapitosäännösten estämättä tarkastuksia laitoksessa siten kuin hallintolain (434/2003) 39 §:ssä tarkemmin säädetään.

Virastolla on oikeus tässä laissa säädettyin edellytyksin:

1) ottaa laitos määräysvaltaansa ja käyttää kaikkia sen omistajille, hallintoneuvostolle, hallitukselle, toimitusjohtajalle ja muulle ylimmälle johdolle kuuluvia oikeuksia;

2) lunastaa ja luovuttaa edelleen laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita ja osuuksia;

3) luovuttaa laitoksen varoja ja velkoja toiselle osapuolelle tämän suostumuksen mukaisesti;

4) alentaa laitoksen alentamiskelpoisten velkojen arvoa;

5) muuntaa alentamiskelpoisia velkoja laitoksen taikka sen emoyrityksen osakkeiksi tai osuuksiksi taikka sellaisen väliaikaisen laitoksen osakkeiksi, jolle laitoksen varat tai velat luovutetaan;

6) perua laitoksen liikkeeseen laskemia velkasitoumuksia;

7) alentaa osakkeiden ja osuuksien ja muiden oman pääoman erien arvoa ja mitätöidä osakkeita ja osuuksia niiden arvonalennusta vastaavassa suhteessa;

8) velvoittaa laitos tai sen emoyritys laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai osuuksia;

9) muuttaa velkojen eräpäivää ja tällaiselle velkasitoumukselle ja alentamiskelpoiselle velalle maksettavan koron määrää, siirtää koron eräpäivää ja keskeyttää maksuvelvollisuus määrääjäksi;

10) sulkea ja päättää johdannaissopimuksia;

11) erottaa laitoksen hallintoneuvoston jäsenet, hallituksen jäsenet ja toimitusjohtaja ja irtisanoa muut luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 20 §:ssä tarkoitettuun toimivaan johtoon kuuluvat henkilöt sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, sekä nimittää heidän tilalleen uudet henkilöt;

12) velvoittaa Finanssivalvonta tekemään Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a §:ssä tarkoitettua omistajan sopivuutta ja luotettavuutta koskevan päätöksen esittämässään kohtuullisessa ajassa mainitun lain 32 b §:ssä säädettyjen määräaikojen estämättä.

Mitä 1 momentissa säädetään laitoksesta, sovelletaan myös sellaiseen yritykseen, joka laitoksen toimeksiannosta hoitaa tämän liiketoimintaan, kirjanpitoon, tietojärjestelmiin, riskienhallintaan tai sisäiseen valvontaan liittyviä tehtäviä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja oikeuksia sovelletaan, jollei valtiontukea koskevista säännöksistä muuta johdu, sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, lain nojalla päätetään tai sopimuksen osapuolten kesken sovitaan.

Virasto voi käyttää tässä pykälässä säädettyjä toimivaltuuksia sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään tai laitoksen yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä määrätään tai muuten sovitaan velvollisuudesta hankkia toisen viranomaisen tai henkilön suostumus valtuuden käyttämiseen taikka velvollisuudesta tehdä viranomaiselle ilmoitus ennen valtuuden käyttämistä.

2 §

Liitännäisvaltuudet

Virastolla on käyttäessään 8—11 luvussa säädettyjä kriisinratkaisuvaltuuksia oikeus:

1) luovuttaa laitoksen varoja ja velkoja siten, että niihin liittyvät vastuut jäävät laitoksen kannettaviksi, jollei 13 luvun säännöksistä muuta johdu;

2) perua oikeudet hankkia osakkeita tai osuuksia kriisinratkaisutoimenpiteen kohteena olevasta laitoksesta;

3) vaatia, että Finanssivalvonta keskeyttää kriisihallintoon asetetun laitoksen rahoitusvälineellä tapahtuvan kaupankäynnin tai lykkää rahoitusvälineen ottamista kaupankäynnin kohteeksi kaupankäynnistä rahoitusvälineellä annettua lain (748/2012) 2 §:n 6 kohdassa tarkoitettua säänneltyä markkinalle;

4) päättää, että luovutettaessa laitoksen varoja tai velkoja niiden vastaanottajalla on samat oikeudet ja velvollisuudet osallistua säänneltyä markkinalle ja maksu- ja selvitysjärjestelmiin sekä talletussuojarahastoon ja sijoittajien korvausrahastoon, lukuun ottamatta hallintoelinten toimivallan rajoittamisesta johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia;

5) päättää, että laitoksen ja sen varojen tai velkojen vastaanottajan on annettava toisilleen luovutuksen tai muun toimenpiteen vaatimat tiedot ja muuten myötävaikutettava kriisinratkaisutoimenpiteiden tehokkaaseen toteutukseen;

6) perua sellaisen sopimuksen ehdot tai muuttaa sellaisen sopimuksen ehtoja, jonka osapuolella on, sekä päättää, että oikeuksien, varojen tai velkojen vastaanottaja tulee sopimuksen osapuoleksi laitoksen sijaan.

Virastolla on käyttäessään tässä laissa säädettyjä kriisinratkaisuvaltuuksia oikeus määrätä jatkuvuusjärjestelyistä sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisua koskeva toimenpide on tehokas ja että oikeuksien, varojen tai velkojen vastaanottaja voi harjoittaa sille luovutettua liiketoimintaa. Jatkuvuusjärjestely voi olla:

1) laitoksen tekemien sopimusten jatkaminen siten, että vastaanottaja ottaa vastatakseen laitoksen oikeuksista ja velvollisuuksista, jotka

liittyvät vastaanottajalle luovutettuihin varoihin ja velkoihin, ja että vastaanottaja tulee kriisihallintoon asetetun laitoksen sijalle kaikissa asianomaisissa sopimuksissa;

2) vastaanottajan määrääminen laitoksen sijaan kaikkiin sellaisiin oikeudenkäynteihin ja muihin oikeudellisiin menettelyihin, jotka liittyvät luovutettuihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, varoihin tai velkoihin;

3) muu 1 kohtaan rinnastettava jatkuvuusjärjestely.

Mitä 1 momentin 4 kohdassa ja 2 momentin 2 kohdassa säädetään, ei vaikuta:

1) laitoksen työntekijän oikeuteen irtisanoa tai purkaa työsopimus;

2) sopimuksen osapuolen oikeuteen irtisanoa tai purkaa sopimus tai käyttää muita sopimuksesta johtuvia oikeuksia, jos:

a) se on sopimuksen ehtojen mukaan mahdollista sellaisen toimenpiteen johdosta, jonka kriisihallintoon asetettu laitos on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta ennen luovutusta tai jonka vastaanottaja on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta luovutuksen jälkeen;

b) eikä 11 §:stä muuta johdu.

3 §

Valtuudet vaatia palvelun tai toiminnon tarjoamista

Virastolla on oikeus päättää, että laitoksen on annettava varojen tai velkojen vastaanottajalle tämän liiketoiminnan tehokkaan harjoittamisen vaatimat sellaiset palvelut ja toiminnot, joihin ei sisälly taloudellista tukea. Mitä edellä tässä momentissa säädetään, sovelletaan myös ryhmään kuuluvaan yritykseen, joka on selvitystila- tai konkurssimenettelyn kohteena.

Virastolla on oikeus panna Suomessa täytäntöön toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen 1 momenttia vastaava päätös, joka on annettu ryhmälle, johon kuuluu Suomessa rekisteröity yritys.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettut palvelut ja toiminnot on annettava:

1) samoin ehdoin kuin palveluja ja toimintoja koskevan sopimuksen nojalla annettiin kriisihallintoon

lintoon asetetulle laitokselle välittömästi ennen kriisinratkaisutoimenpiteisiin ryhtymistä; tai

2) muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kohtuullisin ehdoin.

4 §

Toisessa ETA-valtiossa päätetyn kriisinratkaisutoimenpiteen täytäntöönpano Suomessa

Toisen ETA-valtion lainsäädännön mukaisesti tehty päätös kriisinratkaisutoimenpiteestä, joka koskee Suomessa sijaitsevien varojen, oikeuksien tai velkojen luovutusta taikka sellaisia varoja, oikeuksia tai velkoja, joihin sovelletaan Suomen lakia, tulee Suomessa voimaan ilman eri päätöstä samanaikaisesti, kun päätös tulee voimaan edellä tarkoitettussa toisessa ETA-valtiossa.

Toisen ETA-valtion lainsäädännön mukaisesti tehty päätös kriisinratkaisutoimenpiteestä, jolla osakkeiden, osuuksien tai velkojen arvoa alennetaan taikka velkoja muunnetaan osakkeiksi tai osuuksiksi, tulee Suomessa voimaan ilman eri päätöstä samanaikaisesti, kun päätös tulee voimaan edellä tarkoitettussa toisessa ETA-valtiossa. Mitä edellä tässä momentissa säädetään, sovelletaan sen estämättä, vaikka:

1) osakkeisiin, osuuksiin tai velkoihin sovelletaan Suomen lakia; tai

2) velkojana oleva luonnollinen henkilö asuu Suomessa, velkojana oleva oikeushenkilö on rekisteröity Suomessa tai velkojana on suomalainen julkisyhteisö.

Mitä 2 momentissa säädetään kriisinratkaisutoimenpidettä koskevasta päätöksestä, sovelletaan myös 6 luvun 1 ja 3 §:ssä tarkoitettuun päätökseen.

Viraston on 1—3 momentissa tarkoitettun päätöksen tehneen toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä pantava päätös täytäntöön.

Muutoksenhausta 1—3 momentissa tarkoitettuun päätökseen säädetään sen ETA-valtion lainsäädännössä, jonka mukaisesti asianomainen päätös on tehty.

5 §

Suojatoimia koskevat täydentävät säännökset

Viraston on päätettävä sellaisesta kriisinratkaisutoimenpiteestä:

1) joka koskee toisessa ETA-valtiossa sijaitsevia varoja tai velkoja, joihin sovelletaan toisen ETA-valtion lakia;

2) jolla osakkeiden, osuuksien tai velkojen arvoa alennetaan taikka velkoja muunnetaan osakkeiksi tai osuuksiksi, jos:

a) niihin sovelletaan toisen ETA-valtion lakia;

b) velkojana oleva luonnollinen henkilö asuu toisessa ETA-valtiossa;

c) velkojana olevalla oikeushenkilöllä on sääntömääräinen kotipaikka toisessa ETA-valtiossa; tai

d) velkojana on toisen ETA-valtion julkisyhteisö.

Mitä 1 momentin 2 kohdassa säädetään kriisinratkaisutoimenpidettä koskevasta päätöksestä, sovelletaan myös ennen mahdolliseen kriisinratkaisutoimenpiteeseen ryhtymistä tehtyyn päätökseen osakkeiden tai osuuksien arvon alentamisesta.

Omaisuuksien osittaista luovuttamista koskeviin suojatoimiin, jotka liittyvät 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin varoihin, oikeuksiin ja velkoihin, sovelletaan, mitä 13 luvussa säädetään suojatoimista.

6 §

Valtuudet kolmannessa maassa sijaitsevan omaisuuden luovutukseen

Kun kriisinratkaisutoimenpide kohdistuu kolmannessa maassa sijaitsevaan omaisuuteen taikka sellaisiin varoihin tai velkoihin, joihin sovelletaan kolmannen maan lakia, virasto voi päättää, että:

1) asiamiehen tai muun henkilön, joka käyttää määräysvaltaa kriisihallintoon asetetussa laitoksessa, ja varojen tai velkojen vastaanottajan on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpitei-

siin sen varmistamiseksi, että luovutus, arvon alentaminen tai muu toimenpide tulee voimaan;

2) asiamiehen tai muun henkilön, joka käyttää määräysvaltaa kriisihallintoon asetetussa laitoksessa, on pidettävä varat hallussaan taikka maksettava velka vastaanottajan puolesta, kunnes luovutus, arvon alentaminen tai muu toimenpide tulee voimaan;

3) kohtuulliset kustannukset, joita vastaanottajalle aiheutuu 1 tai 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden suorittamisesta, korvataan 7 luvun 2 §:n 3 momentissa säädettyjen perusteiden mukaisesti.

Virasto voi päättää, että laitokseen asetettuun asiamieheen tai muuhun laitoksessa määräysvaltaa käyttävään sekä vastaanottajaan sovelletaan 1 momentin säännöksiä, jos virasto luovuttaa tai aikoo luovuttaa laitoksen osakkeita tai osuuksia taikka sen varoja tai velkoja laitoksesta toiselle henkilölle ja:

1) luovutetut tai luovutettavat varat sijaitsevat kolmannessa maassa; tai

2) luovutettuihin tai luovutettaviin osakkeisiin, osuuksiin, muihin varoihin tai velkoihin sovelletaan kolmannen maan lakia.

Mitä 1 momentin 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta, jos päätöksen kohteena olevan luovutuksen, arvon alennuksen tai muun toimenpiteen voimaansaattaminen kolmannessa valtiossa on poikkeuksellisen epävarmaa.

7 §

Kriisinratkaisun ja varhaisen puuttumisen vaikutus eräisiin sopimusehtoihin

Kriisinratkaisutoimenpidettä tai 15 luvun 2 §:n 3 momentissa tarkoitettua kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen päättämää kriisinratkaisutoimenpidettä ei pidetä eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tai rahoitusvakuuslaissa (11/2004) tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä eikä nettoutukseen tai sopimuksen muuhun täytäntöönpanoon oikeuttavana tapahtumana, jos sopimuksen keskeisiä ehtoja ja velvoitteita edelleen noudatetaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kriisinratkaisutoimenpide ja sen soveltamiseen suoraan liittyvä tapahtuma eivät oikeuta ryhtymään toimenpiteeseen:

1) jonka tarkoituksena on sopimuksen irtisanominen tai purkaminen, sopimuksen täytäntöönpanon keskeyttäminen, maksuvelvoitteiden nettoutus tai velkojen kuittaus;

2) jonka tarkoituksena on laitoksen omaisuuden haltuun ottaminen, määräysvallan käyttäminen sellaiseen omaisuuteen tai omaisuuteen liittyvän vakuuden rahaksi muuttaminen;

3) joka vaikuttaa laitoksen tekemän sopimuksen mukaisiin oikeuksiin.

Mitä 2 momentin 1 kohdassa säädetään, sovelletaan myös sellaiseen ryhmän tytäryrityksen tekemään sopimukseen, jonka velvoitteiden täyttämisestä emoyritys tai ryhmään kuuluva muu yritys on antanut vakuuden tai jonka velvoitteiden täyttämisen ryhmään kuuluva yritys on muuten taannut.

Mitä 2 ja 3 momentissa säädetään, sovelletaan vain, jos sopimuksen keskeisiä ehtoja ja velvoitteita edelleen noudatetaan.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei rajoita henkilön oikeutta ryhtyä toimenpiteeseen, jos oikeus perustuu muuhun seikkaan kuin varhaisen puuttumisen toimenpiteeseen tai kriisinratkaisutoimenpiteeseen taikka siihen suoraan liittyvään tapahtumaan.

Mitä 1—3 momentissa säädetään, sovelletaan 8—10 §:n mukaisen keskeytyksen tai rajoituksen estämättä.

8 §

Valtuudet keskeyttää sopimuksen täytäntöönpano

Sen lisäksi, mitä talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetussa laissa (1509/2001) säädetään, virastolla on oikeus keskeyttää laitoksen tekemän sopimuksen maksu- tai suoritusvelvoitteiden täytäntöönpano keskeyttämisilmoituksen julkaisemispäivää lähinnä seuraavan sellaisen vuorokauden päättymiseen saakka, joka on pankkipäivä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu velvoite olisi sopimuksen perusteella erääntynyt keskeyttämisaajan kuluessa, velvoitteen katsotaan erääntyneen heti keskeyttämisaajan päätyttyä.

Jos velvoitteiden täytäntöönpano keskeytetään 1 momentin mukaisesti, sopimuksen vastapuolen maksu- ja suoritusvelvoitteet keskeytyvät samaksi ajaksi.

Mitä 1—3 momentissa säädetään, ei sovelleta:

1) virastolain 5 luvun 8 §:n tai sitä vastaavan toisen ETA-valtion lain mukaisesti korvattaviin talletuksiin;

2) eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettuja selvitysjärjestelmiä ja niiden osapuolia ja toisessa ETA-valtiossa vastaavia selvitysjärjestelmiä ja niiden osapuolia eikä keskusvastapuolia ja keskuspankkeja koskeviin maksu- ja suoritusvelvoitteisiin;

3) sijoituspalvelulain mukaisen sijoittajien korvausrahastosuojan piiriin kuuluviin saamiin eikä toisessa ETA-valtiossa vastaavan suojajärjestelmän piiriin kuuluviin saamisiin.

9 §

Valtuudet rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa

Virastolla on oikeus rajoittaa vakuusvelkojien oikeutta panna täytäntöön sellaisia vakuusoikeuksia, jotka kohdistuvat laitoksen omaisuuteen. Edellä säädetty rajoitus saa olla voimassa enintään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua keskeyttämisaajan.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettujen selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten ja toisessa ETA-valtiossa vastaavien selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten eikä keskusvastapuolten ja keskuspankkien sellaisia vakuusoikeuksia, jotka kohdistuvat kriisihallintoon asetettua laitoksen vakuudeksi tai marginaaliksi asettamiin varoihin.

Jäljempänä 13 luvun 1 §:ssä tarkoitettua tapauksessa viraston on varmistettava, että 1 mo-

mentin mukaiset rajoitukset koskevat samalla tavoin kaikkia niitä ryhmään kuuluvia yrityksiä, joita kohtaan on ryhdytty kriisinratkaisutoimenpiteisiin.

10 §

Valtuudet lykätä tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen

Virasto voi lykätä kriisihallintoon asetettua laitoksen kanssa sopimuksen tehneen osapuolen oikeutta irtisanoa tai purkaa sopimus. Lykkäys saa olla voimassa enintään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua keskeyttämisaajan.

Virasto voi lykätä kriisihallintoon asetettua laitoksen tytäryrityksen kanssa sopimuksen tehneen osapuolen oikeutta irtisanoa tai purkaa sopimus, jos:

1) kriisihallintoon asetettu laitos on antanut vakuuden sopimuksen velvoitteiden täyttämistä tai muuten taannut sopimuksen velvoitteiden täyttämisen;

2) sopimuksen mukainen oikeus irtisanoa tai purkaa sopimus perustuu yksinomaan kriisihallintoon asetettua laitoksen maksukyvyttömyyteen tai taloudelliseen asemaan; ja

3) kaikki sopimuksen piiriin kuuluvat kriisihallintoon asetettua laitoksen varat tytäryrityksessä ja velat tytäryritykselle on luovutettu tai voidaan luovuttaa ja vastaanottaja on ottanut vastatakseen niistä tai se voi ottaa vastatakseen niistä taikka virasto muutoin järjestää vastaavan suojan näille velvoitteille, jos kriisihallintoon asetettua laitoksen varoja ja velkoja koskevia luovutusvaltuuksia on käytetty tai voidaan käyttää.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu lykkäys saa olla voimassa enintään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua keskeyttämisaajan. Keskeyttämisaajan päätyminen määräytyy tytäryrityksen kotivaltion mukaisesti.

Edellä 1 ja 2 momenttia ei sovelleta eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettuihin selvitysjärjestelmiin ja niiden osapuoliin, toisen ETA-valtiossa vastaaviin selvitysjärjestelmiin ja

niiden osapuoliin eikä keskusvastapuoliin ja keskuspankkeihin.

11 §

Täydentävät säännökset sopimuksen irtisanomis- tai purkamisoikeuden käytöstä ja lykkäämisestä

Sopimuksen osapuoli voi käyttää 10 §:ssä tarkoitettua irtisanomis- tai purkamisoikeutta ennen mainitun pykälän 1 tai 3 momentin mukaisen keskeyttämisaajan päättymistä, jos hän on saanut virastolta ilmoituksen siitä, että sopimuksen piiriin:

1) kuuluvia oikeuksia ja velvoitteita ei luovuteta toiselle henkilölle; tai

2) kuuluvien velkojen arvoa ei alenneta 8 luvun 3 §:n 3 momentin mukaisesti.

Kun virasto lykkää 10 §:n 1 tai 2 momentin mukaisesti irtisanomis- tai purkamisoikeutta ja kun tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty, oikeutta voi käyttää keskeyttämisaajan päätyttyä 7 §:n mukaisin rajoituksin seuraavasti:

1) jos sopimuksen mukaiset varat ja velat on luovutettu toiselle henkilölle, vastapuoli voi käyttää oikeutta sopimuksen ehtojen mukaisesti vain, kun kysymyksessä on vastaanottajaa koskeva täytäntöönpanoon oikeuttava tapahtuma;

2) jos sopimuksen mukaiset varat ja velat jäävät laitokseen ja virasto ei ole alentanut sopimuksen mukaisia oikeuksien ja velkojen arvoa 8 luvun 3 §:n 3 momentin mukaisesti, vastapuoli voi käyttää oikeutta sopimuksen ehtojen mukaisesti välittömästi 8 §:n 1 momentin mukaisen keskeyttämisaajan päätyttyä.

Virasto tai Finanssivalvonta voi vaatia laitosta ylläpitämään luetteloa sen tekemistä 10 §:n soveltamisalaan kuuluvista sopimuksista.

Viraston tai Finanssivalvonnan vaatimuksista OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kauppatietorekisterin on annettava ETA-valtioi-

den kriisinratkaisuviranomaisille ja laitosten valvonnasta vastaaville viranomaisille tarvittavat tiedot, jotta nämä viranomaiset voivat täyttää mainitun asetuksen 81 artiklassa tarkoitettua velvollisuutensa.

13 luku

Suojatoimet

1 §

Osakkeenomistajia ja velkoja koskevat suojatoimet

Jos virasto alentaa velkojen nimellisarvoa 6 luvun mukaisesti tai antaa niiden sijaan maksusaantijärjestyksessä paremmalla etusijalla olevia rahoitusvälineitä, velkojille ei saa aiheutua suurempaa tappiota kuin silloin, jos laitos olisi asetettu selvitystilaan tai konkurssiin välittömästi ennen päätöstä laitoksen kriisihallintoon asettamisesta.

Jos virasto luovuttaa vain osan laitoksen oikeuksista, varoista tai veloista taikka pienentää suhteellista omistusosuutta, niillä omistajilla ja velkojilla, joiden oikeuksia, varoja tai velkoja ei ole luovutettu tai omistusosuutta ei ole pienennetty, on oikeus saada vähintään yhtä suuri korvaus kuin he olisivat saaneet, jos laitos olisi asetettu selvitystilaan tai konkurssiin välittömästi ennen päätöstä laitoksen kriisihallintoon asettamisesta.

2 §

Omistajan ja velkojan oikeus korvaukseen

Jos 5 luvun 12 ja 13 §:n mukaisessa arvioinnissa todetaan, että osakkeen tai osuuden omistaja, velkoja tai talletussuojarahasto on saanut pienemmän korvauksen kuin mitä tämä olisi saanut laitoksen selvitystilassa tai konkurssissa, tälle on korvattava puuttuva määrä EU:n kriisinratkaisuasetuksen mukaisesti.

3 §

Vastapuolien suojatoimet osittaisessa luovutuksessa

Tässä pykälässä ja 4—7 §:ssä tarkoitettuja suojatoimia on käytettävä, jos virasto:

1) luovuttaa vain osan kriisihallintoon asetetun laitoksen, väliaikaisen laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön oikeuksista, varoista tai veloista toiselle henkilölle; tai

2) käyttää 12 luvun 2 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettua valtuutta.

Suojatoimia on käytettävä seuraaviin järjestelyihin ja niiden vastapuoliin:

1) omistusoikeuden siirtoon perustuvan rahoitusvakuuden asettaminen;

2) muun kuin 1 kohdassa tarkoitettun vakuuden asettaminen;

3) kuittaus;

4) velvoitteiden nettoutus;

5) vakuudellisen joukkovelkakirjalainan liikeseenlasku;

6) arvopaperistaminen ja muu strukturoitu rahoitusjärjestely sekä rahoitusvälineet, joita käytetään olennaisessa määrin suojaustarkoituksessa.

Suojatoimiin sovelletaan 12 luvun 7—11 §:ssä tarkoitettuja rajoituksia. Suojatoimia sovelletaan niiden osapuolten lukumäärästä, syntymisperusteesta ja niihin sovellettavasta laista riippumatta.

4 §

Rahoitusvakuutta, kuittausta ja nettoutusta koskevan järjestelyn suoja

Virasto ei saa luovuttaa laitoksen varoja tai velkoja siten, että vain osa rahoitusvakuuden, kuittauksen tai nettoutuksen piiriin kuuluvista varoista tai veloista luovutetaan toiselle henkilölle.

Virasto ei saa muuttaa tai purkaa edellä 1 momentissa tarkoitetuilla järjestelyillä suojattuja

oikeuksia, varoja tai velkoja käyttämällä 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja liitännäisvaltuuksia.

Oikeudet, varat ja velat ovat suojattuja 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, jos järjestelyn osapuolilla on oikeus kuitata tai nettouttaa ne.

Virasto voi 1 ja 2 momentin estämättä korvauskelpoisten talletusten saatavuuden turvaamiseksi:

1) luovuttaa korvauskelpoisia talletuksia, jotka ovat osa 1 momentissa tarkoitettua järjestelyä, luovuttamatta muita samaan järjestelyyn kuuluvia oikeuksia, varoja tai velkoja;

2) luovuttaa tai purkaa 1 momentissa tarkoitettua varat ja velat tai muuttaa niitä koskevia ehtoja luovuttamatta korvauskelpoisia talletuksia.

5 §

Vakuusjärjestelyn suoja

Virasto ei saa:

1) luovuttaa velkoja, joita vastaan on asetettu vakuus, ilman että vakuus samalla luovutetaan;

2) luovuttaa vakuuden kohdetta, ellei vakuuden tuottoa luovuteta samanaikaisesti;

3) luovuttaa vakuuden tuottoa, ellei vakuutta luovuteta samanaikaisesti;

4) muuttaa vakuusjärjestelyn ehtoja tai purkaa järjestelyä käyttämällä 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja liitännäisvaltuuksia siten, että velka ei olisi enää vakuudellinen.

Virasto voi 1 momentissa säädetyn estämättä korvauskelpoisten talletusten saatavuuden turvaamiseksi:

1) luovuttaa korvauskelpoisia talletuksia, jotka ovat osa 1 momentissa tarkoitettua järjestelyä luovuttamatta muita samaan järjestelyyn kuuluvia oikeuksia, varoja tai velkoja;

2) luovuttaa tai purkaa 1 momentissa tarkoitettua oikeudet, varat tai velat tai muuttaa niitä koskevia ehtoja luovuttamatta korvauskelpoisia talletuksia.

6 §

Strukturoidun rahoitusjärjestelyn ja vakuudellisen joukkovelkakirjalainan suoja

Jos laitos on osapuolena strukturoidussa rahoitusjärjestelyssä, virasto ei saa toteuttaa laitoksen varojen tai velkojen sellaista luovutusta, jossa toiselle henkilölle luovutetaan vain osa rahoitusjärjestelyn piiriin kuuluvista varoista tai veloista. Virasto ei saa purkaa rahoitusjärjestelyn piiriin kuuluvia oikeuksia, varoja tai velkoja eikä muuttaa niiden ehtoja käyttämällä 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja liitännäisvaltuuksia.

Virasto voi 1 momentin estämättä korvauskelpoisten talletusten saatavuuden turvaamiseksi:

1) luovuttaa korvauskelpoisia talletuksia, jotka ovat osa 1 momentissa tarkoitettua järjestelyä luovuttamatta muita samaan järjestelyyn kuuluvia varoja tai velkoja;

2) luovuttaa tai purkaa 1 momentissa tarkoitettua varat tai velat tai muuttaa niitä koskevia ehtoja luovuttamatta korvauskelpoisia talletuksia.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään strukturoidusta rahoitusjärjestelystä, sovelletaan myös vakuudelliseen joukkovelkakirjalainaan.

7 §

Kaupankäynti- ja selvitysjärjestelmän suoja osittaisessa luovutuksessa

Kriisinratkaisutoimenpide ei vaikuta eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettujen selvitysjärjestelmien toimintaan eikä näiden selvitysjärjestelmien sääntöjen soveltamiseen, jos virasto:

1) luovuttaa vain osan laitoksen varoista tai veloista; tai

2) käyttää 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja liitännäisvaltuuksia sellaisen sopimuksen perumiseen tai sen ehtojen muuttamiseen, jonka osapuoli on kriisihallintoon asetettu laitos, tai määrätäkseen luovutuksen vastaanottajan laitoksen sijaan sopimuksen osapuoleksi.

V OSA

**RYHMÄKRIISINRATKAISU JA SUHTEET
KOLMANSIIN MAIHIN**

14 luku

Ryhmäkriisinratkaisu

1 §

Päätöksenteon ja toimenpiteiden yleiset periaatteet

Viraston on noudatettava seuraavia yleisiä periaatteita, jos päätöksellä tai toimenpiteellä voi olla vaikutus yhdessä tai useammassa ETA-valtiossa:

1) päätökset ja toimenpiteet tehdään tehokkaasti, oikea-aikaisesti ja tarvittaessa nopeasti;

2) virasto, Finanssivalvonta, Suomen Pankki ja muu viranomainen tekevät yhteistyötä, jotta päätökset ja toimenpiteet ovat yhteensopivia ja tehokkaita;

3) viranomaisten rooli ja tehtävät ovat selkeästi yksilöityjä;

4) virasto ottaa päätöksenteossa tai toimenpiteessä huomioon emo- ja tytäryrityksen kotivaltion edun sekä päätöksen tai toimenpiteen todennäköisen vaikutuksen näiden taloudelliseen vakauteen, valtiontalouden tilaan, kriisinratkaisurahastoon, talletussuojarahastoon ja sijoittajien korvausrahastoon;

5) virasto ottaa päätöksenteossa tai toimenpiteessä huomioon merkittävän siviili liikkeen isäntävaltion edun sekä päätöksen tai toimenpiteen vaikutuksen tämän valtion taloudelliseen vakauteen;

6) virasto pyrkii päätöksenteossa tai toimenpiteessä tasapainottamaan eri ETA-valtioiden etuja ja välttämään yhden tai useamman ETA-valtion etujen kohtuutonta suojaamista;

7) virasto ottaa huomioon ja noudattaa kriisinratkaisutoimien yhteydessä kriisinratkaisusuunnitelmaa, jollei se arvioi, että kriisinratkaisun tavoitteet voidaan saavuttaa tehokkaammin sellaisiin toimiin, jotka eivät ole osa kriisinratkaisusuunnitelmaa;

8) virasto kuulee ETA-valtion emoyrityksen, tytäryrityksen tai siviiliikkeen valvontaviranomaista päätösten ja toimenpiteiden osista, jotka vaikuttavat tai saattavat vaikuttaa emoyritykseen, tytäryritykseen tai siviiliikkeeseen taikka näiden jäsenvaltioiden taloudelliseen vakauteen.

2 §

Kriisinratkaisukollegion perustaminen

Viraston on perustettava kriisinratkaisukollegio, jos virasto vastaa laitoksen ryhmäkriisinratkaisusta ja jos ryhmään kuuluu laitos, jolle toisen ETA-valtion toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan.

Viraston on perustettava kriisinratkaisukollegio myös, jos virasto tai muu ryhmään kuuluvan laitoksen kriisinratkaisuviranomainen on katsonut 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettujen kriisihallintoon asettamisen edellytysten täyttyneen, tai jos kollegion on saavutettava yhteinen näkemys kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen ja tämän kotivaltion kriisinratkaisutoimien hyväksymiseksi tai hylkäämiseksi.

Viraston ei tarvitse perustaa kriisinratkaisukollegiota, jos toinen kollegio tai sitä vastaava toimielin hoitaa tässä pykälässä tai 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä ja noudattaa tässä luvussa säädettyjä ehtoja ja toimintatapoja vastaavia säännöksiä.

3 §

Kriisinratkaisukollegion jäsenet ja tarkkailijat

Kriisinratkaisukollegion jäseniä ovat:

- 1) virasto;
- 2) jokainen toisen ETA-valtion ryhmään kuuluvan tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomainen;
- 3) toisen ETA-valtion ryhmän emoyrityksen kriisinratkaisuviranomainen;

4) toisen ETA-valtion merkittävän siviiliikkeen sijaintivaltion kriisinratkaisuviranomainen;

5) toisen ETA-valtion ryhmään kuuluvan yrityksen konsolidoidusta valvonnasta vastaava valvontaviranomainen ja toimivaltainen viranomainen, jos kriisinratkaisuviranomainen on kollegion jäsen;

6) toisen ETA-valtion toimivaltainen ministeriö, jos kriisinratkaisukollegion jäsen ei edusta toimivaltaista ministeriötä;

7) toisen ETA-valtion talletussuojajärjestelmästä vastaava viranomainen, jos valtion kriisinratkaisuviranomainen on kollegion jäsen;

8) Euroopan pankkiviranomainen.

Jos 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on muu kuin keskuspankki, toimivaltainen viranomainen voi edustaa jäsenvaltiota kollegiossa yhdessä keskuspankin edustajan kanssa.

Euroopan pankkiviranomaisella ei ole 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä eikä sillä ole kollegiossa äänestys-oikeutta.

Virasto voi kutsua kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen tarkkailijaksi kriisinratkaisukollegioon, jos laitoksella on tytäryritys tai merkittävä siviiliike kyseisessä kolmannessa maassa ja jos viranomaista sitoo viraston arvion mukaan tätä lakia vastaavat salassapitovelvoitteet.

4 §

Kriisinratkaisukollegion tehtävät ja toiminta

Kriisinratkaisukollegion tehtävänä on vaihtaa tietoa sellaisesta ryhmän kriisinratkaisusta, jolla on vaikutuksia useampaan ETA-valtioon. Kollegion tehtävänä on myös:

- 1) vaihtaa tietoa 2 luvun 5 §:ssä tarkoitettun konsernin kriisinratkaisusuunnitelman kehittämisestä valmistelevien ja ennalta estävien toimien soveltamiseksi ja ryhmän kriisinratkaisun laatimiseksi;
- 2) kehittää ryhmäkriisinratkaisusuunnitelmia;

3) arvioida 3 luvun 2 §:ssä tarkoitettulla tavalla laitoksen kanssa samaan konserniin kuuluvan yrityksen purkamisen ja toiminnan uudelleenjärjestämisen ja konsernisuhteen purkamisen edellytyksiä ja ryhtyä toimiin sitä koskevien esteiden poistamiseksi;

4) päättää 11 §:ssä tarkoitetun ryhmäkriisinratkaisukehyksen perustamisesta ja edesauttaa sopimusta kehiksestä;

5) harkita 8 luvussa säädettyjen ryhmälle asetettavien vähimmäisvaatimusten soveltamista;

6) sovittaa yhteen ryhmäkriisinratkaisun strategioista ja kehiksestä tiedottaminen;

7) sovittaa yhteen virastolaissa tarkoitettua kriisinratkaisurahastoa vastaavien rahoitusjärjestelyjen käyttö;

8) asettaa 8 luvun mukaiset ryhmän konserneja ja tytäryrityksiä koskevat velkojen vähimmäisvaatimukset.

Virasto toimii kollegion puheenjohtajana, jos virastolla on velvollisuus perustaa 2 §:ssä tarkoitettu kriisinratkaisukollegio.

Kollegion puheenjohtaja:

1) vahvistaa kriisinratkaisukollegiolle valvontayhteistyötä koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet kuultuaan muita kollegion jäseniä;

2) järjestää kriisinratkaisukollegion toiminnan;

3) kutsuu koolle kriisinratkaisukollegion ja valmistelee kokouksen asialistan;

4) ilmoittaa muille kriisinratkaisukollegion jäsenille suunnitelluista kokouksista;

5) päättää ketkä jäsenet ja tarkkailijat kutsutaan kriisinratkaisukollegion kokouksiin ottaen huomioon käsiteltävien asioiden merkitys muiden jäsenvaltioiden kutsuttaville tahoille ja erityisesti mahdollinen vaikutus kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakauteen;

6) tiedottaa kriisinratkaisukollegion jäsenille kokouksissa tehdyistä päätöksistä ja tuloksista;

7) huolehtii tietojenjaosta viranomaisten kesken.

Edellä 3 momentin 5 kohdasta poiketen toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisella on oikeus osallistua kollegion kokouksiin, jos

käsiteltävänä oleva asia koskee ryhmään kuuluvaa yritystä ja liittyy yhteispäätöksen muodostamiseen tai ryhmän laitokseen, joka sijaitsee viranomaisen toimivaltaan kuuluvalla alueella.

5 §

Viraston osallistuminen ulkomaiseen kriisinratkaisukollegioon

Virasto osallistuu ETA-valtion ja kolmannen maan tätä lakia vastaavaan kriisinratkaisukollegioon, jos suomalainen laitos kuuluu ryhmään ja on ulkomaisen laitoksen tytäryritys tai suomalaisella laitoksella on toisessa ETA-valtiossa merkittävä sivuliike.

6 §

Eurooppalainen kriisinratkaisukollegio

Jos kolmannessa maassa toimiluvan saaneella laitoksella on tytäryritys tai vähintään kaksi merkittävää sivuliikettä yhdessä tai useammassa ETA-valtiossa, ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisten on perustettava eurooppalainen kriisinratkaisukollegio.

Viraston velvollisuuteen perustaa eurooppalainen kriisinratkaisukollegio tytäryrityksen ja tarvittaessa sivuliikkeen kriisinratkaisemiseksi sovelletaan 2—5 §:ää. Jos laitokset eivät kuulu ryhmään, kollegion jäsenet päättävät kollegion puheenjohtajasta ja nimittävät tämän.

Edellä 1 momentin estämättä ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaiset voivat yhdessä päättää olla perustamatta eurooppalaista kriisinratkaisukollegiota, jos toinen kollegio tai tätä vastaava toimielin hoitaa tässä pykälässä ja 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä sekä noudattaa tässä luvussa säädettyjä ehtoja ja toimintatapoja vastaavia säännöksiä.

7 §

EU:n kriisinratkaisusetuksen soveltaminen

Edellä 2—6 §:n estämättä ryhmäkriisinratkaisussa noudatetaan, mitä EU:n kriisinratkaisusetuksen 5, 18, 29, 31 ja 32 artiklassa säädetään.

8 §

Viraston velvollisuus ilmoittaa kriisinratkaisun edellytysten täyttymisestä

Jos virasto katsoo, että sellaiseen ryhmään kuuluva suomalainen laitos, jota varten on perustettu tai perustettava 2 §:ssä tarkoitettu kriisinratkaisukollegio, taikka sen emoyritys tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluva yritys, täyttää 4 luvussa säädetty kriisihallintoon asettamisen edellytykset, viraston on ilmoitettava kriisinratkaisukollegion muille jäsenille ja Finanssivalvonnalle:

1) päätöksestä, jonka mukaan laitos, sen emoyritys tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva rahoituslaitos täyttää kriisihallintoon asettamisen edellytykset;

2) kriisinratkaisutoimenpiteistä, joita virasto aikoo soveltaa laitokseen, sen emoyritykseen tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan rahoituslaitokseen, taikka selvitystilasta tai konkurssista, jos virasto katsoo sen soveltuvan paremmin laitoksen, sen emoyrityksen tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen kriisinratkaisuun.

Jos virasto katsoo, että sellaiseen ryhmään kuuluva suomalainen laitos, jota varten on toisessa ETA-valtiossa perustettu tai perustettava toisen ETA-valtion lainsäädännön mukainen kriisinratkaisukollegio, taikka sen Suomessa rekisteröity emoyritys tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva Suomessa rekisteröity rahoituslaitos täyttää 4 luvun mukaiset kriisihallintoon asettamisen edellytykset, tai jos virasto on saanut Finanssivalvonnalta vastaavan ilmoituksen, viraston on ilmoitettava toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisusta vastaavalle viranomaiselle, ryhmän valvonnasta vastaavalle toisen ETA-valtion valvontaviranomaisel-

le, kriisinratkaisukollegion muille jäsenille ja Finanssivalvonnalle 1 momentissa tarkoitettut tiedot.

9 §

Toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomaisen vastaus virastolle ja viraston toimenpiteet

Jos toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomainen saatuaan virastolta 8 §:n 2 momentissa tarkoitettun ilmoituksen ja kuultuaan muita kriisinratkaisukollegion jäseniä ilmoittaa virastolle, etteivät kriisinratkaisun edellytykset todennäköisesti täyty ryhmään kuuluvassa sellaisessa yrityksessä, jolla on kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa, virasto voi ryhtyä ilmoituksensa mukaisiin toimenpiteisiin.

Jos toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomainen saatuaan virastolta 8 §:n 2 momentissa tarkoitettun ilmoituksen ja kuultuaan muita kriisinratkaisukollegion jäseniä ilmoittaa virastolle, että kriisinratkaisun edellytykset todennäköisesti täyttyvät ryhmään kuuluvassa sellaisessa yrityksessä, jolla on kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa, viraston on odotettava toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomaisen ehdotusta ryhmäkriisinratkaisukehykseksi.

Jos toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomainen ei ehdota ryhmäkriisinratkaisukehystä 24 tunnin kuluessa siitä, kun se on saanut virastolta 8 §:n 2 momentissa tarkoitettun ilmoituksen, eikä viraston ja toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomaisen yhdessä sopimassa pitemmässä määräajassa, virasto voi soveltaa ilmoituksessa tarkoitettuja kriisinratkaisutoimenpiteitä tai ryhtyä muihin ilmoituksensa mukaisiin toimenpiteisiin.

Jos toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomainen ehdottaa ryhmäkriisinratkaisukehystä 24 tunnin kuluessa siitä, kun se on saanut virastolta 8 §:n 2 momentissa tarkoitettun ilmoituksen, tai viraston ja toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomaisen yhdessä sopimassa pidemmässä määräajassa, viraston on arvioitava, voiko se hyväksyä ryhmäkriisinratkai-

sukehyksen sekä siinä ehdotetut toimenpiteet ja menettelyt.

Jos virasto katsoo, ettei se voi hyväksyä ryhmäkriisinratkaisukehystä, poikkeaa siitä tai katsoo, että laitokseen, sen emoyritykseen tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaan yritykseen on rahoitusvakauden vuoksi sovellettava muita kuin ryhmäkriisinratkaisukehyksessä tarkoitettuja kriisinratkaisutoimenpiteitä tai muuta kuin siinä tarkoitettua maksukyvyttömyysmenettelyä, viraston on ilmoitettava päätöksestään ja sen perusteluista kriisinratkaisukollegion muille jäsenille sekä samalla ilmoitettava niistä toimenpiteistä, joihin se aikoo ryhtyä. Asiaa harkitessaan viraston on otettava huomioon päätöksensä mahdolliset vaikutukset muiden asianomaisten ETA-valtioiden rahoitusvakautteen sekä aikomiensa toimenpiteiden mahdolliset vaikutukset ryhmään kuuluviin muihin yrityksiin.

Jos virasto katsoo, että se voi hyväksyä ryhmäkriisinratkaisukehyksen, se voi tehdä yhteispäätöksen muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ryhmäkriisinratkaisukehyksen hyväksymisestä, vaikka yksi tai useampi ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisista ei sitä hyväksy.

10 §

Viraston ilmoitusvelvollisuus ja tehtävät ryhmäkriisinratkaisuviranomaisena laitoksen kriisinratkaisun edellytysten arvioinnissa

Jos virasto toimii ryhmäkriisinratkaisuviranomaisena, sen on 8 §:n 1 momentissa tarkoitetussa tapauksessa tai, jos se on saanut toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaiselta 8 §:n 1 momentissa tarkoitettut tiedot sisältävän ilmoituksen toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneesta laitoksesta tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvasta yrityksestä, arvioitava kriisinratkaisutoimenpiteiden, selvitystilan tai konkurssin todennäköiset vaikutukset ryhmään ja

siihen kuuluviin yrityksiin. Viraston on erityisesti arvioitava, täyttyvätkö kriisinratkaisun edellytykset ryhmään kuuluvissa sellaisissa yrityksissä, joilla on kotipaikat kahdessa tai useammassa ETA-valtiossa.

Jos virasto kuultuaan muita kriisinratkaisukollegion jäseniä arvioi, etteivät kriisinratkaisun edellytykset todennäköisesti täyty ryhmään kuuluvissa sellaisissa yrityksissä, joilla on kotipaikat kahdessa tai useammassa ETA-valtiossa, viraston on ilmoitettava siitä kriisinratkaisukollegion muille jäsenille.

Jos virasto kuultuaan muita kriisinratkaisukollegion jäseniä arvioi, että kriisinratkaisun edellytykset todennäköisesti täyttyvät ryhmään kuuluvissa sellaisissa yrityksissä, joilla on kotipaikka kahdessa tai useammassa ETA-valtiossa, viraston on laadittava 11 §:ssä tarkoitettu ryhmäkriisinratkaisukehys ja toimitettava se kriisinratkaisukollegion muille jäsenille tavoitteena saada aikaan yhteinen päätös kehyksestä.

Jos ryhmäkriisinratkaisukehyksen laatiminen perustuu 1 momentissa tarkoitettuun toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen ilmoitukseen, kriisinratkaisukehys on toimitettava kriisinratkaisukollegion muille jäsenille 24 tunnin kuluessa toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen ilmoituksen saapumisesta. Määräaikaa voidaan pidentää viraston ja toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen yhteisellä päätöksellä.

Virasto voi laatia ryhmäkriisinratkaisukehyksen kriisinratkaisutoimenpiteiden, selvitystilan tai konkurssin yhteydessä, jos:

1) kriisinratkaisutoimet tai muut toimet emoyrityksessä ovat osoittaneet kriisinratkaisuedellytysten täyttyvän ryhmän toisessa laitoksessa;

2) kriisinratkaisutoimet tai muut toimet emoyrityksessä eivät ole riittävät tilanteen vakauttamiseksi tai eivät tuota parhaita lopputulosta;

3) ETA-valtion toimivaltainen viranomainen arvioi, että yksi tai useampi tytäryritys täyttää kriisinratkaisun edellytykset;

4) kriisinratkaisutoimet tai muut toimet ryhmässä ovat tytäryritysten hyödyksi ja puoltavat ryhmäkriisinratkaisukehyksen laatimista.

11 §

Viraston laatima ryhmäkriisinratkaisukehys

Ryhmäkriisinratkaisukehyksessä on:

1) selostettava kriisinratkaisutoimenpiteet, joita virasto aikoo käyttää ryhmän emoyritykseen ja ryhmään kuuluviin muihin Suomen lain mukaan rekisteröityihin yrityksiin, sekä kriisinratkaisutoimenpiteet, joita kriisinratkaisukollegion jäseninä olevien muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten tulisi käyttää ryhmään kuuluviin yrityksiin, joilla on kotipaikka näissä muissa ETA-valtioissa;

2) selostettava, miten eri kriisinratkaisutoimenpiteet olisi sovittava yhteen;

3) laadittava rahoitussuunnitelma, jossa on otettava huomioon 2 luvun 6 §:ssä tarkoitettu konsernin kriisinratkaisusuunnitelma ja mainitun pykälän 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettut periaatteet rahoitusvastuun jakamiseksi eri ETA-valtioissa olevien rahoitusjärjestelyjen kesken;

4) otettava huomioon ja noudatettava 2 luvussa tarkoitettua kriisinratkaisusuunnitelmaa, jollei virasto arvioi, että kriisinratkaisun tavoitteet voidaan saavuttaa sellaisin tehokkaammin toimin, jotka eivät ole osa kriisinratkaisusuunnitelmaa;

5) otettava huomioon päätöksen vaikutukset muiden ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvien ETA-valtioiden taloudelliseen vakauteen.

12 §

Ryhmäkriisinratkaisukehysten hyväksyminen

Viraston on pyrittävä saamaan aikaan yhteinen päätös ryhmäkriisinratkaisukehyksestä niiden muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa, joissa ryhmään kuuluvilla tytäryrityksillä on kotipaikka.

Jos yksi tai useampi 1 momentissa tarkoitettu toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomainen hyväksyy ehdotetun ryhmäkriisinratkaisukehysten, viraston on tehtävä kehyksestä yhteinen päätös näiden viranomaisten kanssa. Päätöstä

sovelletaan ryhmään kuuluviin yrityksiin, joilla on kotipaikka asianomaisissa ETA-valtioissa.

13 §

Ryhmäkriisinratkaisun rahoitus

Viraston on ennen kriisinratkaisutoimien täytäntöönpanoa ehdotettava muille ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisille ryhmäkriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä. Rahoitusjärjestelyyn tulee sisältyä ryhmäkriisinratkaisukehykseen ja se tulee hyväksyä 12 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen.

Rahoitussuunnitelmassa on oltava:

1) ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvien laitosten varojen ja velkojen arvonmääritys 5 luvun mukaisesti;

2) tappiot, jotka kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen on kirjattava kriisinratkaisuvälineiden käytön ajankohtana;

3) kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen tappiot, jotka aiheutuisivat omistajille ja velkojille;

4) rahoitusosuudet, jotka kansallisten talletussuojarahastojen olisi suoritettava virastolain 5 luvun 14 §:ssä säädettyä vastaavalla tavalla;

5) kansalliselta virastolain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettua rahoitusvakausrahastoa vastaavalta taholta vaadittava rahoitusosuuden kokonaismäärä, tarkoitus ja muoto;

6) perusteet kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen kansallisen rahoitusvakausrahastoa vastaavan tahon maksuosuudeksi 7 kohdassa tarkoitettua määrän täyttämiseksi;

7) määrä, joka kunkin kansallisen rahoitusvakausrahastoa vastaavan tahon on suoritettava ryhmäkriisinratkaisun rahoittamiseksi;

8) niiden lainojen määrä, jonka kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen kansallinen rahoitusvakausrahastoa vastaava taho sopii laitosten, rahoituslaitosten tai muiden kolmansien osapuolten kanssa virastolain 3 luvun 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla;

9) määräaika ryhmäkriisinratkaisun rahoitukselle.

Ryhmäkriisinratkaisun rahoitukseen osallistuvien kansallisten rahoitusvakauserahastoa vastaavien tahojen rahoitusosuutta laskettaessa on erityisesti otettava huomioon se osuus:

1) ryhmän riskipainotetuista varoista, jota ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvat laitokset pitävät hallussaan;

2) ryhmän varoista, jota ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvat laitokset pitävät hallussaan;

3) ryhmäkriisinratkaisun aiheuttamista tappioista, jonka ryhmään kuuluva Finanssivalvonnan toimilupavalvonnan piiriin kuuluva valvottava on aiheuttanut;

4) varoista, joka on rahoitussuunnitelman mukaan tarkoitus käyttää ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvien laitosten välittömäksi hyödyksi.

Ryhmäkriisinratkaisun rahoituksen tuotto jaetaan ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvien kansallisten rahoitusvakauserahastoa vastaavien tahojen välillä niiden 2 momentin 7 kohdassa tarkoitetun rahoitusosuuden mukaisesti.

14 §

Ryhmäkriisinratkaisua koskevat erinäiset säännökset

Viraston on ryhdyttävä 8—13 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin ilman aiheetonta viivytystä ja ottaen huomioon kunkin tilanteen vaatima kiireellisyys.

Jos kriisinratkaisukehystä ei saada aikaan ryhmässä, viraston on toimittava kriisinratkaisukollegiossa läheisessä yhteistyössä kollegion muiden jäsenten kanssa ja pyrittävä saamaan aikaan mahdollisimman hyvin yhteen sovitettuja tavoitteita niiden laitosten kriisinratkaisulle, jotka ovat kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa.

Viraston on annettava kriisinratkaisukollegion muille jäsenille riittävät tiedot 8—13 §:n perusteella suorittamistaan toimenpiteistä ja kriisinratkaisun etenemisestä.

15 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

Edellä 8—13 §:n estämättä ryhmäkriisinratkaisussa noudatetaan, mitä EU:n kriisinratkaisuasetuksen 31 ja 32 artiklassa säädetään.

15 luku

Kolmannen maan kriisinratkaisupäätökset ja kolmannen maan sivuliikkeet

1 §

Soveltaminen

Jos Suomella on kolmannen maan kanssa sopimus kriisinratkaisun vastavuoroisesta tunnustamisesta, sovelletaan 1—4 §:ää.

Jos EU on tehnyt sopimuksen kolmannen maan kanssa, sovelletaan tämän luvun säännösten sijasta kyseisen sopimuksen säännöksiä, jos ne poikkeavat tämän luvun säännöksistä.

2 §

Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn tunnustaminen

Jos ryhmän kriisinratkaisua varten on perustettu 14 luvun 6 §:ssä tarkoitettu eurooppalainen kriisinratkaisukollegio, viraston on osana kollegiota pyrittävä siihen, että kollegio tekee yhteisen päätöksen kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisesta, jos kolmannen maan laitoksella tai emoyrityksellä on:

1) tytäryhtiö tai sivuliike, joka on merkittävä vähintään kahdessa ETA-valtiossa;

2) varoja, oikeuksia tai velkoja, jotka sijaitsevat vähintään kahdessa ETA-valtiossa ja joihin sovelletaan kyseisten ETA-valtioiden lakia.

Viraston on pantava 1 momentissa tarkoitettu päätös täytäntöön Suomen lain mukaisesti, jollei 4 §:stä muuta johdu.

Jos 1 momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä ei ole tehty tai eurooppalaista kriisinratkaisukollegiota ei ole perustettu, virasto voi tunnustaa kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn.

Viraston on päätöstä tehdessään otettava huomioon kaikkien sellaisten ETA-valtioiden etu, joissa kolmannen maan laitoksella tai emoyrityksellä on toimintaa. Viraston on otettava huomioon myös päätöksen mahdollinen vaikutus ryhmän muihin osiin ja kyseisten ETA-valtioiden rahoitusmarkkinoiden vakauteen.

3 §

Oikeus kieltäytyä tunnustamasta kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyä

Sen estämättä, mitä 2 §:n 1 momentissa säädetään, virasto voi kieltäytyä tunnustamasta eurooppalaisen kriisinratkaisukollegion 14 luvun 12 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisesta, jos kolmannen maan:

1) kriisinratkaisumenettelyllä olisi haitallinen vaikutus Suomen tai jonkin muun ETA-valtion rahoitusmarkkinoiden vakauteen;

2) Suomessa sijaitsevaan sivuliikkeeseen kohdistuva erillinen kriisinratkaisumenettely on tarpeen yhden tai useamman 1 luvun 6 §:ssä säädetyn kriisinratkaisun tavoitteen saavuttamiseksi;

3) kriisinratkaisumenettely johtaisi siihen, että velkojat, erityisesti tallettajat, joilla on kotipaikka jossain ETA-valtiossa tai joiden talletukset maksetaan ETA-valtiossa, eivät saisi tasapuolista kohtelua kolmannen maan velkojien ja tallettajien kanssa;

4) kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisella olisi olennaisia julkiseen talouteen liittyviä vaikutuksia Suomelle; tai

5) kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisella olisi vaikutuksia, jotka olisivat ristiriidassa Suomen lainsäädännön kanssa.

4 §

Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn täytäntöönpano

Jos eurooppalainen kriisinratkaisukollegio tai virasto päättää 2 §:n mukaisesti tunnustaa kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn, viras-

tolla on oikeus käyttää 7 luvun 2 §:ssä säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä ja 12 luvussa säädettyjä toimivaltuuksia:

1) kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen varoihin, jotka sijaitsevat Suomessa tai joihin sovelletaan Suomen lakia;

2) kolmannen maan laitoksen sellaisiin Suomessa sijaitsevan sivuliikkeen varoihin, velkoihin ja oikeuksiin, joihin sovelletaan Suomen lakia, tai joita koskevat vaatimukset ovat täytäntöön pantavissa Suomessa.

Virasto voi 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa:

1) siirtää kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen Suomessa olevan tytäryrityksen omistuksen uusille omistajille;

2) käyttää 12 luvun 8—10 §:n tarkoitettuja valtuuksia kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen Suomessa sijaitsevan tytäryrityksen tai sivuliikkeen kanssa sopimussuhteessa olevaan henkilöön, jos se on välttämätöntä kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn täytäntöönpanemiseksi;

3) määrätä täytäntöönpanokelvottomiksi sopimukseen perustuvat oikeudet, joiden nojalla voidaan irtisanoa tai purkaa sopimus, vaatia sopimusvelvoitteiden täyttämisen aikaistamista tai muutoin vaikuttaa kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen taikka muun ryhmään kuuluvan yrityksen sopimusvelvoitteisiin, jos kyseinen sopimukseen perustuva oikeus perustuu kolmannen maan laitokseen tai emoyritykseen kohdistettujen kriisinratkaisuvaltuuksien tai -välineiden käyttöön kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen toimesta tai muutoin kolmannen maan kriisinratkaisulainsäädännön nojalla ja jos sopimukseen perustuvien keskeisten velvoitteiden suorittaminen jatkuu.

Virasto voi käyttää 8—12 luvussa säädettyjä kriisinratkaisuvaltuuksia ja -välineitä sellaiseen kolmannen maan laitoksen emoyritykseen, jolla on Suomessa kotipaikka, jos se on välttämätöntä julkisen edun turvaamiseksi ja kolmannen maan kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että kolmannen maan laitos täyttää kriisinratkaisun edellytykset kyseisen valtion lainsäädännön mukaan. Tällöin sovelletaan 12 luvun 7 §:ää.

Tätä pykälää ei sovelleta, jos Suomessa on vireillä kyseistä kolmannen maan laitosta koskeva konkurssimenettely.

5 §

Viraston päätös kolmannen maan sivuliikkeen kriisinratkaisusta

Virasto voi päättää sellaisista kolmannen maan laitoksen Suomessa olevaan sivuliikkeen kohdistuvista kriisinratkaisumenettelyistä, jotka eivät perustu kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyyn, jos yleinen etu sitä edellyttää ja:

1) kolmannen maan laitoksen sivuliike ei enää täytä tai ei todennäköisesti tule täyttämään toimiluvulle säädettyjä edellytyksiä eikä ole odotettavissa, että viranomaisten, kolmannen maan tai markkinoiden toimien avulla sivuliike täyttäisi toimilupaedellytykset tai niillä voitaisiin estää sivuliikkeen ajautuminen konkurssiin kohtuullisessa ajassa;

2) kolmannen maan laitos ei maksa velkojaan ETA-alueen velkojille tai sivuliikkeen kautta tehtyihin velvoitteisiin liittyviä velkoja niiden erääntyessä, kolmannen maan kriisinratkaisu- tai tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä ei ole aloitettu eikä sitä tulla viraston arvion mukaan aloittamaan kohtuullisessa ajassa; taikka

3) kolmannen maan kriisinratkaisuviranomainen on aloittanut kolmannen maan laitosta koskevan kriisinratkaisumenettelyn tai on ilmoittanut virastolle aikovansa aloittaa sen.

Viraston on 1 momentissa tarkoitettua päätöstä tehdessään kuultava 14 luvun 8 ja 9 §:n mukaisesti muita eurooppalaiseen kriisinratkaisukollegioon osallistuvia kriisinratkaisuviranomaisia.

Toteuttaessaan kriisinratkaisutoimenpiteitä 1 ja 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa, viraston on otettava huomioon 1 luvun 6 §:ssä säädetty kriisinratkaisun tavoitteet ja toimittava

4 luvun 6 §:ssä säädettyjen kriisinratkaisuvälineiden käyttämistä koskevien periaatteiden mukaisesti.

6 §

Yhteistyö kolmannen maan viranomaisen kanssa

Sen estämättä, mitä EU:n kriisinratkaisuasetuksen 33 artiklassa säädetään, viraston on tarvittaessa sovittava yhteistyöjärjestelyistä kolmannen maan viranomaisen kanssa, jos siitä ei ole sovittu EU:n laatimassa 1 §:n 2 momentissa tarkoitettussa sopimuksessa. Yhteistyöjärjestelyt eivät saa olla osapuolia velvoittavia.

Viraston on ilmoitettava tekemistään 1 momentissa tarkoitetuista yhteistyöjärjestelyistä Euroopan pankkiviranomaiselle.

7 §

Tietojen luovuttaminen kolmannen maan viranomaiselle

Virastolla on oikeus luovuttaa kolmannen maan viranomaisille vain sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen niiden tätä lakia vastaavien kriisinratkaisuun liittyvien tehtävien suorittamiseksi. Virasto saa luovuttaa tietoja kolmannen maan viranomaisille ainoastaan, jos niitä sitoo vastaava salassapitovelvollisuus kuin virastoa.

Virasto ei saa luovuttaa toiselta viranomaiselta saatuja salassa pidettäviä tietoja edelleen kolmannen maan viranomaisille, ellei tiedon antanut viranomainen ole antanut siihen nimenomaista suostumusta. Luovutettavia tietoja voidaan käyttää ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten suostumus on annettu.

Henkilötietojen luovuttamiseen sovelletaan henkilötietolakia (523/1999).

VI OSA

TOIMINNAN RAJOITTAMINEN, SALASSAPITO JA MUUTOKSENHAKU SEKÄ SEURAAMUKSET

16 luku

Toiminnan rajoittaminen

1 §

Päätös toiminnan rajoittamisesta

Sen estämättä, mitä muualla tässä laissa säädetään, valtioneuvosto voi, jos se on rahoitusmarkkinoiden vakavien kansainvälisten häiriöiden tai toisen valtion viranomaisten toimien takia välttämätöntä Suomen rahoitusmarkkinoiden tai rahoitusmarkkinoilla toimivien vakaan ja häiriöttömän toiminnan turvaamiseksi, enintään kuudeksi kuukaudeksi:

1) rajoittaa luottolaitosten, rahastoyhtiöiden, säilytisyhteisöjen, sijoituspalveluyritysten, pörssien, selvitysyhteisöjen, keskusvastapuolten ja arvopaperikeskusten toimiluvan ja sääntöjen mukaista toimintaa;

2) päättää kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla ja monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä Suomessa noudatettavia menettelytapoja koskevista rajoituksista tai kielloista.

2 §

Päätöksentekomenettely

Edellä 1 §:ssä tarkoitettu päätös tehdään valtioneuvoston yleisistunnossa. Valtiovarainministeriön on ennen päätöksen tekemistä pyydettävä asiassa lausunto Suomen Pankilta, Finanssivalvonnalta ja virastolta, jollei asian kiireellisyydestä välttämättä muuta johdu.

3 §

Päätöksen noudattamisen valvonta

Tämän luvun nojalla annetun valtioneuvoston päätöksen noudattamista valvoo Finanssivalvonta.

17 luku

Salassapito ja muutoksenhaku

1 §

Salassapitovelvoite

Tässä laissa säädeltyyn toimintaan liittyvän tiedon salassapidosta säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), luottolaitostoiminnasta annetussa laissa ja sijoituspalvelulaissa.

2 §

Oikeus ja velvollisuus luovuttaa tietoja

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, virastolla on oikeus luovuttaa salassapitosäännösten estämättä tietoja:

1) 2 ja 3 momentissa tarkoitetuille viranomaisille, henkilöille ja talletussuojarahastolle;

2) 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia ja talletussuojarahastoa vastaaville kolmannen valtion viranomaisille, henkilöille ja talletussuojarahastoille, jos viranomaisia sitoo vastaava salassapitovelvollisuus kuin suomalaisia viranomaisia ja talletussuojarahastoa;

3) ulkomaan viranomaiselle, jonka tehtävänä on osallistua luottolaitoksen selvitystila- tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn, jos viranomaisia sitoo vastaava salassapitovelvollisuus kuin suomalaisia viranomaisia;

4) sille, joka viraston toimeksiannosta suorittaa viraston toimivaltaan kuuluvia tehtäviä;

5) 9 luvussa tarkoitettulle luovutuksensaajalle, 10 luvussa tarkoitettulle väliaikaiselle laitok-

selle ja 11 luvussa tarkoitetulle omaisuudenhoi-
toyhtiölle.

Viraston on ilmoitettava 4 luvun 2 §:ssä tar-
koitetusta päätöksestä ja siihen perustuvista yk-
sittäisiä kriisinratkaisutoimia koskevista päätök-
sistä:

- 1) laitokselle ja sen omistusyhteisölle;
- 2) valtiovarainministeriölle;
- 3) Finanssivalvonnalle;
- 4) Suomen Pankille.

Edellä 2 momentissa tarkoitetut tiedot on il-
moitettava myös sellaiselle ETA-valtion
2 momentissa tarkoitettua vastaavalle viran-
omaiselle sekä talletussuojarahastolle, jossa
luottolaitoksella on ryhmän emoyritys tai emoy-
rityksen tytäryritys taikka luottolaitoksen tai
sen ryhmään kuuluvan toisen luottolaitoksen si-
vuliike, sekä jos tällaisessa toisessa ETA-val-
tiossa makrovakauden valvonnasta vastaa muu
kuin edellä mainittu viranomaislainen, tällaiselle
toisen ETA-valtion viranomaiselle, jos tietojen
vastaanottajaa sitoo tätä lakia vastaava salassa-
pitovelvollisuus.

Tämän pykälän nojalla luovutettuja tietoja ei
saa luovuttaa muulle kuin 2 ja 3 momentissa tar-
koitetulle viranomaiselle, henkilölle tai talletus-
suojarahastolle ilman kriisinratkaisumenettelyn
kohteena olevan yrityksen tai viraston suostu-
musta.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuun ilmoi-
tukseen on liitettävä jäljennös 4 luvun 2 §:ssä
tarkoitettua päätöksestä.

3 §

Muutoksenhaku

Viraston tämän lain nojalla tekemään päätök-
seen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin
hallinto-oikeuteen. Virastolla on oikeus hakea
valittamalla muutosta Helsingin hallinto-oikeu-
den päätökseen, jolla hallinto-oikeus on muutta-
nut tai kumonnut viraston tekemän päätöksen.
Muutoksenhausta säädetään hallintolainkäyttö-
laissa (586/1996).

Viraston on toimitettava päätöksensä perusta-
na käytetyt taloudelliset arviot hallinto-oikeu-

delle. Hallinto-oikeuden on käsiteltävä asia kii-
reellisenä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu päätös kumo-
taan, kumoaminen ei vaikuta kumotun päätök-
sen mukaisten varojen, oikeuksien tai velkojen
kolmannelle osapuolelle tehdyn luovutuksen pä-
tevyyteen, jos luovutuksensaaja oli vilpittömäs-
sä mielessä, kun luovutusta koskeva oikeustoi-
mi tehtiin.

Kumotun päätöksen perusteella vahinkoa kär-
sineelle suoritetaan korvausta kriisinratkaisura-
haston varoista. Virasto tekee hakemuksesta
päätöksen korvauksen suorittamisesta.

Viraston päätös kriisinratkaisutoimenpitee-
seen ryhtymisestä voidaan panna täytäntöön
muutoksenhausta huolimatta, jollei valitusviran-
omainen toisin määrää.

4 §

Vaikutukset selvitystilaan, konkurssiin, yrityssa- neeraukseen ja toiminnan väliaikaiseen keskeyt- tämiseen

Jos laitos on asetettu kriisihallintoon, sitä ja
sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaa yritystä ei
saa asettaa selvitystilaan eikä konkurssiin eikä
sitä kohtaan saa aloittaa yrityksen saneeraus-
menettelyä tai talletuspankin toiminnan vä-
liaikaisesta keskeyttämisestä annetussa laissa
tarkoitetta keskeytysmenettelyä muuten kuin
viraston aloitteesta, ellei 3 momentissa toisin
säädetä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua hakemusta
käsittelevän tuomioistuimen tai viranomaisen on
ilmoitettava virastolle ja Finanssivalvonnalle
hakemuksesta tai päätöksen valmistelusta viipy-
mättä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua päätöksen
saa tehdä, jos virasto:

- 1) on ilmoittanut, ettei se aio ryhtyä kriisin-
ratkaisutoimenpiteisiin; tai
- 2) ei ole vastannut 2 momentissa tarkoitet-
tuun ilmoitukseen seitsemän vuorokauden ku-
luessa ilmoituksen lähettämisestä.

5 §

Pyyntö oikeudenkäynnin tai muun oikeudellisen menettelyn lykkäämisestä

Virastolla on oikeus pyytää tuomioistuinta lykkäämään sellaista oikeudenkäyntiä tai muuta oikeudellista menettelyä, jossa kriisihallintoon asetettu laitos on osapuolena tai johon laitos voi tulla osapuoleksi, jos lykkäys on tarpeen kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan soveltamisen tai kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan käytön kannalta.

18 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat mainitussa momentissa säädetyn lisäksi tämän lain 2 luvun 4 §:n säännökset kriisinratkaisusuunnitelmiin tarvittavien tietojen toimittamisesta ja 4 luvun 1 §:n 4 momentin säännös ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1 momentissa säädetyn lisäksi siinä tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset, määräykset ja kriisinratkaisudirek-

tiivin perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset.

Seuraamusmaksu voidaan määrätä oikeushenkilölle määrättävän seuraamusmaksun lisäksi tai sen sijasta sellaiselle oikeushenkilön johtoon kuuluvalla, jonka velvollisuuksien vastainen edellä tässä pykälässä säädetty teko tai laiminlyönti on. Kyseiselle henkilölle määrättävän seuraamusmaksun edellytyksenä on, että henkilö on merkittävällä tavalla myötävaikuttanut tekoon tai laiminlyöntiin.

2 §

Hallinnollisten seuraamusten määrääminen ja täytäntöönpano

Hallinnollisten seuraamusten määräämisestä, julkistamisesta, täytäntöönpanosta ja käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 4 luvussa.

19 luku

Voimaantulo

1 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain 8 luvun 6 §:n 4—6 momenttia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

Laki

rahoitusvakausviranomaisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty perustuslain 87 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään rahoitusvakausviranomaisesta, sen hallinnosta, vakausmaksusta ja talletussuojasta sekä rahoitusvakausrahaston tilinpäätöksestä ja tilintarkastuksesta.

2 §

Rahoitusvakausviraston toimiala

Rahoitusvakausvirasto, jäljempänä *virasto*, toimii kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena rahoitusmarkkinoiden vakauden varmistamiseksi ja taloudellisiin vaikeuksiin joutuneiden luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten toiminnan uudelleenjärjestämiseksi.

Virasto kuuluu valtiovarainministeriön hallinnonalaan ja viraston ohjaus kuuluu ministeriölle. Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset viraston hallinnollisesta asemasta.

Virasto hallinnoi valtion talousarvion ulkopuolista rahoitusvakausrahaa, jäljempänä *raha*, joka muodostuu 4 luvussa tarkoitetusta vakausmaksuina kartutettavasta kriisinratkaisurahastosta ja 5 luvussa tarkoitetusta talletussuojamaksuina kartutettavasta talletussuojarahastosta.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *EU:n kriisinratkaisuasetuksella* yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014;

2) *valtiosopimuksella* vakausmaksujen siirrostä yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehtyä euroalueen jäsenvaltioiden ja sopimukseen liittyneiden muiden EU:n jäsenvaltioiden keskinäistä sopimusta;

3) *kriisinratkaisulailla* luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annettua lakia (/);

4) *luottolaitoksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettua laitosta;

5) *sijoituspalveluyrityksellä* sijoituspalvelulain (747/2012) 6 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä, joka harjoittaa kaupankäyntiä rahoitusvälineellä omaan lukuun tai liikkeeseenlaskun takaamista;

6) *ryhmällä* kriisinratkaisulain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua ryhmää;

7) *vakausmaksulla* kriisinratkaisurahastoon kerättäviä kansallisia maksuja;

8) *EU:n vakausmaksulla* kriisinratkaisurahastoon EU:n kriisinratkaisuasetuksen nojalla kerättäviä ja siirrettäviä maksuja;

9) *maksuvelvollisella* kriisinratkaisulain 1 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja luottolaitoksia;

10) *talletuspankilla* luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 8 §:ssä tarkoitettua talletuspankkia;

11) *talletuksella* talletuspankissa tilillä olevia ja tilille vielä kirjautumattomia maksujenvälityksessä olevia saamisia ja niille tämän lain 5 luvun 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksen tekemiseen mennessä talletussopimuksen mukaisesti kertyneitä korkoja; talletuksella ei kuitenkaan tarkoiteta saamista:

a) joka perustuu arvopaperimarkkinalain (746/2012) 2 luvun 1 §:ssä tarkoitettuun arvopaperiin; tai

b) jonka pääoman talletuspankki on sopimusehtojen mukaan oikeutettu tai velvollinen suorittamaan takaisin muusta arvosta kuin saamisen nimellisarvosta;

12) *korvauskelpoisella talletuksella* muita talletuksia kuin:

a) julkisyhteisön talletuksia;

b) toisen luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön, vaihtoehtorahastojen hoitajan ja rahoituslaitoksen omaan lukuunsa tekemiä talletuksia;

c) vakuutusyhtiön, vakuutusyhdistyksen, eläkesäätiön ja vakuutuskassan talletuksia;

d) talletuksia, jotka perustuvat rikoslain (39/1889) 32 luvussa tarkoitettulla rikoksella saatuihin varoihin; jos edellä mainittua rikosta koskeva esitutkinta tai oikeudenkäynti on vireillä, rahasto voi lykätä korvauksen suorittamista tuomioistuimen lainvoimaiseen päätökseen asti;

e) sijoituspalvelun tarjoajan nimissä olevalla sijoituspalvelulain 9 luvun 3 §:n 1 momentissa tarkoitettulla asiakasvarojen tilillä olevia talletuksia;

f) talletuksia, joiden omistajan henkilöllisyyttä ei voida selvittää rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (503/2008) 2 luvun mukaisesti;

g) luottolaitoksen liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita ja velkakirjasta aiheutuvia velvoitteita;

13) *rahoitusmarkkinoilla toimivalla oikeushenkilöllä* Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 4 §:ssä tarkoitettua valvottavaa tai 5 §:ssä tarkoitettua muuta finanssimarkkinoilla toimivaa;

14) *korvattavalla talletuksella* sitä osaa korvauskelpoisesta talletuksesta, joka voidaan korvata 5 luvun 8 §:n nojalla;

15) *tallettajalla* talletussopimuksessa tilinomistajaksi merkittyä luonnollista tai oikeushenkilöä taikka kuolinpesää tai muuta sellaista useamman henkilön yhteenliittymää, jollei jäljempänä 2 momentista muuta johdu;

16) *talletussuojamaksulla* talletuspankeilta talletussuojarahaston kartuttamiseksi kerättävää maksua;

17) *EU:n vakavaraisuusasetuksella* luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013.

Edellä 1 momentin 15 kohtaa sovellettaessa tallettajana pidetään:

1) kutakin talletussopimuksessa tilinomistajaksi merkittyä tämän suhteellista osuutta tilillä olevien varojen mukaisesta määrästä, jos tilinhaltijoita on useita;

2) sitä, jolle tilillä olevat varat kuuluvat, jos:

a) tämä on tiedossa 5 luvun 9 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä tehtäessä;

b) tilisopimukseen on tilinomistajaksi merkitty muu kuin 1 momentin 12 kohdan e alakohdassa tarkoitettu sijoituspalvelun tarjoaja; ja

c) tiliä käytetään muiden kuin tilinomistajalle kuuluvien varojen säilyttämiseen.

4 §

Tehtävät

Viraston tehtävänä on:

1) hoitaa sille kriisinratkaisulaissa säädettyjä tehtäviä ja valvoa lain noudattamista yhdessä Finanssivalvonnan kanssa;

2) EU:n kriisinratkaisuasetuksen mukaisesti osallistua sen 42 artiklassa tarkoitettua kriisinratkaisuneuvoston työhön, tehdä yhteistyötä kriisinratkaisuneuvoston kanssa ja toimittaa kriisin-

ratkaisuneuvostolle sen tehtävien suorittamiseksi tarvittavat tiedot;

3) huolehtia EU:n kriisinratkaisuasetuksessa tarkoitettujen vakauseräyksen maksuosuuksien laskemisesta, maksujen keräämisestä ja hallinnoimisesta sekä maksujen siirtämisestä mainitussa asetuksessa tarkoitettuun rahastoon;

4) huolehtia kriisinratkaisuneuvoston hallinnollisten kustannusten kattamiseksi perittävien maksujen keräämisestä ja siirtämisestä kriisinratkaisuneuvostolle;

5) panna täytäntöön kriisinratkaisuneuvoston EU:n kriisinratkaisuasituksen nojalla tekemät päätökset;

6) huolehtia 5 luvussa tarkoitetuista talletussuojarahaston tehtävistä, kerätä talletussuojamaksut ja hallinnoida niitä sekä päättää maksuvelvollisuuden alkamisesta;

7) valmistella yhdessä valtiovarainministeriön kanssa EU:n kriisinratkaisuasituksen 73 artiklassa tarkoitettua lainan tai muun tuen myöntämistä asetuksessa tarkoitettulle rahastolle;

8) tehdä esityksiä ja aloitteita rahoitusalan kriisinratkaisua koskevien säännösten ja määräysten kehittämisestä;

9) huolehtia sille luottolaitostoiminnasta annetussa laissa säädetyistä tehtävistä;

10) tehdä yhteistyötä muiden viranomaisten kanssa;

11) huolehtia tehtäväalueeseensa liittyvästä koulutuksesta;

12) huolehtia muussa laissa tai asetuksessa sille säädetyistä tehtävistä.

Viraston toiminnan tavoitteista ja tehtävistä säädetään lisäksi kriisinratkaisulaissa ja EU:n kriisinratkaisuasetuksessa.

2 luku

Hallinto

1 §

Johtaminen

Virastoa johtaa ylijohtaja, jonka nimittää ja erottaa valtioneuvosto. Ylijohtaja vastaa viras-

ton tavoitteiden saavuttamisesta ja toiminnan kehittämisestä sekä tuloksellisuudesta.

Ylijohtajan toimikausi on viisi vuotta ja hänet voidaan valita enintään kahdelle perättäiselle toimikaudelle.

Kelpoisuusehtona ylijohtajan virkaan on virkaan soveltuva ylempi korkeakoulututkinto, tehtävän edellyttämä monipuolinen kokemus ja rahoitusmarkkinoiden tuntemus sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus.

Ylijohtajan ollessa estynyt hänen sijaisenaan toimii valtiovarainministeriön hänen sijaisekseen nimittämä viraston virkamies.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ylijohtajan sijaisen nimeämisestä.

2 §

Ratkaisuvalta

Ylijohtaja ratkaisee virastossa ratkaistavat asiat, jollei jäljempänä erikseen toisin säädetä.

Ylijohtaja vahvistaa viraston työjärjestyksen.

Viraston tulee tehdä valtiovarainministeriölle esitys sellaisesta kriisinratkaisulaissa tarkoitettua päätöksestä, jonka täytäntöönpano edellyttää lainanottoa. Lainanotosta säädetään 3 luvun 8 §:ssä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä viraston johtamisesta ja ratkaisuvallasta.

3 §

Riippumattomuus

Viraston toiminta on järjestettävä siten, että sen riippumattomuus ja puolueettomuus tehtävien hoitamisessa on turvattu.

Viraston virkamiehen on oltava tehtävässään riippumaton luottolaitoksista, sijoituspalveluyrityksistä ja niiden kanssa samaan ryhmään kuuluvista yrityksistä eikä hän saa kuulua niiden hallintoneuvostoon, hallitukseen, edustajistoon, isäntiin tai tilintarkastajiin eikä olla niihin palvelus- tai toimeksiantosuhteessa.

Esteellisyydestä säädetään hallintolaissa (434/2003).

4 §

Neuvottelukunta

Virastolla on viraston, valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan nimeämistä edustajista koostuva neuvottelukunta, jonka tehtävänä on varmistaa mainittujen viranomaisten välinen yhteistyö ja tiedonvaihto. Neuvottelukunnan asettaa valtiovarainministeriö kolmeksi vuodeksi kerrallaan tässä pykälässä mainittujen viranomaisten ehdotuksesta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä neuvottelukunnan kokoonpanosta ja tehtävästä.

5 §

Virkamiehet

Virastolla on oltava tehtäviensä asianmukaiseksi hoitamiseksi riittävä määrä henkilöstöä. Virkamiehet nimittää ylijohtaja.

Asiantuntijoina toimivien virkamiesten kelpoisuusvaatimuksena on soveltuva korkeakoulututkinto ja laaja perehtyneisyys alaan.

Muilta osin virkamiehistä säädetään valtion virkamieslaissa (750/1994).

Valtioneuvosto voi päättää 1 momentista poiketen, että viraston virkamieheksi voidaan nimittää määräaikaiseen virkasuhteeseen valtiovarainministeriön, Suomen Pankin tai Finanssivalvonnan virkamies tämän suostumuksesta. Esiityksen nimityksestä tekee ylijohtaja kuuluaan virkamiehen työnantajaa.

6 §

Ilmoitusvelvollisuus

Ylijohtajan on ennen virkaan nimittämistä annettava selvitys:

- 1) elinkeinotoiminnastaan;
- 2) omistuksestaan yrityksissä ja merkittävästä muusta varallisuudestaan;

3) veloistaan, takauksistaan ja muista vastuusitoumuksistaan;

4) muista sidonnaisuuksistaan, joilla voi olla merkitystä arvioitaessa hänen edellytyksiään hoitaa virkaan kuuluvia tehtäviä.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös sellaiseen virkaan nimitettävään, jolla virkatehtävissään on muutoin kuin satunnaisesti pääsy rahoitusmarkkinoita taikka yksityisten yhteisöjen tai henkilöiden taloudellista asemaa tai liikesalaisuutta koskeviin salassa pidettäviin tietoihin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu selvitysvelvollisuus koskee myös sitä, joka nimitetään virkasuhteeseen hoitamaan 1 tai 2 momentissa tarkoitettuun virkaan kuuluvia tehtäviä.

Virkamiehen on viivytyksettä ilmoitettava selvityksen sisältämissä tiedoissa tapahtuneista olennaisista muutoksista, korjattava niissä havaitsemansa puutteet sekä tarvittaessa täydennettävä antamaansa selvitystä. Hänen on tarvittaessa myös muuten viraston pyynnöstä annettava tietoja 1 momentissa tarkoitetuista seikoista.

Viraston ylijohtajan ja virkamiehen on ilmoitettava valtiovarainministeriön luetteloon luotolaitokselta, sijoituspalveluyritykseltä tai niiden ryhmään kuuluvalta yritykseltä saamastaan luotosta taikka tämän hänen puolestaan myöntämästä takauksesta tai muusta vastuusitoumuksesta.

Viraston ylijohtajan ja virkamiehen on ilmoitettava säännellyllä markkinalla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä kaupankäynnin kohteena Suomessa olevia osakkeita ja sellaisia rahoitusvälineitä, joiden arvo määräytyy kyseisten osakkeiden perusteella, koskevat tiedot valtiovarainministeriön ylläpitämään luetteloon 7 §:n mukaisesti.

Selvityksen sisältämät tiedot 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitetuista seikoista ovat salassa pidettäviä. Jokaisella on kuitenkin oikeus saada tietoja 6 momentissa tarkoitetusta luettelosta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tavasta, jolla selvitys on annettava.

7 §

Sisäpiiri-ilmoitus

Viraston ylijohtajan ja virkamiehen on tehtävä sisäpiiri-ilmoitus yhden kuukauden kuluessa siitä, kun hän aloitti tehtävässään.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun ilmoitusvelvollisen on mainittava sisäpiiri-ilmoituksessa:

1) vajaanvaltainen, jonka edunvalvoja ilmoitusvelvollinen on;

2) yhteisö tai säätiö, jossa ilmoitusvelvollisella tai 1 kohdassa tarkoitettulla vajaanvaltaisella on suoraan tai välillisesti määräysvalta;

3) ilmoitusvelvollisen omistamat sekä 1 kohdassa tarkoitettun vajaanvaltaisen ja 2 kohdassa tarkoitettun yhteisön tai säätiön omistamat säännellyllä markkinalla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä kaupankäynnin kohteena Suomessa olevat osakkeet ja sellaiset rahoitusvälineet, joiden arvo määräytyy kyseisten osakkeiden perusteella.

Sisäpiiri-ilmoitukseen on sisällytettävä asianomaisen henkilön, yhteisön tai säätiön yksilöimiseksi tarvittavat tiedot sekä osakkeita ja muita rahoitusvälineitä koskevat tiedot.

Edellä 2 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei tarvitse ilmoittaa siltä osin kuin ne koskevat asunto-osakeyhtiötä, asunto-osakeyhtiölain (1599/2009) 28 luvun 2 §:ssä tarkoitettua keskinäistä kiinteistöosakeyhtiötä, aatteellista tai taloudellista yhdistystä taikka voittoa tavoittelematonta yhteisöä. Jos yhteisö käy säännöllisesti kauppaa rahoitusvälineellä, sitä koskevat tiedot on kuitenkin ilmoitettava.

Ilmoitusvelvollisen on ilmoitettava virastolle neljäntoista päivän kuluessa seuraavista muutoksista:

1) 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetuilla osakkeilla ja rahoitusvälineillä tehdyt hankinnat ja luovutukset, jos omistuksen muutos on vähintään 5 000 euroa;

2) muut tässä pykälässä tarkoitetuissa tiedoissa tapahtuvat muutokset.

8 §

Toiminnan rahoitus

Viraston toiminnasta aiheutuvat kulut kateetaan luottolaitoksilta ja sijoituspalveluyrityksiltä kerättävinä maksuina, joista säädetään Rahoitusvakausviraston hallintomaksusta annetussa laissa (/).

3 luku

Rahaston varat ja niiden sijoittaminen, kulut ja lainanotto

1 §

Rahaston varat

Rahaston varoja ovat vakaussmaksut, talletussuojamaksut ja 5 luvun 4 §:ssä tarkoitettui liittymismaksut sekä niiden sijoittamiseksi hankitut varat ja niistä saadut tuotot.

2 §

Varojen erillään pito

Vakaussmaksut ja niiden sijoittamiseksi hankitut varat ja niiden tuotot on pidettävä erillään talletussuojamaksuista ja liittymismaksuista sekä niiden sijoittamiseksi hankituista varoista ja niiden tuotoista.

3 §

Rahaston toiminnasta aiheutuvat kulut

Rahaston toiminnasta aiheutuvat kulut kateetaan luottolaitoksilta ja sijoituspalveluyrityksiltä kerättävinä maksuina, joista säädetään Rahoitusvakausviraston hallintomaksusta annetussa laissa. Rahaston sijoitustoiminnasta aiheutuvat kulut katetaan rahaston varoista.

4 §

Rahaston varojen sijoitustoimintaa koskeva päätöksenteko

Viraston 4 ja 5 luvussa tarkoitettulla rahastolla on hallitus, joka päättää rahaston riskienhallinnasta, sijoitussuunnitelmista ja -periaatteista sekä ohjaa varojen sijoittamista. Valtiovarainministeriö nimittää hallituksen kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Hallituksessa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja vähintään kolme ja enintään viisi muuta jäsentä. Kullekin jäsenelle nimitetään henkilökohtainen varajäsen.

Vähintään kaksi jäsentä sekä heidän henkilökohtaiset varajäsenensä on määrättävä luottolaitosten etujärjestöjen ja talletuspankkien yhteenliittymien ehdottamista henkilöistä. Valtiovarainministeriö voi vapauttaa hallituksen jäsenen tehtävästään. Valtiovarainministeriö vahvistaa viraston esityksestä jäsenten palkkiot sekä hallituksen esityksestä rahaston työjärjestyksen.

Hallitus on päätösvaltainen kolmen jäsenen tai varajäsenen sekä puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ollessa läsnä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Asiat ratkaistaan yksinkertaisella ääntenemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee kokouksen puheenjohtajan ääni.

Mitä 2 luvun 6 ja 7 §:ssä säädetään ilmoitusvelvollisuudesta, sovelletaan myös hallituksen puheenjohtajaan, jäseneseen ja varajäseneseen.

Hallituksen puheenjohtajaan, varapuheenjohtajaan, jäseneseen ja varajäseneseen sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

5 §

Rahaston varojen sijoittaminen

Viraston on sijoittaessaan sen hallinnoimien rahastojen varoja huolehdittava sijoitusten turvaavuudesta maksuvalmiuden turvaavalla tavalla, tuotosta ja rahaksi muutettavuudesta sekä niiden asianmukaisesta hajauttamisesta. Rahaston hallituksen on laadittava rahaston varojen sijoit-

tamista koskeva suunnitelma (*sijoitussuunnitelma*). Sijoitussuunnitelmassa on erityisesti otettava huomioon rahaston luonne ja sijoitustoiminnan vaatimukset. Sijoitussuunnitelmasta on käytävä ilmi, minkälainen hajautussuunnitelma rahastolla on, miten rahaston omistuksista muissa yhteisöissä johtuvia oikeuksia käytetään ja ne periaatteet, joita noudatetaan valittaessa omaisuudenhoitajia.

6 §

Talletussuojarahaston varojen sijoittamista koskevat erityiset säännökset

Sen lisäksi mitä 5 §:ssä säädetään, talletussuojarahaston varat on sijoitettava velkasi-toumuksiin, joihin EU:n vakavaraisuusasetuksen nojalla sovelletaan luottoriskin pääomavaatimusta laskettaessa enintään 50 prosentin riskipainoa, jollei hallitus erityisestä syystä päättää varojen sijoittamisesta muihin sellaisiin arvopapereihin, joihin liittyvä riski ei merkittävästi poikkea tässä momentissa tarkoitettujen velkasitoumusten riskistä.

Rahaston varoja ei saa sijoittaa talletuspankin tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yhteisön osakkeisiin tai osuuksiin eikä muihin talletussuojamaksua suorittavan pankin tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yhteisön taikka pankin vakuusrahaston liikkeeseen laskemiin arvopapereihin. Rahaston varoja ei myöskään muulla tavalla saa sijoittaa talletussuojamaksua suorittavaan talletuspankkiin tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaan yhteisöön taikka pankin vakuusrahastoon.

Mitä 2 momentissa säädetään talletuspankista, sovelletaan myös ulkomaiseen luottolaitokseen ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaan yhteisöön, joka on velvollinen suorittamaan talletussuojamaksua.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei estä rahaston varojen sijoittamista sijoitusrahastolain (48/1999) 11 luvussa tarkoitettuihin sijoitusrahastoihin.

Talletussuojarahaston maksuvalmiuden on oltava rahaston toimintaan nähden riittävällä ta-

valla turvattu. Sijoituksista saatava tuotto lisätään talletussuojarahaston pääomaan.

7 §

Rahaston riskienhallinta

Virastolla on oltava tehokkaat ja luotettavat hallinto- ja ohjausjärjestelmät talletussuojarahaston varoihin ja korvausten suorittamiseen kohdistuvien riskien tunnistamiseksi, hallitsemiseksi, rajoittamiseksi, seuraamiseksi ja riskeistä raportoimiseksi sekä riittävät maksuvalmiusjärjestelyt korvausten suorittamiseksi tallettajille 5 luvun 10 §:ssä säädettyssä ajassa.

Viraston on säännöllisesti vähintään kolmen vuoden välein tehtävin kuormituskokein varmistettava, että sen omat sekä talletuspankkien tietojärjestelmät ovat riittävät tässä luvussa säädettyjen velvoitteiden täyttämiseksi.

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, siinä tarkoitetut kuormituskokeet on tehtävä lisäksi viivytyksettä sen jälkeen, kun talletussuojamaksua on velvollinen suorittamaan uusi merkittävä talletuspankki taikka talletuspankkien tai viraston tietohallintojärjestelmiä on merkittävästi muutettu.

Talletuspankkien tämän pykälän nojalla virastolle toimittamia tietoja saadaan käyttää ainoastaan tässä pykälässä tarkoitettujen kuormituskokeiden tekemiseen eikä tietoja saa säilyttää pitempään kuin kuormituskokeiden tekemiseksi on tarpeen.

Mitä 1 momentissa säädetään hallinto- ja ohjausjärjestelmistä ja varoihin ja korvausten suorittamiseen kohdistuvista riskeistä, sovelletaan myös 4 luvussa tarkoitettuun kriisinratkaisurahastoon.

8 §

Lainanotto ja lainananto

Rahastolle voidaan valtioneuvoston luvalla ja sen määräämillä ehdoilla ottaa lainaa eduskun-

nan talousarvion käsittelyn yhteydessä myöntämien lainanottovaltuuksien rajoissa. Lainojen korot ja takaisinmaksu suoritetaan rahaston varoista.

Kriisinratkaisurahasto voi lainata toisen ETA-valtion kriisinratkaisurahastoa vastaavalta rahastolta varoja, jos:

1) 4 luvun 6 §:n mukaisesti perityt vakauserämaksut eivät riitä kriisinratkaisurahaston käytöstä aiheutuvien tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen;

2) 4 luvun 7 §:ssä tarkoitetut ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat vakauserämaksut eivät ole välittömästi käytettävissä; ja

3) muita vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä ei ole kohtuullisin ehdoin välittömästi käytettävissä.

Lainasopimuksessa on sovittava kaikille lainanantajille yhdenmukaiset korko-, takaisinmaksuaika- ja muut ehdot, jollei virasto ja kaikki lainanantajat yhdessä toisin sovi.

Kriisinratkaisurahasto voi antaa lainaa toiselle kriisinratkaisurahastoa vastaavalle ETA-valtion rahastolle valtioneuvoston suostumuksella.

4 luku

EU:n yhteiseen kriisinratkaisurahastoon kerättävä EU:n vakauserämaksu ja kansalliseen kriisinratkaisurahastoon kerättävä vakauserämaksu

EU:n yhteinen kriisinratkaisurahasto

1 §

EU:n vakauserämaksun määräytyminen

Maksuvelvollisen on suoritettava viraston hallinnoimaan kriisinratkaisurahastoon vuosittain toukokuun 31 päivään mennessä EU:n kriisinratkaisuasetuksen 70 ja 71 artiklan mukaisesti määräytyvä EU:n vakauserämaksu. EU:n vakauserämaksun määrää suoritettavaksi virasto.

2 §

EU:n vakaussmaksujen maksumenettely

Viraston on laskettava kunkin maksuvelvollisen EU:n vakaussmaksun määrä ja huolehdittava EU:n vakaussmaksujen keräämisestä EU:n kriisinratkaisuasituksen ja valtiosopimuksen mukaisesti. Vakaussmaksujen määräytymisestä säädetään lisäksi erikseen Euroopan komission asetuksella.

Virasto voi antaa tarkempia määräyksiä EU:n vakaussmaksun maksumenettelystä.

Vuosittain kerättävän EU:n vakaussmaksun määrää voidaan alentaa kriisinratkaisurahaston EU:n vakaussmaksun sijoittamisesta kertyneitä tuottoja vastaavalla määrällä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä EU:n vakaussmaksujen maksuunpanosta ja tietojen ilmoitusmenettelystä.

3 §

EU:n vakaussmaksujen siirtäminen

Viraston on siirrettävä 1 ja 2 §:n mukaan kerättävät EU:n vakaussmaksut vuosittain viimeistään kesäkuun 30 päivänä EU:n kriisinratkaisuasituksessa tarkoitettuun rahastoon siten kuin mainituissa asetuksissa säädetään ja valtiosopimuksessa on sovittu.

4 §

Viittaus EU:n kriisinratkaisuasitukseen ja valtiosopimukseen

EU:n vakaussmaksun tavoitetasosta, maksuosuuden määräytymisestä, ylimääräisen EU:n vakaussmaksun keräämisestä ja EU:n vakaussmaksujen käytöstä säädetään EU:n kriisinratkaisuasituksen 69—71 artiklassa ja valtiosopimuksen 3—5 artiklassa.

Kriisinratkaisurahasto

5 §

Kansallinen vakaussmaksu ja kriisinratkaisurahaston tavoitetaso

Sijoituspalveluyrityksen tulee suorittaa viraston hallinnoimaan kriisinratkaisurahastoon vuosittain viimeistään toukokuun 31 päivänä 6 §:n mukaisesti määräytyvä vakaussmaksu.

Sijoituspalveluyritysten vakaussmaksut on kartutettava mahdollisimman tasaisesti siten, että niiden summa täyttää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 kriisinratkaisurahastolle asetun tavoitetason. Tavoitetaso lasketaan osuutena sijoituspalveluyrityksille ja luottolaitoksille yhteensä määritetystä tavoitetasosta, joka on yksi prosentti korvauskelpoisista talletuksista.

Kriisinratkaisurahaston tavoitetaso määräytyy osuutena 2 momentissa tarkoitettua laskennallisesta tavoitetasosta siten, että se vastaa sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettujen velkojen määrän, josta vähennetään omat varat, osuutta kaikkien vakaussmaksua kartuttavien sijoituspalveluyritysten ja EU:n vakaussmaksua kartuttavien luottolaitosten velkojen kokonaismäärästä, josta vähennetään näiden omat varat ja korvauskelpoiset talletukset.

Sijoituspalveluyritysten on vuosittain suoritettava määrä, joka vastaa yhteensä 10:tä prosenttia tavoitetasosta.

Jos vakaussmaksujen määrä laskee alle tavoitetason 2 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, virasto perii vakaussmaksuja siihen asti, että tavoitetaso on saavutettu.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vakaussmaksun maksuunpanosta ja tietojen ilmoitusmenettelystä.

6 §

Kansallisen vakaussmaksun määräytymisperusteet

Sijoituspalveluyrityksen vuotuinen maksuosuus kaikkien sijoituspalveluyritysten yhteenlasketusta vakaussmaksusta määräytyy suhteuttamalla sen velkojen kokonaismäärä lukuun

ottamatta omia varoja kaikkien Suomessa toimivien sijoituspalveluyritysten velkojen kokonaismäärään lukuun ottamatta omia varoja.

Vakausmaksujen määräytymisestä säädetään lisäksi erikseen Euroopan komission asetuksella.

7 §

Ylimääräiset kansalliset vakausmaksut

Jos rahaston varat eivät ole riittävät sijoituspalveluyrityksen kriisinratkaisutoimien aiheuttamien tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen, sijoituspalveluyrityksiltä peritään ylimääräisiä vakausmaksuja 6 §:n mukaisesti, kunnes rahaston tavoitetaso on saavutettu. Vuosittainen ylimääräinen vakausmaksu saa olla enintään kolme kertaa suurempi kuin vuotuisten vakausmaksujen määrä.

Virasto voi päättää olla perimättä osittain tai kokonaan ylimääräisiä maksuja enintään kuuden kuukauden ajan, jos vakausmaksun suorittaminen vaarantaisi sijoituspalveluyrityksen maksuvalmiuden tai maksukyvyn. Vakausmaksun perimistä voidaan siirtää sijoituspalveluyrityksen hakemuksesta enintään kaksi kertaa.

8 §

Kansallisten vakausmaksujen käyttö

Virasto voi käyttää vakausmaksuja sijoituspalveluyrityksen kriisinratkaisutoimien kustannusten kattamiseen. Näitä kriisinratkaisutoimia ovat:

1) kriisinratkaisutoimien kohteena olevan sijoituspalveluyrityksen, sen tytäryrityksen, kriisinratkaisulain 11 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun omaisuudenhoitoyhtiön tai edellä mainitun lain 10 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun väliaikaisen laitoksen varojen tai velkojen takaaminen;

2) lainan myöntäminen kriisinratkaisutoimien kohteena olevalle sijoituspalveluyritykselle, sen tytäryritykselle, omaisuudenhoitoyhtiölle tai väliaikaiselle laitokselle;

3) kriisinratkaisutoimien kohteena olevan sijoituspalveluyrityksen omaisuuserien ostaminen;

4) rahoitusosuuksien suorittaminen omaisuudenhoitoyhtiölle tai väliaikaiselle laitokselle;

5) kriisinratkaisutoimien kohteena olevalle sijoituspalveluyritykselle tehtävä suoritus, joka on tehty velan nimellisarvon alentamisen sijaan kriisinratkaisulain 8 luvun 5 ja 6 §:n mukaisesti, jos virasto on alentanut velkojen arvoa ja on päättänyt jättää osan veloista arvonalennuksen ulkopuolelle mainitun luvun 5 §:n mukaisesti;

6) vapaaehtoinen laina muille rahoitusjärjestelyille;

7) 1—6 kohdassa tarkoitettujen toimien yhdistelmä.

Virasto voi käyttää vakausmaksuja myös 1 momentissa tarkoitettuihin toimiin, jos virasto luovuttaa sijoituspalveluyrityksen kriisinratkaisulain 9 luvun mukaisesti laitoksen liiketoiminnan ostajalle.

9 §

Kriisinratkaisurahaston osallistuminen ryhmäkriisinratkaisuun

Kriisinratkaisurahasto voi osallistua sijoituspalveluyrityksen ryhmäkriisinratkaisuun, jos kriisinratkaisulain 14 luvun 13 §:n edellytykset täyttyvät.

10 §

Valvonta

Finanssivalvonta valvoo 1 ja 5 §:ssä säädetyn maksuvelvollisuuden noudattamista.

5 luku

Talletussuoja

1 §

Talletussuojarahaston tehtävä

Talletuspankkien tallettajien saamisten turvaamiseksi on viraston hallinnoima talletussuojarahasto.

Talletuspankin on kuuluttava talletussuojajärjestelmään.

2 §

Talletuspankin sisäiset järjestelmät ja virastolle annettavat tiedot

Talletuspankilla on oltava sisäiset järjestelmät sen varmistamiseksi, että kunkin tallettajan korvauskelpoisten ja korvattavien talletusten määrä voidaan jatkuvasti selvittää.

Talletuspankkien on toimitettava virastolle pyynnöstä 1 momentissa tarkoitetut tiedot.

3 §

Talletussuojarahaston varojen vähimmäistaso

Talletussuojarahastossa on oltava varoja vähintään määrä, joka vastaa 0,8 prosenttia talletuspankkien korvattavien talletusten määrästä.

4 §

Talletussuojamaksu ja talletussuojajärjestelmän liittymismaksu

Jos talletussuojarahaston varojen määrä laskee alle 3 §:ssä säädetyn määrän, talletuspankin on vuosittain suoritettava virastolle 5 §:n mukaisesti laskettu talletussuojamaksu, joka on käytettävä talletussuojarahaston kartuttamiseen 3 §:n mukaiselle vähimmäistasolle. Talletussuojarahaston vähimmäistasosta enintään 30 prosenttia voi muodostua talletuspankkien maksusitoumuksista.

Uuden talletuspankin on suoritettava talletussuojajärjestelmän liittymismaksu, jonka koko-

naismäärä on 0,8 prosenttia talletuspankin korvattavien talletusten yhteenlasketusta määrästä. Liittymismaksu on suoritettava kokonaisuudessaan kymmenessä vuodessa liittymisestä siten, että kunakin vuonna on suoritettava vähintään kymmenesosa liittymismaksun kokonaismäärästä. Ensimmäisenä vuonna on suoritettava määrä, joka vastaa vähintään yhtä kymmenesosaa talletuspankilla liittymisvuotta seuraavan toisen kalenterivuoden päättyessä olevien korvattavien talletusten arvioidun määrän perusteella lasketusta liittymismaksun kokonaismäärästä. Vuotuista liittymismaksua on lisättävä tai vähennettävä samassa suhteessa kuin talletuspankin korvattavien talletusten määrä kunakin vuonna kasvaa tai vähenee.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei sovelleta talletuspankkiin, joka muodostuu talletussuojamaksua suorittavien talletuspankkien sulautumisen, jakautumisen tai liiketoiminnan luovutuksen seurauksena. Jos talletuspankki muodostuu talletussuojamaksua suorittavien yhden tai useamman talletuspankin ja ulkomaisen talletuspankin sulautumisen seurauksena, 2 momentissa tarkoitettu liittymismaksu lasketaan ulkomaisen talletuspankkien korvattavien talletusten yhteismäärän perusteella.

Rahastoon suoritettuja maksuja ei palauteta talletuspankille, vaikka talletussuojarahaston varat ylittävät 3 §:n mukaisen vähimmäistason.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä talletussuojamaksun ja liittymismaksun maksuunpanosta ja tietojen ilmoitusmenettelystä.

5 §

Talletussuojamaksun määrä

Vuotuinen talletussuojamaksu määräytyy talletuspankin vakavaraisuuden ja korvattavien talletusten määrän perusteella siten, että talletuspankin EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti laskettujen riskien kattamiseksi vaadittavien omien varojen vähimmäismäärän ja omien varojen suhde kerrotaan pankin 8 §:n 1 ja 2 momentin perusteella korvattavien talletusten yhteis-

määrällä ja näin saatu määrä kerrotaan tämän pykälän 2 momentin mukaisella kertoimella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kerroin määräytyy kultakin vuodelta siten, että talletussuojarahaston varat saavuttavat 3 §:n mukaisen vähimmäistason viimeistään kuudentena kalenterivuotena sen jälkeen, kun rahaston varojen määrä alitti 3 §:ssä säädetyn vähimmäistason.

Jos talletuspankkia valvotaan EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella, talletussuojamaksu lasketaan riskien kattamiseksi vaadittavien konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärän ja konsolidoitujen omien varojen perusteella kerrottuna konsolidointiryhmään kuuluvien luottolaitosten korvattavien talletusten määrällä.

Talletuspankkien yhteenliittymään kuuluville talletuspankeille lasketaan yhteinen talletussuojamaksu talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain (599/2010) 19 §:n mukaisesti lasketun yhteenliittymään kuuluvien yhteisöjen yhdistellyn vakavaraisuuden perusteella niin kuin yhteenliittymä olisi yksi luottolaitos. Yhteenliittymään kuuluvien pankkien talletussuojamaksun suorittaa talletussuojarahastolle yhteenliittymän keskusyhteisö. Keskusyhteisön suorittama talletussuojamaksu jaetaan sen jäsenluottolaitosten kesken maksettavaksi jäsenluottolaitosten 1 momentin mukaisesti lasketun omien varojen vähimmäismäärän suhteessa. Viraston luvalla talletussuojamaksu voidaan jakaa myös muulla tavalla.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu talletusten yhteismäärä, omien varojen määrä ja omien varojen vähimmäismäärä määräytyvät talletussuojamaksun suorittamista edeltävän tilikauden vahvistetun tilinpäätöksen perusteella.

Virasto antaa tarkemmat määräykset maksun suorittamisesta.

6 §

Lisärahoitus

Jos talletussuojarahaston varat eivät riitä korvausten maksamiseen, virasto voi velvoittaa talletuspankit suorittamaan ylimääräistä vuotuista

talletussuojamaksua enintään määrän, joka vastaa vuosittain 0,5 prosenttia talletuspankin korvattavista talletuksista.

Jos talletussuojarahaston varat eivät riitä korvausten suorittamiseen tai tässä momentissa tarkoitettun lainan takaisinmaksuun 1 momentissa tarkoitettun ylimääräisen maksun perimisen jälkeenkään, virasto voi velvoittaa talletuspankit lainaamaan talletussuojarahastoon puuttuvat varat. Kunkin talletuspankin osuus määräytyy samassa suhteessa kuin sen osuus 4 §:n nojalla suoritettavista talletussuojamaksuista. Lainanotosta rahastolle säädetään 3 luvun 8 §:ssä.

Jos talletussuojarahaston sijoitettuja varoja ei voida riittävän nopeasti muuttaa rahaksi ennen korvausvelvollisuuden alkamista, rahastolle voidaan ottaa enintään vuodeksi kerrallaan tarvittava määrä lainaa korvausten suorittamiseksi 3 luvun 8 §:n mukaisesti.

Virasto voi lykätä talletuspankin tämän pykälän mukaista maksu- ja lainausvelvollisuutta, jos se on tarpeen talletuspankin vakavaraisuuden tai maksuvalmiuden turvaamiseksi.

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset tässä pykälässä tarkoitettua talletuspankeilta vaadittavien lainasopimusten ehdoista.

7 §

Talletussuojarahaston varojen käyttö

Talletussuojarahaston varoja ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin korvausten suorittamiseen tallettajille tämän luvun mukaisesti, ellei 2 momentista tai 14 tai 15 §:stä muuta johdu.

Virasto voi 9 §:n 2 momentissa tarkoitettun päätöksen sijasta päättää talletussuojarahaston varojen käyttämisestä sellaisen järjestelyn rahoittamiseen, jolla talletuspankin talletukset siirretään toisen suomalaisen talletuspankin vastattavaksi. Virasto voi tehdä tässä momentissa tarkoitettun päätöksen saatuaan 9 §:n 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen tai virasto muuten toteaa talletuspankin maksukyvyttömäksi.

Virasto voi tehdä 2 momentissa tarkoitettun päätöksen, jos virastolla on perusteltua syytä olettaa, että päätöksen tekemättä jättäminen joh-

taisi korvausten maksamiseen tallettajille ja kumpikin seuraavista edellytyksistä täytyy:

1) joko virastolle korvausten maksamisesta syntyvän takautumissaamisen ja korvausten maksamisesta aiheutuneiden hallinnollisten kustannusten yhteismäärä olisi suurempi kuin 2 momentin soveltamisesta talletussuojarahastolle talletuspankilta syntyvän takautumissaamisen määrä tai talletussuojarahaston varojen käyttö korvausten maksamiseen tallettajille talletuskannan siirron sijasta todennäköisesti vaarantaisi luottamuksen Suomen rahoitusjärjestelmän vakauteen; ja

2) talletusten siirtäminen toisen talletuspankin vastattavaksi ei olennaisesti vaikuta tallettajan mahdollisuuksiin käyttää talletustiliä.

Mitä 15 §:ssä säädetään viraston takautumisoikeudesta talletuspankkia kohtaan, sovelletaan vastaavasti viraston 2 momentin nojalla talletukset vastaanottavalle pankille suoritettuun määrään.

8 §

Korvattavat talletukset

Talletussuojarahaston varoista korvataan tallettajan samassa talletuspankissa olevat korvauskelpoiset talletukset, kuitenkin yhteensä enintään 100 000 euron määrään asti.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, tallettajan saaminen suoritetaan täysimääräisesti talletussuojarahaston varoista, jos tallettaja osoittaa luotettavasti, että saaminen perustuu varoihin, jotka tallettaja on saanut omassa käytössä olleen asuntonsa mynnistä ja että varat käytetään uuden, tallettajan omaan käyttöön tulevan asunnon hankkimiseen. Edellytyksenä on lisäksi, että tallettajan asunnon mynnistä saamat varat on talletettu talletuspankin tilille enintään kuusi kuukautta ennen päivää, jona talletuspankki on 9 §:ssä tarkoitettulla tavalla laiminlyönyt suorittaa tallettajalle korvattavan talletuksen. Tämän edellytyksen katsotaan täyttyneen, vaikka talletus kirjautuu tallettajan tilille vasta 9 §:ssä tarkoitettua ajankohdan jälkeen. Jollei muuta voida osoittaa, talletuspankin katsotaan laiminlyöneen

talletuksen suorittamisen tässä momentissa tarkoitettulla tavalla sinä päivänä, jona tallettaja on tehnyt 9 §:n 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen, taikka sitä aikaisempänä päivänä, jona virasto on saanut toiselta tallettajalta mainitussa momentissa tarkoitettua ilmoituksen, jonka perusteella virasto on tehnyt mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettua päätöksen.

Sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, tallettajalla, joka ei ole käyttänyt tiliä 24 kuukauteen, ei ole oikeutta korvaukseen, jos korvauksen määrä on pienempi kuin korvauksen suorittamisesta virastolle aiheutuvat kulut.

Jos rahastosta on jo aikaisemmin korvattu 1 ja 2 momentin mukaisesti tallettajan saamiset, rahastosta korvataan tallettajan samassa talletuspankissa olevat saamiset vain siltä osin kuin saamiset perustuvat varoihin, jotka on talletettu pankkiin tässä momentissa tarkoitettua korvauksen suorittamisen jälkeen.

Tätä pykälää sovellettaessa talletuspankkien yhteenliittymän jäsenenä olevia talletuspankkeja pidetään yhtenä talletuspankkina.

Korvauksen suorittamisesta sijoituspalvelulaissa tarkoitettua korvausrahastosta säädetään mainitun lain 11 luvussa.

9 §

Maksuvelvollisuuden alkaminen

Jos talletuspankki ei ole suorittanut erääntyneitä ja riidattomia korvauskelpoisia talletuksia, tallettaja voi ilmoittaa asiasta virastolle.

Viraston on viiden työpäivän kuluessa 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta taikka saatuaan tiedon siitä, että talletuspankki on tuomioistuimen tai muun viranomaisen päätöksellä todettu maksukyvyttömäksi, päätettävä, onko talletukset korvattava talletussuojarahaston varoista.

Maksuvelvollisuuden määrittämisen edellytyksenä on, että 1 momentissa tarkoitettua saamisen maksamatta jääminen on saadun selvityksen perusteella johtunut pankin maksu- tai muista taloudellisista vaikeuksista eivätkä vaikeudet

viraston arvion mukaan ole tilapäisiä. Viraston on tehtävä tässä pykälässä tarkoitettu päätös yhteistyössä Finanssivalvonnan ja Suomen Pankin kanssa.

Viraston on arvioidessaan 2 momentissa tarkoitettujen vaikeuksien tilapäisyyttä otettava huomioon talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 5 luvussa tarkoitettu yhteenliittymän jäsenluottolaitosten keskinäinen vastuu.

Viraston on ilmoitettava 2 momentissa tarkoitettua päätöksestään päätöksen kohteena olevalle talletuspankille, sen tallettajille, valtiovarainministeriölle ja Finanssivalvonnalle sekä, jos talletuspankki kuuluu luottolaitostoiminnasta annetun lain 13 luvussa tarkoitettuun vakuusrahastoon, tälle vakuusrahastolle. Jos pankilla on ulkomailla sivuliike, päätöksestä on lisäksi ilmoitettava sivuliikkeen sijaintivaltion valvontaviranomaiselle ja talletussuojarahastolle. Viraston on lisäksi julkisella kuulutuksella ilmoitettava, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi. Kuulutus on julkaistava myös talletuspankin toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä suomeksi ja ruotsiksi.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua viraston päätöksen toteuttamiseksi talletuspankin on toimitettava virastolle tiedot tallettajista ja heidän 8 §:n mukaan korvattavista talletuksistaan. Virasto ei saa antaa tietoja muille kuin sellaisille viranomaisille, joilla luottolaitostoiminnasta annetun lain 15 luvun 14 §:n mukaan on oikeus saada salassa pidettäviä tietoja.

10 §

Korvausten maksaminen

Talletussuojarahastosta on ilman eri hake-
musta suoritettava tallettajille 8 §:n mukainen korvaus seitsemän työpäivän kuluessa 9 §:ssä tarkoitettua viraston päätöksestä, jollei 2 momentista muuta johdu. Jos talletuspankki on ennen 9 §:ssä tarkoitettua päätöstä asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, tässä momentissa sää-

detty määräaika lasketaan selvitystilaan tai konkurssiin asettamista koskevasta päätöksestä.

Virasto voi päättää enintään kolmen kuukauden lisäajan myöntämisestä korvauksen maksamiseen, jos:

1) tallettajan oikeus korvaukseen on epäselvä;

2) tallettajan oikeutta talletuksen käyttöön on viranomaisen päätöksellä rajoitettu;

3) talletustiliä ei ole käytetty 24 kuukauteen;

4) tallettajan saaminen suoritetaan 8 §:n 2 momentin nojalla täysimääräisesti; tai

5) kysymys on 11 §:ssä tarkoitettua ulkomaiseen sivuliikkeeseen tehdystä talletuksesta.

Jos virastolla ei ole tarvittavia tietoja tallettajasta talletuksen korvaamiseksi 1 tai 2 momentissa säädettyssä ajassa, viraston on 2 momentissa säädettyssä ajassa talletettava korvaus aluehallintavirastoon noudattaen, mitä rahan, arvo-osuuksien, arvopaperien tai asiakirjain tallettamisesta velan maksuna tai vapautumiseksi muusta suoritusvelvollisuudesta annetussa laissa (281/1931) säädetään.

Korvaus suoritetaan euroina tai, jos talletus on tehty talletuspankin ulkomaisessa sivuliikkeessä, sivuliikkeen valtion valuutassa. Jos tilivaluutta on muu kuin euro tai sivuliikkeen valtion valuutta, korvaus voidaan suorittaa talletuksen tilivaluutassa tai euroina. Korvattava määrä muunnetaan euroiksi käyttäen sen päivän kurssia, jona virasto 9 §:n mukaisesti tekee korvausvelvollisuutta koskevan päätöksen.

11 §

Korvausten maksaminen sivuliikkeen tallettajalle

Jos talletuspankilla on sivuliike toisessa ETA-valtiossa, viraston on pyydettävä tämän valtion talletussuojarahastoa ilmoittamaan sivuliikkeen tallettajille korvausten maksamiseksi tarvittavat tiedot ja suorittamaan korvauksen. Viraston on annettava tarpeelliset tiedot ja ohjeet toisen ETA-valtion talletussuojarahastolle ja asetettava tarvittavat varat tämän käytettäväksi.

Jos toisesta ETA-valtiosta olevalla talletuspankilla on sivuliike Suomessa, viraston on talletuspankin kotivaltion talletussuojarahaston pyynnöstä ilmoitettava sivuliikkeen tallettajille korvausten maksamiseksi tarvittavat tiedot ja suoritettava näille korvaus talletuspankin kotivaltion talletussuojarahaston antamien ohjeiden mukaisesti, jos mainittu viranomais on asettanut viraston käytettäväksi korvausten maksamiseen tarvittavat varat.

Virasto voi tämän säännöksen estämättä sopia toisen ETA-valtion talletussuojasta vastaavan viranomaisen kanssa siitä, että tässä pykälässä tarkoitettujen tietojen antaminen ja korvausten suorittaminen toteutetaan muulla tavalla, jos se ei heikennä tallettajan asemaa.

12 §

Talletuspankin toimiluvan perumisen vaikutus talletussuojaan

Päättyessään Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:n nojalla talletuspankin toimiluvan perumisesta, Finanssivalvonta voi esittää virastolle, että talletukset korvataan tämän lain mukaisesti.

13 §

Talletuskannan siirron vaikutus talletussuojaan

Sen estämättä, mitä 8 §:n 1 momentissa säädetään korvattavasta enimmäismäärästä, mainittu lainkohdan nojalla korvattava talletus, joka on siirtynyt toiseen talletuspankkiin sulautumisen, jakautumisen tai liiketoiminnan luovutuksen johdosta, korvataan samaan määrään saakka kuin ennen talletuksen siirtoa, jollei 2 momentista muuta johdu.

Edellä 1 momenttia sovelletaan vaadittaessa maksettavaan talletukseen kolmen kuukauden ajan sulautumisen, jakautumisen tai liiketoiminnan luovutuksen täytäntöönpanon rekisteröinnistä.

Jos talletuspankin talletukset siirtyvät kokonaan tai osittain talletuspankin sulautumisen, jakautumisen, liiketoiminnan luovutuksen tai koti-

paikan siirron johdosta korvattavaksi toisen ETA-valtion talletussuojarahastosta, viraston on luovutettava tälle siirtyviä talletuksia vastaava osuus talletuspankilta viimeisen 12 kuukauden aikana ennen sulautumisen, jakautumisen, liiketoiminnan luovutuksen tai kotipaikan siirron rekisteröintiä perityistä talletussuojamaksuista, lukuun ottamatta 6 §:ssä tarkoitettuja ylimääräisiä talletussuojamaksuja.

Talletuspankin on vähintään kuusi kuukautta ennen 1 momentissa tarkoitettua talletusten siirtymistä ilmoitettava siitä virastolle ja 3 momentissa tarkoitettua ETA-valtion talletussuojarahastolle.

Talletuspankki on velvollinen suorittamaan 4 ja 6 §:ssä tarkoitettuja talletussuojamaksuja siihen saakka, kunnes sulautuminen, jakautuminen, liiketoiminnan luovutus tai kotipaikan siirto on rekisteröity.

Tallettajan oikeudesta irtisanoa talletus tässä pykälässä tarkoitetuissa tapauksissa säädetään liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001), säästöpankkilaissa (1502/2001) ja osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (423/2013).

14 §

Talletussuojarahaston varojen käyttö kriisinratkaisun rahoittamisessa

Virasto voi päättää talletussuojarahaston varojen käyttämisestä kriisinratkaisun kustannuksiin:

1) velkakirjojen nimellisarvon alentamisen yhteydessä enintään korvattavien talletusten tappioiden arvonalennusta vastaavaan määrään, joista se olisi vastannut muita samalla etusijalla olevia velkoja vastaavalla tavalla, jos talletuspankki olisi asetettu konkurssiin;

2) muun kriisinratkaisutoimen kuin velkakirjojen nimellisarvon alentamisen yhteydessä enintään korvattavien talletusten tappioiden määrään, joista se olisi vastannut muita samalla

etusijalla olevia velkoja vastaavalla tavalla, jos talletuspankki olisi asetettu konkurssiin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu suoritus on tehtävä rahana.

Talletussuojarahaston varoja voidaan käyttää enintään nettotappioiden määrään, joista se olisi vastannut, jos talletuspankki olisi asetettu konkurssiin.

Kun virasto päättää alentaa velkojen nimellisarvoa, talletussuojarahaston varoja ei saa käyttää talletuspankin uudelleen rahoittamiseksi taiikka väliaikaisen laitoksen rahoittamiseksi.

Jos kerättyjen talletussuojamaksujen osuus nettotappioista on suurempi kuin osuus, joka talletuspankin konkurssissa olisi ollut katettava kriisinratkaisurahaston varoista, viraston on siirrettävä erotusta vastaava osuus talletussuojarahastoon.

Jos kriisinratkaisun kohteena olevan talletuspankin korvattavat talletukset siirretään toiseen talletuspankkiin, tallettajalla ei ole oikeutta saada korvausta talletussuojarahastosta siitä osasta kriisinratkaisun kohteena olevaan talletuspankkiin tekemiä talletuksia, joita ei siirretä, jos siirrettyjen varojen määrä on yhtä suuri tai suurempi kuin 3 momentissa säädetty suojan enimmäistaso.

15 §

Viraston takautumisoikeus

Virastolle syntyy takautumissaaminen talletuspankilta määrään, jolla talletuspankin talletuksia on korvattu talletussuojarahastolta tai muuten käytetty kriisinratkaisun kustannuksiin 14 §:n mukaisesti. Talletuspankilta takaisin perityt varat korkoineen on siirrettävä talletussuojarahastoon. Takautumissaamiselle maksettavaan korkoon sovelletaan korkolain (633/1982) 7 ja 12 §:ää. Virasto voi kokonaan tai osittain luopua tässä pykälässä tarkoitettusta saamisesta, jos saamisen maksaminen vaarantaisi talletuspankin taloudelliset toimintaedellytykset.

Tässä pykälässä tarkoitettulla takautumissaamisella on talletuspankin konkurssissa sama etuoikeus kuin korvatulla talletuksella olisi ollut.

16 §

Yhteistyö toisten ETA-valtioiden talletussuojarahastojen kanssa

Viraston on toimittava yhteistyössä ja huolehdittava riittävästä tietojenvaihdosta niiden ETA-valtioiden talletussuojarahastojen kanssa, joiden alueella talletuspankki tai toisesta ETA-valtiosta oleva talletuspankki, jolla on Suomessa sivuliike, toimii.

Viraston on osaltaan myötävaikutettava siihen, että yhteistyötä koskevat periaatteet ja menettelyt vahvistetaan tarvittaessa kirjallisessa valvontapöytäkirjassa, jonka kaikki 1 momentissa tarkoitettut talletussuojarahastot allekirjoittavat.

17 §

Ilmoitusvelvollisuus Euroopan pankkiviranomaiselle

Viraston on vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle korvattavien talletusten yhteenlaskettu määrä ja talletussuojarahaston varojen määrä edellisen vuoden päättyessä.

18 §

Talletuspankin tiedottamisvelvollisuus

Talletuspankin on annettava tallettajilleen riittävät tiedot talletussuojasta sekä aiemmin annettujen tietojen muutoksista. Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset ilmoitettavista tiedoista.

19 §

Valvonta

Tämän luvun ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista talletuspankissa valvoo Finanssivalvonta.

Finanssivalvonnan on viivytyksettä ilmoitettava virastolle, jos se havaitsee talletuspankissa

merkittäviä puutteita tämän luvun säännösten noudattamisessa.

6 luku

Rahaston tilinpäätös ja tilintarkastus

1 §

Rahaston tilinpäätös ja tilintarkastus

Rahaston tilikausi on kalenterivuosi.

Viraston on laadittava erillinen tilinpäätös rahaston toiminnasta. Kriisinsuoritusrahasto ja talletussuojarahasto on esitettävä tilinpäätöksessä erillisinä.

Valtiovarainministeriö asettaa vuosittain rahaston hallintoa, taloutta ja tilejä tarkastamaan kaksi tilintarkastajaa, joiden molempien tulee olla joko Keskuskauppakamarin hyväksymiä tilintarkastajia tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajia.

Tilintarkastajien on tarkastettava rahaston hallinto, kirjanpito ja tilinpäätös. Tilintarkastajien on annettava kultakin tilikaudelta tilintarkastuskertomus, jossa on erityisesti lausuttava:

1) onko tilinpäätös laadittu tilinpäätöksen laatimista koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti;

2) antaako tilinpäätös oikeat ja riittävät tiedot rahaston toiminnan tuloksesta ja tuloksellisuudesta sekä taloudellisesta asemasta;

3) onko rahaston hallintoa ja toimintaa hoidettu sitä koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti;

4) tilinpäätöksen vahvistamisesta;

5) rahaston tuloksen käsittelystä viraston ehdottamalla tavalla.

Tilintarkastajien on tehtävä toimitetusta tilintarkastuksesta tilinpäätökseen merkintä, jossa viitataan tilintarkastuskertomukseen sekä lausutaan siitä, onko tilinpäätös laadittu hyvän kirjanpitolavan mukaisesti. Jos tilintarkastaja kesken tilikauden havaitsee merkittävää huomauttamis-

ta rahaston hallinnosta ja taloudesta, asiasta on viipymättä ilmoitettava valtiovarainministeriölle. Virasto ja rahasto ovat velvollisia avustamaan tarvittaessa tilintarkastajaa tarkastuksen suorittamisessa.

2 §

Rahaston tilinpäätöksen vahvistaminen

Rahaston tilinpäätöksen vahvistaa valtiovarainministeriö, joka päättää siinä yhteydessä niistä toimista, joihin rahaston tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus sekä muut ministeriön hankkimat selvitykset ja arvioinnit rahaston taloudesta, toiminnasta ja tuloksellisuudesta antavat aihetta. Valtiovarainministeriön on päätettävä rahaston tilinpäätöksen vahvistamisesta viimeistään varainhoitovuotta seuraavan huhtikuun 30 päivänä.

3 §

Rahaston vuosikertomus

Sen lisäksi, mitä valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) 21 a §:ssä säädetään valtiontalouden ulkopuolisen rahaston tilinpäätöksestä, kirjanpidosta ja laskentatoimesta, rahaston vuosikertomuksessa on esitettävä erikseen kriisinsuoritusrahaston ja talletussuojarahaston toiminta. Vuosikertomuksesta on käytävä ilmi eroteltuna rahastoittain tulot ja menot kalenterivuodelta sekä varat ja velat tilikauden päättyessä.

4 §

Valtiontalouden tarkastusviraston tarkastusoikeus

Valtiontalouden tarkastusviraston oikeudesta tarkastaa rahastoa säädetään valtiontalouden tarkastusvirastosta annetun lain (676/2000) 2 §:ssä.

7 luku

Erinäiset säännökset

1 §

Yhteistyö valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan sekä muiden viranomaisten kanssa

Viraston on tehtävä yhteistyötä valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan kanssa kriisinratkaisulaissa säädettyjen kriisinratkaisutoimien suunnittelussa ja valmistelussa, tehtyjen päätösten seurannassa sekä talletussuojamaksujen, vakuusmaksujen ja EU:n vakuusmaksujen määräämisessä.

Viraston on lisäksi tehtävä yhteistyötä muiden kotimaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuneuvoston kanssa.

2 §

Oikeus saada tietoja

Virastolla on sen estämättä mitä tietojen salassapidosta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) tai muualla laissa säädetään, oikeus saada viipymättä kaikki sen tehtävien hoitamiseksi välttämättömät tiedot Suomen Pankilta ja Finanssivalvonnalta sekä muilta viranomaisilta.

Virastolla on lisäksi sen estämättä, mitä tietojen salassapidosta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa tai muualla laissa säädetään, oikeus saada viipymättä Suomen Pankilta ja Finanssivalvonnalta tiedot, jotka saattavat vaikuttaa merkittävästi rahoitusmarkkinoiden vakauteen tai muuten merkittävästi rahoitusmarkkinoiden kehitykseen tai aiheuttaa merkittäviä häiriöitä rahoitusjärjestelmän toiminnassa.

3 §

Velvollisuus antaa tietoja

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, viraston on salassapitosäännösten estämättä viipymättä

luovutettava valtiovarainministeriölle, Suomen Pankille ja Finanssivalvonnalta hallussaan olevat tiedot asioista, jotka viraston arvion mukaan saattavat vaikuttaa merkittävästi rahoitusmarkkinoiden vakauteen tai rahoitusmarkkinoiden kehitykseen taikka aiheuttaa merkittäviä häiriöitä rahoitusjärjestelmän toiminnassa, tai vaikuttaa luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen toiminnan jatkuvuuteen.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, viraston on salassapitosäännösten estämättä viipymättä luovutettava muille kuin 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille tiedot, jotka ovat välttämättömiä niiden lakisääteisten tehtävien suorittamiseksi, jollei tästä tai muusta laista muuta johdu.

4 §

Rahoitusmarkkinoilla toimivan oikeushenkilön velvollisuus antaa tietoja

Rahoitusmarkkinoilla toimivan oikeushenkilön ja tämän palveluksessa olevan luonnollisen henkilön on salassapitosäännösten estämättä ilman aiheetonta viivytystä toimitettava virastolle sen pyytämät tiedot ja selvitykset, jotka ovat välttämättömiä virastolle tässä laissa tai kriisinratkaisulaissa säädetyn tehtävän hoitamiseksi.

5 §

Uhkakko

Jos rahoitusmarkkinoilla toimiva oikeushenkilö tai sen palveluksessa oleva luonnollinen henkilö toiminnassaan laiminlyö noudattaa viraston tämän lain tai kriisinratkaisulain nojalla antamaa määräystä tai kieltoa, virasto voi päätöksellään velvoittaa rahoitusmarkkinoilla toimivan oikeushenkilön täyttämään velvollisuutensa, jos laiminlyönti ei ole vähäinen. Virasto voi asettaa päätöksensä tehosteeksi uhkasakon.

6 §

Muutoksenhaku

Viraston tämän lain nojalla antamaan päätöksen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Virastolla on oikeus hakea valittamalla muutosta Helsingin hallinto-oikeuden päätökseen, jolla hallinto-oikeus on muuttanut tai kumonnut viraston tekemän päätöksen. Muilta osin muutoksenhausta säädetään hallintolainkäyttölaissa (586/1996).

Viraston päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei muutoksenhakuviranomaisen toisin määrää tai asiasta muualla laissa toisin säädetä.

7 §

Uhkasakon täytäntöönpano

Tämän lain perusteella maksettavaksi tuomittu uhkasakko korkoineen on suoraan ulosotto-kelpoinen. Sen perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

8 §

Vakaumaksun ja talletussuojamaksun viivästyskorko ja periminen ulosottoin

Jos vakausmaksu tai talletussuojamaksu viivästyy, sille on maksettava korkolain 4 §:n 1 momentin mukainen viivästyskorko.

Tämän lain perusteella määrätty vakausmaksu tai talletussuojamaksu korkoineen saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa säädetään.

9 §

Rikemaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 38 §:n 1 momentissa säädetyn lisäksi siinä tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikko-

misesta määrätään mainitussa pykälässä tarkoitettu rikemaksu, ovat tämän lain 4 luvun 1 §:n säännös EU:n vakaumaksun maksuvelvollisuudesta ja 5 §:n säännös kansallisen vakaumaksun maksuvelvollisuudesta sekä 5 luvun 4 §:n säännös talletussuojamaksun maksuvelvollisuudesta.

10 §

Hallinnollisten seuraamusten määrääminen ja täytäntöönpano

Hallinnollisten seuraamusten määräämisestä, julkistamisesta, täytäntöönpanosta ja käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 4 luvussa.

8 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

1 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Ennen tämän lain voimaantuloa valtiovarainministeriö voi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin viraston ylijohtajan ja tämän sijaisen nimitämiseksi sekä viraston toiminnan muuksi järjestämiseksi.

Valtiovarainministeriö hoitaa virastolle kuuluvia tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä siihen saakka, kun virasto on toimintakykyinen, kuitenkin enintään 1 päivään tammikuuta 2016.

2 §

Siirtymäsäännökset

Poiketen siitä, mitä 5 luvun 10 §:n 1 momentissa säädetään, korvauksen suorittamisen enimmäismaksuaika on:

- 1) 20 työpäivää 31 päivään joulukuuta 2018;
- 2) 15 työpäivää 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2019.

Edellä 1 momentista poiketen, tallettajalle on 1 päivästä tammikuuta 2016 suoritettava korvauksena viimeistään viidentenä työpäivänä 5 luvun 10 §:n 1 momentissa tarkoitetun määräjän päättymisen jälkeen 1 000 euroa tai tallettajan vaatima pienempi määrä, kuitenkin enintään tallettajalle 5 luvun 8 §:n nojalla korvattava enimmäismäärä, jos tallettaja vaatii sitä ennen viimeksi mainitun määräjän päättymistä ja esittää tallettajan henkilökohtaiseen taloudelliseen asemaan liittyvän riittävän perusteen.

Talletuspankin on suoritettava virastolle vuotuinen talletussuojamaksu, joka on käytettävä talletussuojarahaston kartuttamiseen 5 luvun 3 §:n mukaiselle vähimmäistasolle. Vuotuiset maksut on maksettava kunkin kalenterivuoden kesäkuun viimeisenä päivänä. Talletussuojarahaston tavoitetaso on saavutettava viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2024.

Viraston on huolehdittava siitä, että talletussuojarahaston tehtäviin ja mahdollisesti siirtyvään omaisuuteen liittyvät sitoumukset siirretään asianmukaisesti virastolle ja rahastolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 niin kuin tässä laissa ja luottolaitostoiminnasta annetussa laissa säädetään.

Talletussuojarahaston asiamiehen työsuhde muuttuu tämän lain voimaan tullessa virkasuhdeeksi.

Maksuvelvollisen 4 luvussa tarkoitetun vakaumaksun osuus vuotuisesta maksusta laskeaan vuonna 2015 osuutena sen velkojen koko-

naismäärästä lukuun ottamatta sen omia varoja ja korvattavia talletuksia suhteessa kaikkien suomalaisten luottolaitosten velkojen kokonaismäärään, lukuun ottamatta niiden omia varoja ja korvattavien talletusten määrää. Maksuvelvollisten on suoritettava vuoden 2015 aikana määrä, joka vastaa 0,1 prosenttia suomalaisten luottolaitosten kaikkien korvattavien talletusten kokonaismäärästä. Edellä 4 luvun 1 §:stä ja 5 §:n 1 momentista poiketen luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen on suoritettava vuonna 2015 kerättävä vakaumaksu ja EU:n vakaumaksu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

Mitä 4 luvun 8 §:ssä säädetään, sovelletaan vuonna 2015 myös maksuvelvolliseen.

Sen mukaan, mitä valtion vuoden 2015 talousarviossa päätetään, varoja voidaan siirtää rahoitusvakausrahastoon edelleen siirrettäväksi EU:n vakaumaksuna EU:n yhteiseen kriisinratkaisurahastoon siten kuin valtiovarainministeriö tarkemmin määrää.

Virasto ottaa huomioon 4 luvussa tarkoitettu- ja vakaumaksuja määritettäessä väliaikaisesta pankkiverosta annetun lain (986/2012) nojalla sen voimassaoloaikana kerätyn rahoitusvakausrahastoon siirretyn pankkiveron siten, että maksuvelvollisten vakaumaksua pienennetään vuodesta 2015. Pankkivero luetaan verovelvollisten laitosten hyväksi vuodesta 2015 lukien vakaumaksua määritettäessä samassa suhteessa kuin ne ovat suorittaneet pankkiveroa niin kauan kuin varat riittävät.

Laki

vakaumaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vakaumaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistä-

misestä Belgian kuningaskunnan, Bulgarian tasavallan, Tšekin tasavallan, Tanskan kuningaskunnan, Saksan liittotasavallan, Viron tasaval-

lan, Irlannin, Helleenien tasavallan, Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Kroatian tasavallan, Italian tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Luxemburgin suurherttuakunnan, Unkarin, Maltan tasavallan, Alankomaiden kuningaskunnan, Itävallan tasavallan, Puolan tasavallan, Portugalin tasavallan, Romanian, Slovenian tasavallan, Slovakian tasavallan ja Suomen tasavallan välillä Brysselissä 21 päivänä toukokuuta 2014 tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Valtioneuvosto päättää 1 §:ssä mainitun sopimuksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun, toisen sopimuspuolen rahasto-osuuden väliaikaista siirtoa koskevan pyynnön esittämisestä yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle eduskunnan suostumuksen nojalla.

Valtioneuvosto päättää sopimuksen 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun väliaikaista siirtoa rahasto-osuuksien välillä koskevan vastustusoikeuden käyttämisestä.

3 §

Sopimuksen muiden määräysten voimaansaattamisesta ja tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Laki

Rahoitusvakausviraston hallintomaksusta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Maksuvelvollinen

Rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa (/) tarkoitetun Rahoitusvakausviraston, jäljempänä *virasto*, ja rahoitusvakausrahas-
ton hallintomaksun on velvollinen suorittamaan:

1) luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettu luottolaitos ja kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike;

2) sijoituspalvelulain (747/2012) 6 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys ja kolmannen maan sijoituspalveluyrityksen sivuliike, jonka vähimmäispääoma vastaa, mitä sijoituspalvelulain 6 luvun 1 §:n 1 momentissa säädetään.

Hallintomaksun maksuunpanosta vastaa virasto. Hallintomaksu suoritetaan valtiokonttorille.

Hallintomaksulla ei kateta rahoitusvakausrahas-
ton sijoitustoiminnasta aiheutuvia kustannuksia.

2 §

Hallintomaksu

Hallintomaksu määrätään kalenterivuosit-
tain euromääräisenä perusmaksuna, suhteellisenä maksuna tai yhdistettynä perusmaksuna ja suhteellisenä maksuna siten kuin tässä laissa säädetään.

Perusmaksu on euromääräinen kiinteä maksu.

Suhteellinen maksu lasketaan maksuvelvollisen viimeksi vahvistetun tilinpäätöksen mukaisen taseen loppusumman tai liikevaihdon perusteella siten kuin tässä laissa säädetään.

Sijoituspalveluyrityksen liikevaihdoksi katsotaan tuloslaskelman mukaisten tuottojen yh-

teismäärä siten, että arvopaperikaupan ja valuutatotoiminnan osalta mukaan luetaan nettotuotot. Jos nettotuotto on negatiivinen, se merkitään nollassi.

Jos maksuvelvollisuus syntyy useammalla kuin yhdellä tässä laissa säädetyistä perusteista, maksu peritään, jollei jäljempänä toisin säädetä, vain kerran ja sen perusteen mukaan, joka johtaa korkeimpaan maksuun.

3 §

Yritysjärjestelyn vaikutus suhteellisen maksun määräytymiseen

Jos maksuvelvolliseen on viimeksi päättäneen tilikauden jälkeen sulautunut toinen yritys, sulautuneen yrityksen taseen loppusumma tai liikevaihdon määrä otetaan huomioon määrättäessä maksuvelvollisen suhteellista maksua niiltä kalenterikuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät sulautumisen rekisteröinnin ja kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan.

Jos maksuvelvollinen on viimeksi päättäneen tilikauden jälkeen vastaanottanut toisen yrityksen tai sivuliikkeen liiketoiminnan, liiketoiminnan luovuttaneen yrityksen tai sivuliikkeen taseen loppusumma tai liikevaihdon määrä otetaan huomioon määrättäessä vastaanottaneen maksuvelvollisen suhteellista maksua niiltä kalenterikuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät liiketoiminnan vastaanottamisen ja kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan. Jos maksuvelvollinen on vastaanottanut vain osan toisen yrityksen tai sivuliikkeen liiketoiminnasta, liiketoiminnan osan luovuttaneen yrityksen tai sivuliikkeen taseen loppusumma tai liikevaihdon määrä otetaan maksuvelvollisen suhteellista maksua määrättäessä huomioon vain siinä suhteessa kuin luovutettu liiketoiminnan osa on liiketoiminnan luovuttaneen yrityksen tai

sivuliikkeen koko liiketoiminnasta. Luovutettua liiketoimintaa tai sen osaa ei oteta huomioon määrättäessä liiketoiminnan tai sen osan luovuttaneen yrityksen tai sivuliikkeen suhteellista maksua liiketoiminnan luovuttamisen ja kalenterivuoden päättymisen väliseltä ajalta.

Jos yritys on viimeksi päättäneen tilikauden jälkeen jakautunut kahdeksi tai useammaksi yritykseksi siten, että vähintään yksi vastaanottavista yrityksistä on maksuvelvollinen, se suhteellinen osuus jakautuneen yrityksen taseen loppusummasta tai liikevaihdon määrästä, joka vastaa jakautuneelta yritykseltä saadun nettovarallisuuden suhdetta jakautuneen yrityksen nettovarallisuuteen ennen jakautumista, otetaan huomioon määrättäessä kunkin vastaanottavan maksuvelvollisen yrityksen suhteellista maksua niiltä kuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät jakautumisen rekisteröinnin ja kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan. Jos jakautunut yritys on maksuvelvollinen eikä se purkautu jakautumisen yhteydessä, sitä suhteellista osuutta jakautuneen yrityksen taseen loppusummasta tai liikevaihdon määrästä, joka vastaa jakautumisessa luovutetun nettovarallisuuden suhdetta yrityksen nettovarallisuuteen ennen jakautumista, ei oteta huomioon määrättäessä jakautuneen yrityksen suhteellista maksua niiltä kalenterikuukausilta, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät jakautumisen rekisteröinnin ja kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan.

Mitä tässä pykälässä säädetään yrityksestä, sovelletaan myös muuhun oikeushenkilöön.

4 §

Suhteellinen hallintomaksu

Suhteellisen hallintomaksun maksuperuste ja maksun määrä prosentteina maksuperusteesta

sekä maksun suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraavasti:

<i>Maksuvelvollinen</i>	<i>Maksuperuste</i>	<i>Maksun määrä prosentteina maksuperusteesta</i>
luottolaitostoinnasta annetussa laissa tarkoitettu talletuspankki	taseen loppusumma	0,0006
luottolaitostoinnasta annetussa laissa tarkoitettu luottoyhteisö	taseen loppusumma	0,0006
kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike	taseen loppusumma	0,0006
sijoituspalvelulain 6 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	liikevaihto	0,03
kolmannen maan sijoituspalveluyrityksen sivuliike, jonka vähimmäispääoma vastaa, mitä sijoituspalvelulain 6 luvun 1 §:n 1 momentissa säädetään	liikevaihto	0,03

Suhteellinen hallintomaksu peritään maksuvelvolliselta sen kalenterivuoden loppuun, jonka aikana maksuvelvollisen toimilupa on peruttu tai oikeus toiminnan harjoittamiseen on muutoin lakannut.

5 §

Suhteellista hallintomaksua maksavan perusmaksu

Suhteellista hallintomaksua maksavan perusmaksun määrä euroina sekä maksun suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraavasti:

<i>Maksuvelvollinen</i>	<i>Maksu euroina</i>
liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001) tarkoitettu liikepankki, säästöpankkilaissa (1502/2001) tarkoitettu säästöpankkiosakeyhtiö sekä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (423/2013) tarkoitettu osuuspankkiosakeyhtiö	300
säästöpankkilain 1 §:ssä tarkoitettu säästöpankki	300
osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 1 §:ssä tarkoitettu osuuspankki tai osuuskuntamuotoinen luottolaitos	300
muu luottolaitos	300
talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa (599/2010) tarkoitettu talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisö	300
luottolaitoksen omistusyhteisö	300
kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike	300
sijoituspalvelulain 6 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	300
kolmannen maan sijoituspalveluyrityksen sivuliike, jonka vähimmäispääoma vastaa, mitä sijoituspalvelulain 6 luvun 1 §:n 1 momentissa säädetään	300

Jos luottolaitoksen omistusyhteisö on samalla toisen konsernin tytäryhteisö, sen emoyhteisöltä ei peritä maksua samalla perusteella.

6 §

Hallintomaksun alentaminen

Jos hallintomaksuina perittävä määrä yhdessä viraston muiden tuottojen kanssa olisi todennäköisesti suurempi kuin viraston hyväksytyn talousarvion mukaiset kustannukset (*ylite*), viraston on tarvittaessa määrättävä 2 §:n mukainen hallintomaksu siten alennettuna, ettei ylitetty todennäköisesti synny.

Edellä 1 momenttia sovellettaessa on otettava huomioon tuottojen lisäyksenä edellisiltä kalenterivuosilta syntynyt ylite sekä tuottojen vähenyksenä määrä, jolla hallintomaksuina perittävä määrä yhdessä viraston muiden tuottojen kanssa on ollut pienempi kuin viraston hyväksytyn talousarvion mukaiset kustannukset.

Viraston on alennettava kunkin maksuvelvollisen hallintomaksua samassa suhteessa.

7 §

Hallintomaksun määrääminen

Hallintomaksun määrää maksettavaksi virasto. Hallintomaksu erääntyy maksettavaksi viraston määräämänä ajankohtana, kuitenkin aikaisintaan kalenterivuoden kesäkuun viimeisenä päivänä. Viraston on lähetettävä maksupäätös maksuvelvolliselle viimeistään 30 päivää ennen ensimmäistä eräpäivää.

Sille, joka tulee maksuvelvolliseksi kesken kalenterivuoden, ensimmäinen hallintomaksu määrätään kertomalla koko kalenterivuoden maksun kahdestoistaosa niiden kalenterikuukausien lukumäärällä, jotka kokonaan tai osittain sisältyvät maksuvelvollisuuden alkamisen ja ensimmäisen kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan. Tässä momentissa tarkoitettu ensimmäinen hallintomaksu erääntyy maksettavaksi maksuvelvollisuuden alkamista seuraavan kalenterikuukauden viimeisenä päivänä, ei kuitenkaan

ennen kalenterivuoden kesäkuun viimeistä päivää.

Jos maksuvelvollisuus päättyy kesken kalenterivuoden, maksuvelvolliselle palautetaan hakemuksesta niin monta kahdestoistaosaa peritystä hallintomaksusta kuin maksuvelvollisuuden päättymisen ja kalenterivuoden päättymisen väliseen aikaan sisältyy täysiä kalenterikuukausia.

Tieto maksuvelvollisen hallintomaksun määrästä on julkinen.

Virasto voi antaa tarkempia määräyksiä maksumenettelystä, maksun suorittamisesta useamassa kuin yhdessä erässä sekä hallintomaksun määräämiseksi tarvittavien tietojen toimittamisesta.

8 §

Muutoksenhaku

Viraston tässä laissa tarkoitettuun päätökseen saa vaatia oikaisua virastolta. Oikaisuvaatimusmenettelystä säädetään hallintolain (434/2003) 7 a luvussa.

Viraston oikaisuvaatimukseen antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Virastolla on oikeus hakea valittamalla muutosta Helsingin hallinto-oikeuden päätökseen, jolla hallinto-oikeus on muuttanut tai kumonnut viraston tekemän päätöksen. Muutoksen hakemisesta säädetään hallintolainkäyttölaissa (586/1996).

Helsingin hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

9 §

Hallintomaksun viivästyskorko ja periminen ulosottotoimin

Jos hallintomaksu viivästyy, sille on maksettava korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentin mukainen viivästyskorko.

Tämän lain perusteella määrätty hallintomaksu korkoineen on suoraan ulosottokelpoinen. Maksun perimisestä säädetään verojen ja maksu-

jen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).
volliselta hallintomaksun määräämiseksi välttämättömät tiedot.

10 §

Viraston tietojensaantioikeus

Virastolla on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada 1 §:ssä tarkoitettulta maksuvel-

11 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 4 §:n 4 momentin 3 kohta, 26 §:n 1 momentin johdantokappaleen suomenkielinen sanamuoto ja 2 kohta, 38 §:n 1 momentin 5 kohta, 40 §:n 1 momentti, 41 §:n 6 momentti, 67 §:n 3 ja 7 momentti, 71 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohta sekä 6 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 4 momentin 3 kohta laissa 752/2012, 26 §:n 1 momentin johdantokappale, 40 §:n 1 momentti, 41 §:n 6 momentti ja 71 §:n 6 momentti laissa 611/2014, 26 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 170/2014, 38 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 254/2013, 67 §:n 7 momentti laissa 1242/2011 ja 71 §:n 1 momentin 3 kohta laissa 194/2011, sekä

lisätään 3 §:n 2 momenttiin uusi 7 a kohta, 29 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 170/2014, uusi 6 momentti, 38 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 752/2012, 254/2013 ja 170/2014, uusi 6 kohta ja lakiin uusi 44 b § seuraavasti:

3 §

Tehtävät

Laissa erikseen säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi Finanssivalvonta:

7 a) valvoo yhdessä rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa (/) tarkoitetun Rahoitusvakausviraston kanssa, että finanssimarkkinoilla toimivat noudattavat niitä koskevia luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten

kriisinsäätelystä annetun lain (/), jäljempänä *kriisinsäätelulaki*, säännöksiä;

4 §

Valvottavat

Muulla valvottavalla tarkoitetaan tässä laissa:

3) luottolaitostoiminnasta annetun lain 13 luvussa tarkoitettua vakuusrahastoa ja sijoituspalvelulaissa tarkoitettua sijoittajien korvausrahastoa;

26 §

Toimiluvan peruminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrääminen lopetettavaksi

Finanssivalvonta voi perua valvottavan toimiluvan tai, jos EKP tai muu viranomainen on toimivaltainen toimilupaviranomainen, esittää tälle toimiluvan perumista, jos finanssimarkkinoiden valvonnalle 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumista ei voida riittävästi turvata rajoittamalla valvottavan toimintaa 27 §:n mukaisesti tai muilla tämän lain mukaisilla tai muualla laissa säädettyillä toimenpiteillä ja:

2) valvottava ei ole kyennyt sille asetetussa määrääjassa suorittamaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 a luvussa tarkoitetussa elvytys-suunnitelmassa, talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain (1509/2001) 11 §:ssä tarkoitetussa toimenpidesuunnitelmassa, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 25 §:ssä tarkoitettussa ryhmittymän vakavaraisuuden tervehdyttämissuunnitelmassa taikka vakuutusyhtiölain 11 luvun 25 tai 26 §:ssä, 26 luvun 12 tai 13 §:ssä, työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:ssä, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 46 §:ssä taikka vakuutusyhdistyslain 12 luvun 6 b §:ssä tai 12 a luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetussa taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmassa tai lyhyen aikavälin rahoitus-suunnitelmassa esitetyjä toimenpiteitä taikka jos tällaisen suunnitelman toteuttaminen on laiminlyöty; tai

29 §

Asiamiehen asettaminen

Asiamiehen asettamiseen luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen sovelletaan lisäksi luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 10 a §:ää.

4 luku

Hallinnolliset seuraamukset

38 §

Rikemaksu

Finanssivalvonta määrää rikemaksun sille, joka tahallaan tai huolimattomuudesta:

5) laiminlyö tai rikkoo huutokauppa-asetuksen 42 artiklan 2 kohdassa säädetyn ilmoitusvelvollisuuden;

6) laiminlyö tai rikkoo rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 4 luvussa tarkoitetun EU:n vakausmaksun maksuvelvollisuuden tai 5 luvussa tarkoitetun talletussuojamaksun maksuvelvollisuuden.

40 §

Seuraamusmaksu

Seuraamusmaksu määrätään sille, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö tai rikkoo arvopaperimarkkinalain 15 luvun 2 §:ssä, sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:ssä, kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 10 luvun 2 §:ssä, arvopaperitileistä annetun lain 15 §:ssä, arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetun lain 8 luvun 9 §:ssä, maksulaitoslain 48 a §:ssä, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain 22 luvun 2 §:ssä, sijoitusrahastolain 144 b §:ssä, luottolaitostoiminnasta annetun lain 20 luvun 1 §:ssä tai kriisinratkaisulain 18 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja säännöksiä tai päätöksiä.

41 §

Seuraamusmaksun määrääminen

Sen estämättä, mitä 3 momentissa säädetään, jos seuraamusmaksu koskee luottolaitostoiminnasta annetun lain 20 luvun 1 §:n 2 ja 4 momentissa, sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 2 ja

5 momentissa tai kriisinratkaisulain 18 luvun 1 §:ssä tarkoitetun säännöksen rikkomista tai laiminlyöntiä, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään 10 prosenttia oikeushenkilön tekoa tai laiminlyöntiä edeltävän vuoden liikevaihdosta. Jos oikeushenkilö on osa konsernia, liikevaihdolla tarkoitetaan konsernin ylimmän emoyrityksen konsernitilinpäätöksen mukaista liikevaihtoa. Sen estämättä, mitä 4 momentissa säädetään, luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla edellä tässä momentissa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta tai laiminlyönnistä enintään viisi miljoonaa euroa. Edellä tässä momentissa säädetyn estämättä, seuraamusmaksu saa kuitenkin olla enintään kaksi kertaa suurempi kuin teolla tai laiminlyönnillä saatu hyöty, jos se on määritettävissä.

44 b §

Yhteistyö Rahoitusvakausturvaviraston kanssa

Finanssivalvonnan ja Rahoitusvakausturvaviraston on tehtävä keskenään yhteistyötä. Finanssivalvonnan tulee ennen ryhtymistään 3 tai 4 luvun mukaisiin toimenpiteisiin kuulla Rahoitusvakausturvavirastoa, jos valvottava tai muu finanssimarkkinoilla toimiva toimii kriisinratkaisulain tai mainitun lain 1 luvun 4 §:n 1 kohdassa tarkoitetun kriisinratkaisudirektiivin perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten vastaisesti.

67

Tarkastustehtävien siirtäminen

Tämän pykälän mukaisesta tehtävien vastaanottamisesta voidaan periä korvaus. Korvaus on perittävä sellaisten tehtävien vastaanottamisesta, jotka eivät perustu Euroopan unionin lainsäädännöstä johtuviin yhteistyövelvoitteisiin, jollei Finanssivalvonnan johtokunta erityisestä syystä toisin päättä. Tämän pykälän mukaisesta tehtävien luovuttamisesta Euroopan valvontaviranomaiselle tai ulkomaiselle ETA-valvontaviran-

omaiselle voidaan maksaa korvaus, jos luovutetut tehtävät eivät kuulu Euroopan valvontaviranomaisen taikka ulkomaisen ETA-valvontaviranomaisen edellä tarkoitettujen yhteistyövelvoitteiden piiriin.

Mitä 6 momentissa säädetään päätösvallan ja tarkastustehtävien siirron rajoituksista, koskee vastaavasti päätösvallan siirtämistä Euroopan valvontaviranomaisille Euroopan finanssivalvonta-asetuksissa tarkoitetuissa tapauksissa.

71 §

Oikeus ja velvollisuus luovuttaa tietoja

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, Finanssivalvonnalla on oikeus luovuttaa salassapitosäännösten estämättä tietoja:

1) sosiaali- ja terveysministeriölle, valtiovarainministeriölle, Rahoitusvakausturvavirastolle ja muulle finanssimarkkinoita valvovalle tai niiden toimivuudesta vastaavalle viranomaiselle niiden tehtävien hoitamista varten;

3) toisen ETA-valtion finanssimarkkinoita valvovalle viranomaiselle, toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaiselle, muulle toisen ETA-valtion finanssimarkkinoiden toimivuudesta vastaavalle viranomaiselle sekä Euroopan valvontaviranomaisille, Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitealle ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle;

Finanssivalvonnan on sen estämättä, mitä tietojen salassapidosta muualla laissa säädetään, viipymättä annettava valtiovarainministeriölle, sosiaali- ja terveysministeriölle, Suomen Pankille ja Rahoitusvakausturvavirastolle hallussaan olevat tiedot asioista, jotka saattavat vaikuttaa finanssimarkkinoiden vakauteen tai muuten merkittävästi finanssimarkkinoiden kehitykseen tai aiheuttaa merkittäviä häiriöitä rahoitusjärjestelmän toiminnassa. Mitä tässä momentissa säädetään, sovelletaan myös sellaisen toisen ETA-valtion vastaavaan viranomaiseen ja talletussuoja-

rahastoon, jossa luottolaitoksella on kriisinratkaisulain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetun ryhmän emoyritys tai emoyrityksen tytäryritys taikka luottolaitoksen tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvan toisen luottolaitoksen sivuliike, sekä jos tällaisessa toisessa ETA-valtiossa makrovakauden valvonnasta vastaa muu kuin edellä mainittu viranomainen, tällaiseen muuhun toisen ETA-valtion viranomai-

seen, jos tiedoilla on tässä momentissa tarkoitettulla tavalla merkittävä vaikutus toisessa ETA-valtiossa ja tietojen vastaanottajaa sitoo tätä lakia vastaava salassapitovelvollisuus.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 14 luku,

muutetaan 1 luvun 1 §:n 3 momentti, 8 §:n 3 momentti, 9 § ja 15 §:n 3 momentti, 10 luvun 8 §:n 2, 3 ja 6 momentti, 11 luvun 6 §:n 2 momentti, 10 § ja 13 §:n otsikko, 12 luvun 15 §:n 1 momentin ruotsinkielinen sanamuoto, 19 luvun 1 §:n 1 kohta, 20 luvun 1 §:n 2 momentin 6 kohta ja 5 momentti sekä 23 luvun 2 §:n 2 momentti ja

lisätään 1 luvun 2 §:ään uusi 7 momentti, lakiin uusi 8 a ja 9 a luku, 11 lukuun uusi 5 a, 10 a, 10 b, 13 a ja 13 b §, 17 luvun 3 §:n 1 momenttiin uusi 2 a kohta sekä 20 luvun 1 §:n 2 momenttiin uusi 7 kohta seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

— — — — —
Tämän lain soveltamisesta sijoituspalvelulaissa (747/2012) tarkoitettuun sijoituspalveluyritykseen säädetään sijoituspalvelulain 6—8 luvussa.

2 §

Muu luottolaitostoimintaa koskeva lainsäädäntö

— — — — —
Luottolaitoksen kriisinratkaisusta säädetään luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetussa laissa (/), jäljempänä *kriisinratkaisulaki*, sekä yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 806/2014, jäljempänä *EU:n kriisinratkaisusetus*.

8 §

Talletuspankki

Talletuspankin velvollisuudesta maksaa talletussuojamaksua ja kuulua talletussuojajärjestelmään säädetään rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa (/).

9 §

Talletus

Talletuksella tarkoitetaan tässä laissa rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 1 luvun 3 §:n 11 kohdassa tarkoitettua talletusta.

Markkinoinnissa saa käyttää sanaa "talletus" joko sellaisenaan tai yhdysosana ainoastaan 1 momentissa tarkoitettua korvattavan talletuksen piiriin kuuluvista rahavaroista. Markkinoinnissa, joka koskee muiden takaisinmaksettavien varojen hankkimista yleisöltä, ei saa muutenkaan menetellä tavalla, joka voi vaikeuttaa talletusten erottumista muista takaisinmaksettavista varoista.

15 §

Omistusyhteisö

Finanssivalvonta pitää luetteloa omistusyhteisöistä, jotka ovat sellaisen konsolidointiryhmän emoyrityksiä, jota Finanssivalvonta tämän lain mukaan valvoo. Finanssivalvonnan on toimitettava luettelo ja siihen tehdyt muutokset tiedoksi Finanssivalvonnasta annetun lain 6 §:n 5 kohdassa tarkoitetuille ulkomaisille ETA-valvontaviranomaisille, jäljempänä *ETA-valvontaviranomainen*, Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.

II OSA

HALLINTO JA OHJAUS

8 a luku

Elvytyssuunnitelma

1 §

Velvollisuus laatia elvytyssuunnitelma

Luottolaitoksella, joka ei kuulu 1 luvun 4 §:ssä tarkoitetun konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvan konserniin, on oltava suunnitelma luottolaitoksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tilanteessa, jossa luottolaitoksen taloudellinen asema on merkittävästi heikentynyt (*elvytyssuunnitelma*). Luottolaitoksen taloudellisen aseman katsotaan heikentyneen merkittävästi ainakin, jos luottolaitos on vaarassa jättää sen toiminnalle säädetyt taloudelliset edellytykset täytämättä tai jos luottolaitos ei enää täytä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen elvytyssuunnitelmaan sisällytettävien raja-arvojen mukaisia sisäisiä vakavaraisuus- tai maksuvalmiustavoitteita.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta konsolidointiryhmän emoyrityksen tytärluottolaitokseen, ellei 12 §:stä muuta johdu.

2 §

Elvytyssuunnitelman tarkastaminen

Luottolaitoksen on tarkastettava elvytyssuunnitelma vähintään kerran vuodessa. Finanssivalvonta voi kuitenkin yksittäistapauksessa vaatia, että luottolaitos tarkastaa elvytyssuunnitelman useammin.

Elvytyssuunnitelma on lisäksi tarkastettava luottolaitoksen oikeudelliseen tai toiminnalliseen rakenteeseen, liiketoimintaan, taloudelliseen asemaan taikka toimintaympäristöön kohdistuneen muutoksen jälkeen, jos se voi vaikuttaa merkittävästi suunnitelman toteuttamiskelpoisuuteen tai muuten edellyttää suunnitelman tarkastamista.

3 §

Elvytyssuunnitelman sisältö

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU, jäljempänä *kriisinratkaisudirektiivi*, täytäntöön panemiseksi tarvittavat tarkemmat säännökset elvytyssuunnitelmaan sisällytettävistä tiedoista.

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa erityisestä syytä vaatia, että luottolaitos sisällyttää elvytyssuunnitelmaan myös muita kuin tässä pykälässä säädettyjä tietoja. Finanssivalvonta voi myös vaatia, että luottolaitos sisällyttää suunnitelmaan yksityiskohtaiset tiedot niistä rahoitus-sopimuksista, joissa se on osapuolena.

Elvytyssuunnitelmaan on sisällytettävä eri toimintavaihtoehtoja, joilla luottolaitoksen taloudelliset toimintaedellytykset voidaan säilyttää tai palauttaa. Elvytyssuunnitelmassa on varauduttava sekä koko rahoitusjärjestelmän että pelkästään luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmän toiminnan mahdollisiin häiriöihin. Elvytyssuunnitelmaan on sisällytettävä mahdolliset toimenpiteet, joihin luottolaitos voi ryhtyä, jos 11 luvun 5 a §:ssä säädetty varhaisen puuttumisen edellytykset täyttyvät. Elvytyssuunnitelmaan on sisällytettävä kuvaus menettelyistä, joilla voidaan varmistaa elvytystoimien täytäntöönpano kohtuullisessa ajassa.

Elvytyssuunnitelmassa ei saa olettaa, että luottolaitoksen taloudellisen aseman palauttamiseksi sille myönnetään kriisinratkaisulain 1 luvun 3 §:n 24 kohdassa tarkoitettua poikkeuksellista julkista rahoitustukea. Elvytyssuunnitelmaan on sisällytettävä tarvittaessa selvitys siitä, miten ja milloin luottolaitos voi hakeutua Suomen Pankin järjestelyjen piiriin ongelmatilanteessa ja millaiset vakuudet sillä olisi todennäköisesti käytettävissään.

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten ohella elvytyssuunnitelmien sisältöä ja arviointia koskevia määräyksiä on kriisinratkaisudirektiivissä tarkoitetuissa Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

4 §

Elvytyssuunnitelmassa esitettävät raja-arvot ja sen täytäntöönpano

Luottolaitoksen on sisällytettävä elvytyssuunnitelmaan selkeät raja-arvot ja laadulliset arviointiperusteet, joiden avulla voidaan tunnistaa sellaiset tilanteet, joissa suunnitelma on pantava täytäntöön luottolaitoksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi. Luottolaitoksen on otettava käyttöön järjestelyt, joiden avulla raja-arvoja ja laadullisia arviointiperusteita voidaan luotettavalla tavalla säännöllisesti seurata. Raja-arvona on pidettävä vähintään laitoksen 10 luvun 1 §:ssä tarkoitettua yhteenlaskettua omien varojen vaatimusta lisättynä määrällä, joka vastaa 1,5 prosenttia laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kokonaisriskin määrästä.

Luottolaitoksen on ryhdyttävä elvytyssuunnitelman mukaisiin toimenpiteisiin, kun 1 momentissa tarkoitettut arviointiperusteet täyttyvät, jollei 3 momentista muuta johdu.

Luottolaitos voi 2 momentin estämättä päättää olla ryhtymättä elvytyssuunnitelmansa mukaisiin toimenpiteisiin, jos luottolaitos ei pidä toimenpiteitä olosuhteet huomioon ottaen tarpeellisina. Luottolaitoksen on tehtävä tässä momentissa tarkoitettu päätös kirjallisesti ja toimitettava se viivytyksettä Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonta voi 3 momentin estämättä tehdä päätöksen 11 luvussa ja Finanssivalvonnasta annetun lain 4 luvussa säädettyjen toimivaltuuksien käyttämisestä.

5 §

Elvytysuunnitelman toimittaminen tarkastettavaksi

Luottolaitoksen on toimitettava elvytysuunnitelma Finanssivalvonnan tarkastettavaksi. Luottolaitoksen hallituksen tai, jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, viimeksi mainitun elimen on hyväksyttävä suunnitelma ennen sen toimittamista Finanssivalvonnalle. Luottolaitoksen on vaadittaessa osoitettava Finanssivalvonnalle, että suunnitelma täyttää 6 §:n 1 momentissa säädetyt edellytykset.

Finanssivalvonnan on toimitettava elvytysuunnitelma ja siihen tehdyt muutokset rahoitusvakuusviranomaisesta annetussa laissa tarkoitetulle Rahoitusvakuusvirastolle.

6 §

Elvytysuunnitelman arviointi

Finanssivalvonnan on viimeistään kuuden kuukauden kuluessa suunnitelman vastaanottamisesta tarkastettava elvytysuunnitelma ja kuultuaan merkittävien sivuliikkeiden valvonnasta vastaavia ETA-valvontaviranomaisia siltä osin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista, arvioitava, täyttääkö elvytysuunnitelma 3 ja 4 §:ssä säädetyt vaatimukset ja seuraavat edellytykset:

1) suunnitelman täytäntöönpano kohtuullisella todennäköisyydellä turvaa luottolaitoksen taloudelliset toimintaedellytykset;

2) suunnitelma tai sen sisältämät yksittäiset vaihtoehdot voidaan kohtuullisella todennäköisyydellä panna nopeasti ja tehokkaasti täytäntöön myös vaikeassa rahoitustilanteessa aiheuttaen mahdollisimman vähän merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle myös siinä tapauksessa, että muut luottolaitokset panevat elvytysuunnitelmansa täytäntöön samanaikaisesti.

Elvytysuunnitelmaa arvioidessaan Finanssivalvonnan on otettava huomioon luottolaitoksen pääoma- ja rahoitusrakenne suhteessa sen toiminnalliseen rakenteeseen ja toimintaan kohdistuviin riskeihin.

7 §

Elvytysuunnitelman tarkistaminen Finanssivalvonnan vaatimuksesta

Jos Finanssivalvonta katsoo, että elvytysuunnitelmassa on olennaisia puutteita tai täytäntöönpanon esteitä, sen on ilmoitettava siitä luottolaitokselle ja vaadittava luottolaitosta toimittamaan kahden kuukauden kuluessa tarkastettu suunnitelma, josta käy ilmi, millä tavoin puutteet tai esteet on korjattu. Finanssivalvonta voi pidentää edellä mainittua määräaika yhdellä kuukaudella. Luottolaitosta on kuultava ennen tarkastetun suunnitelman vaatimista.

Jos Finanssivalvonta katsoo, että puutteita tai esteitä ei ole riittävästi korjattu, se voi vaatia luottolaitosta tekemään elvytysuunnitelmaan yksilöityjä muutoksia määräämässään ajassa.

Jos luottolaitos ei ole tehnyt 2 momentissa tarkoitettuja muutoksia määrääjässä tai Finanssivalvonta katsoo, että tarkastettu suunnitelma ei ole riittävä, eikä suunnitelmassa olevia puutteita tai esteitä voida korjata edellyttämällä suunnitelmaan tehtäväksi yksilöityjä muutoksia, Finanssivalvonnan on asetettava määräaika, jonka kuluessa luottolaitoksen on esitettävä, miten se voi muuttaa liiketoimintaansa elvytysuunnitelmassa olevien puutteiden tai esteiden korjaamiseksi.

Finanssivalvonta voi määrätä laitoksen toteuttamaan Finanssivalvonnan tarpeelliseksi katsomat toimet ottaen huomioon puutteiden ja esteiden vakavuus ja toimien vaikutus luottolaitoksen liiketoimintaan. Finanssivalvonta voi määrätä laitoksen:

1) lieventämään riskiprofiiliaan ja vähentämään maksuvalmiusriskiä;

2) mahdollistamaan pääomapohjan vahvistamisen oikea-aikaisesti;

3) muuttamaan laitoksen strategiaa ja rakennetta;

4) muuttamaan rahoitusstrategiaa ydinliiketoimintojen ja kriittisten toimintojen suojaamiseksi häiriöiltä;

5) muuttamaan luottolaitoksen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakennetta.

8 §

Velvollisuus laatia konsolidointiryhmän elvytys-suunnitelma

Konsolidointiryhmän emoyrityksenä olevan luottolaitoksen, joka ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, on laadittava koko konsolidointiryhmää koskeva elvytys-suunnitelma, joka kattaa kaikki konsolidointiryhmään kuuluvat yritykset, jollei 11 §:stä muuta johdu.

Elvytys-suunnitelmassa on esitettävä tarvittavat konsolidointiryhmän emoyritykseen ja siihen kuuluvaan yksittäiseen yritykseen kohdistettavat toimenpiteet toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tilanteessa, jossa konsolidointiryhmän tai siihen kuuluvan yrityksen taloudellinen asema on merkittävästi heikentynyt.

Konsolidointiryhmän elvytys-suunnitelmaan on sisällytettävä lisäksi järjestelyt, joilla varmistetaan johdonmukaisuus eri yrityksiä ja merkittäviä sivuliikkeitä koskevien toimenpiteiden välillä. Suunnitelmaan on sisällytettävä myös 9 a luvussa tarkoitetut konsolidointiryhmän sisäistä rahoitustukea koskevat järjestelyt.

Konsolidointiryhmän elvytys-suunnitelmaan ja yksittäisiä tytäryrityksiä koskeviin suunnitelmiin on sisällytettävä 3 §:ssä säädetyt tiedot ja 4 §:ssä säädetyt raja-arvot ja laadulliset arviointiperusteet.

Konsolidointiryhmän elvytys-suunnitelmasta on käytävä ilmi mahdolliset esteet elvytystoimenpiteiden toteuttamiselle konsolidointiryhmän sisällä tai konsolidointiryhmään kuuluvissa yrityksissä. Konsolidointiryhmän elvytys-suunnitelmasta on käytävä ilmi mahdolliset oikeudelliset ja käytännölliset esteet omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle konsolidointiryhmään kuuluvien yritysten välillä.

9 §

Konsolidointiryhmän elvytys-suunnitelman toimittaminen tarkastettavaksi

Konsolidointiryhmän emoyrityksen on toimitettava konsolidointiryhmän elvytys-suunnitel-

ma Finanssivalvonnan tarkastettavaksi. Konsolidointiryhmän elvytys-suunnitelma on toimitettava Finanssivalvonnalle aina, kun siihen on tehty merkittäviä muutoksia. Konsolidointiryhmän emoyrityksen hallituksen tai, jos yrityksellä on hallintoneuvosto, viimeksi mainitun elimen on hyväksyttävä konsolidointiryhmän elvytys-suunnitelma ennen sen toimittamista Finanssivalvonnalle. Konsolidointiryhmän emoyrityksen tai konsolidointiryhmään kuuluvan luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen on vaadittaessa osoitettava Finanssivalvonnalle, että konsolidointiryhmän elvytys-suunnitelma täyttää 8 §:ssä säädetyt edellytykset.

Finanssivalvonnan on toimitettava saamansa konsolidointiryhmän elvytys-suunnitelma:

- 1) Rahoitusvakausvirastolle;
- 2) konsolidointiryhmään kuuluvan ulkomaisen ETA-valtiossa sijaitsevan tytäryrityksen valvonnasta ja kriisinratkaisusta vastaaville viranomaisille;
- 3) konsolidointiryhmään kuuluvan ETA-valtiossa sijaitsevan merkittävän sivuliikkeen valvonnasta vastaavalle valvontaviranomaiselle, jos se on olennaista sivuliikkeen kannalta;
- 4) muille asian kannalta olennaisille Finanssivalvonnasta annetun lain 65 b §:ssä tarkoitettuun valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille.

10 §

Konsolidointiryhmän elvytys-suunnitelman arviointi

Finanssivalvonnan on yhdessä tytäryritysten valvonnasta vastaavien ETA-valvontaviranomaisten kanssa kuultuaan 9 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuja valvontaviranomaisia sekä yhdessä merkittävien sivuliikkeiden valvonnasta vastaavien ETA-valvontaviranomaisten kanssa, jos se on sivuliikkeen kannalta olennaista, arvioitava, täyttääkö konsolidointiryhmän elvytys-suunnitelma 6 ja 8 §:ssä säädetyt vaatimukset. Arvioinnissa on noudatettava 7 §:ssä säädettyä menettelyä ja otettava huomioon elvytystoimenpiteiden mahdollinen vaikutus rahoitusmarkkinoiden vakauteen kaikissa

niissä ETA-valtioissa, joissa kondolidointiryhmällä on liiketoimintaa.

11 §

Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman hyväksyminen

Finanssivalvonnan on tytäryhtiöiden valvonnasta vastaavien ETA-valvontaviranomaisten kanssa pyrittävä tekemään yhteinen päätös:

1) siitä, täyttääkö konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelma sille säädetty vaatimukset;

2) siitä, tuleeko konsolidointiryhmään kuuluvalla yritykselle laatia oma erillinen elvytys-suunnitelma;

3) 7 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka kohdistuvat konsolidointiryhmän emoyritykseen;

4) 7 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka kohdistuvat konsolidointiryhmän tytäryrityksiin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu yhteinen päätös on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona Finanssivalvonta on toimittanut konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman 10 §:ssä tarkoitetuille valvontaviranomaisille.

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty 2 momentissa säädettyssä määräajassa, Finanssivalvonnan on tehtävä päätös, jossa sen on otettava huomioon muiden toimivaltaisten valvontaviranomaisten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaiset kannat ja varaukset. Finanssivalvonnan on toimitettava päätös konsolidointiryhmän emoyhtiölle ja 1 momentissa tarkoitetuille muille valvontaviranomaisille.

Jos 1 momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä 1 momentin 2 tai 4 kohdassa tarkoitetuista asioista ei ole tehty 2 momentissa säädettyssä määräajassa, Finanssivalvonnan on tehtävä päätös erillisten elvytyssuunnitelmien laatimisesta sen valvontaan kuuluville yrityksille ja 7 §:ssä tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta tytäryritysten tasolla.

Jos Finanssivalvonta tai muu 1 momentissa tarkoitettu ETA-valvontaviranomainen on saatanut 1 momentissa tarkoitettua asian Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti

ti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, Finanssivalvonnan on lykättävä 3 ja 4 momentissa tarkoitettua omaa päätöstään. Jos Euroopan pankkiviranomainen tekee asiassa päätöksen, Finanssivalvonnan on tehtävä asiassa päätös Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti. Edellä 2 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on edellä mainitussa artiklassa tarkoitettu sovittelu aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 2 momentissa mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole tehnyt päätöstä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen ratkaistavaksi, Finanssivalvonta voi tehdä asiassa päätöksen.

Finanssivalvonta voi 4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa oman päätöksensä asemesta tehdä yhteisen päätöksen yhdessä joidenkin 1 momentissa tarkoitettujen valvontaviranomaisten kanssa.

12 §

Konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman arviointi Finanssivalvonnan ollessa tytäryrityksen valvonnasta vastaava valvontaviranomainen

Finanssivalvonnan on, saatuaan konsolidointiryhmän emoyrityksen valvonnasta vastaavalta ETA-valvontaviranomaiselta konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman, osaltaan pyrittävä siihen, että 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuista asioista tehdään Finanssivalvonnan ja muiden asianosaisten ETA-valvontaviranomaisten yhteinen päätös neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvonnasta vastaava ETA-valvontaviranomainen on toimittanut konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman kyseisille valvontaviranomaisille.

Jos yhteistä päätöstä 11 §:n 1 momentin 1 tai 3 kohdassa tarkoitetuista asioista ei ole tehty tämän pykälän 1 momentissa säädettyssä määräajassa ja konsolidointiryhmän valvonnasta vastaava ETA-valvontaviranomainen tekee asiasta oman päätöksensä, Finanssivalvonnan on sovellettava päätöstä. Finanssivalvonta voi kuitenkin

saattaa asian Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi.

Jos yhteistä päätöstä 11 §:n 1 momentin 2 tai 4 kohdassa tarkoitetuista asioista ei ole tehty tämän pykälän 1 momentissa säädettyssä määräajassa, Finanssivalvonnan on päätettävä sen valvonnassa olevaa yritystä koskevasta elvytys-suunnitelmasta.

Jos Finanssivalvonta tai ETA-valvontaviranomainen on saattanut 1 momentissa tarkoitetun asian Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, Finanssivalvonnan on lykättävä 3 momentissa tarkoitettua päätöstään. Jos Euroopan pankkiviranomainen tekee asiassa päätöksen, Finanssivalvonnan on tehtävä asiassa päätös Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 1 momentissa säädetyn neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiasta on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole tehnyt päätöstä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen ratkaistavaksi, Finanssivalvonta voi tehdä asiassa päätöksen.

Finanssivalvonta voi 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa oman päätöksen asemesta tehdä asiassa yhteisen päätöksen yhdessä joidenkin 1 momentissa tarkoitettujen ETA-valvontaviranomaisten kanssa.

13 §

Yksinkertaistetut velvoitteet

Finanssivalvonnan on, ottaen huomioon kriisinratkaisulain 1 luvun 6 §:ssä säädetty tavoitteet ja soveltamisperiaatteet sekä luottolaitoksen konkurssiin asettamisesta rahoitusmarkkinoiden toimintaan, muihin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, rahoituksen saatavuuteen ja talouteen laajemmin aiheutuvat vaikutukset, määriteltävä elvytysuunnitelmia koskevat vaatimukset, joissa voidaan poiketa edellä tässä luvussa säädettyistä seuraavista vaatimuksista:

1) elvytysuunnitelmaan sisällytettävät tiedot;

2) elvytysuunnitelmaa ja sen päivittämistä koskevat määräajat;

3) laitokselta 3 ja 8 §:n mukaisesti tarvittavien tietojen sisältö.

Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle selvitys tämän pykälän soveltamisesta.

14 §

Yhteenliittymää koskevat velvoitteet

Finanssivalvonta voi päättää Rahoitusvakausvirastoa kuultuaan, ettei tämän luvun säännöksiä sovelleta talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa tarkoitetun yhteenliittymän jäsenluottolaitokseen, joka on tämän lain 9 luvun 1 §:n mukaisesti kokonaan tai osittain vapautettu EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitetuista vakavaraisuusvaatimuksista, tai joka kuuluu laitosten suojajärjestelmään.

Jos laitos on vapautettu 1 momentin mukaisesti, tämän luvun säännöksiä on sovellettava konsolidoinnin perusteella keskusyhteisöön ja siihen EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitettulla tavalla liittyneisiin laitoksiin. Edellä 1 momentissa tarkoitetun suojajärjestelmän on täytettävä tässä luvussa säädetty vaatimukset yhteistyössä vapautetun jäsenensä kanssa.

Sellaisen jäsenluottolaitoksen elvytysuunnitelma, joka kuuluu YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun valvonnan piiriin tai joilla on huomattava osuus rahoitusjärjestelmästä, on laadittava tämän luvun säännösten mukaisesti.

Laitoksella on 3 momentissa tarkoitettu huomattava osuus rahoitusjärjestelmästä, jos sen varojen:

1) kokonaisarvo ylittää 30 miljardia euroa; tai

2) osuus kotivaltion bruttokansantuotteesta ylittää 20 prosenttia, ja varojen kokonaisarvo ei alita viittä miljardia euroa.

Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle selvitys tämän pykälän soveltamisesta.

9 a luku

Konsolidointiryhmän sisäinen rahoitustuki

1 §

Konsolidointiryhmän rahoitustukisopimus

Laitos ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvat yritykset voivat sen estämättä, mitä tällaisten sopimusten tekemistä koskevista rajoituksista muualla laissa säädetään, tehdä tässä luvussa säädetty vaatimukset täyttävän sopimuksen rahoitustuen tarjoamisesta toiselle konsolidointiryhmään kuuluvalla yritykselle, jos se täyttää 11 luvun 5 a §:ssä säädetty varhaisen puuttumisen edellytykset.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, laitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen on noudatettava, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa, muussa laitosten vakauden valvontaa koskevassa Euroopan unionin asetuksessa ja luottolaitosdirektiivissä säädetään konsolidointiryhmään kuuluvien yritysten keskinäisten liiketoimien rajoittamisesta.

Rahoitustukisopimuksen osapuolena oleva konsolidointiryhmään kuuluva yritys voi myöntää toiselle konsolidointiryhmään kuuluvalla yritykselle rahoitustukea myöntämällä lainaa, antamalla takauksen tai asettamalla vakuuden.

Rahoitustukisopimuksessa on sovittava rahoitustukea annettaessa järjestelystä maksettava markkinaehtoinen vastike tai mainittava vastikkeen määräytymisperusteet. Vastike määräytyy sen ajankohdan mukaan, jolloin rahoitustukea annetaan. Rahoitustukisopimuksen on lisäksi täytettävä seuraavat vaatimukset:

- 1) kukin rahoitussopimuksen osapuoli päättää rahoitussopimuksesta itsenäisesti;
- 2) osallistuminen rahoitustukisopimukseen on siihen osallistuvan yhtiön edun mukaista;
- 3) rahoitustukea tarjoavalla rahoitustukisopimuksen osapuolella on tarpeelliset tiedot tukea saavista yrityksistä rahoitustukisopimusta laadittaessa sekä ennen rahoitustuen myöntämistä;
- 4) rahoitustukisopimuksen vastikkeesta voidaan sopia osapuolten kesken riippumatta siitä, perustuuko vastikkeen määräytyminen tietoon, joka osapuolten on lain mukaan julkistettava;

5) konsolidointiryhmän ulkopuolisista teki-
jöistä johtuvia tilapäisiä markkinahinnan muu-
toksen vaikutuksia ei tarvitse ottaa huomioon,
kun sovitaan rahoitustuen vastikkeen määräyty-
misperusteista.

2 §

*Konsolidointiryhmän rahoitustukisopimuksen
hyväksyminen*

Finanssivalvonta hyväksyy konsolidointiryhmän emoyrityksen hakemuksesta konsolidointiryhmän rahoitussopimuksen, jos Finanssivalvonta vastaa ryhmään kuuluvan laitoksen konsolidoidusta valvonnasta eikä laitos ole sellaisen luottolaitoksen tytäryritys, jonka konsolidoidusta valvonnasta vastaa toisen ETA-valtion viranomainen. Hakemukseen on liitettävä sopimusehdotus ja siitä on käytävä ilmi ne konsolidointiryhmään kuuluvat yritykset, joita sopimuksen on tarkoitus koskea.

Finanssivalvonnan on saatettava hakemus viipymättä kunkin rahoitustukisopimuksen osapuoleksi ehdotetun tytäryrityksen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen tiedoksi yhteistä päätöstä varten.

Finanssivalvonta voi kieltää sopimuksen tekemisen, jos ehdotettu sopimus ei täytä tässä luvussa säädettyjä edellytyksiä.

Finanssivalvonnan ja muiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä tekemään yhteinen päätös siitä, täyttääkö ehdotettu rahoitustukisopimus tässä luvussa säädetty ehdot, neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, kun Finanssivalvonta on vastaanottanut 1 momentissa tarkoitetun hakemuksen.

Jos Finanssivalvonnan ja muiden toimivaltaisten viranomaisten kesken ei saada aikaan yhteistä päätöstä 4 momentissa tarkoitetun määräajan kuluessa, Finanssivalvonnan on tehtävä oma päätös. Päätöksessä on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten neljän kuukauden kuluessa ilmaisemat kannat ja varaukset. Finanssivalvonnan on annettava päätös tiedoksi muille toimivaltaisille viranomaisille.

Jos toimivaltainen viranomainen on 4 momentissa tarkoitetun määräajan kuluessa saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on lykättävä omaa päätöstään, odotettava Euroopan pankkiviranomaisen tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen tekemän päätöksen mukaisesti.

Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun 4 momentissa tarkoitettu määräaika on päättynyt tai asiassa on tehty yhteinen päätös.

3 §

Tytäryrityksen rahoitustukisopimuksen hyväksyminen

Jos Finanssivalvonta on saanut laitoksen konsolidoidusta valvonnasta vastaavalta toiselta ETA-valvontaviranomaiselta ilmoituksen, että konsolidointiryhmään kuuluvaa Suomeen rekisteröityä tytäryritystä on ehdotettu konsolidointiryhmän rahoitustukisopimuksen osapuoleksi, Finanssivalvonnan on arvioitava, onko ehdotettu rahoitustukisopimus tässä luvussa säädettyjen ehtojen mukainen.

Jos Finanssivalvonta toteaa, että 1 momentissa tarkoitettu ehdotus rahoitustukisopimukseksi ei täytä tässä laissa säädettyjä vaatimuksia, Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksensä konsolidointiryhmän emoyritykselle ja sen konsolidoidusta valvonnasta vastaavalle toiselle ETA-valvontaviranomaiselle.

Jos Finanssivalvonnan ja muiden toimivaltainen viranomaisten kesken ei saada aikaan yhteistä päätöstä konsolidointiryhmän rahoitustukisopimuksesta 2 §:n 4 momentissa tarkoitettua määräajassa, Finanssivalvonta voi siirtää ehdotetun rahoitustukisopimuksen Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi neljän kuukauden määräajassa.

4 §

Osakkeen- tai osuudenomistajien hyväksyntä rahoitustukisopimukselle

Sopimuksen osapuolena olevan yrityksen on saatettava Finanssivalvonnan hyväksymä ehdotus rahoitustukisopimukseksi yhtiökokouksen, osuuskunnan kokouksen tai isäntien kokouksen hyväksyttäväksi.

Rahoitustukisopimus tulee voimaan, kun sopimuksen osapuolena olevan yrityksen 1 momentissa tarkoitettu hallintoelin on osaltaan hyväksynyt sopimuksen ja valtuuttanut yrityksen hallituksen lopullisesti päättämään, että yritys tarvittaessa tarjoaa tai vastaanottaa rahoitustukea rahoitustukisopimuksessa sovitun ja tässä luvussa säädetyn mukaisesti.

Rahoitustukisopimuksen osapuolena olevan yrityksen hallituksen on annettava 1 momentissa tarkoitettulle hallintoelimelle vuosittain kertomus sopimuksesta ja sen nojalla mahdollisesti tehtyjen päätösten täytäntöönpanosta.

5 §

Finanssivalvonnan tiedonantovelvollisuus

Finanssivalvonnan on toimitettava Rahoitusvakaussivastolle hyväksymänsä rahoitustukisopimukset ja niihin tehdyt muutokset.

6 §

Rahoitustuen edellytykset

Rahoitustuen on täytettävä seuraavat edellytykset:

1) sen arvioidaan poistavan tukea saavan yrityksen rahoitusvaikeudet;

2) sen tarjoamisen tarkoituksena on koko konsolidointiryhmän tai siihen kuuluvan yrityksen vakavaraisuuden tai maksuvalmiuden sellainen säilyttäminen tai palauttaminen, joka on myös rahoitustukea tarjoavan yrityksen etujen mukaista;

3) sitä tarjotaan tämän lain mukaisesti ja se on vastikkeellista;

4) sen myöntämishetkellä yrityksen hallituksen käytettävissä olevien tietojen perusteella voidaan perustellusti arvioida, että tukea saava yritys maksaa takaisin saamansa tuen ja siitä sovitun vastikkeen;

5) se ei vaaranna tukea tarjoavan yrityksen maksuvalmiutta tai vakavaraisuutta;

6) sitä tarjoava yritys täyttää tuen tarjoamishetkellä ja tuen myöntämisen jälkeen yrityksen taloudelliselle asemalle laissa säädetty vaatimukset, jollei Finanssivalvonta myönnä näistä poikkeusta;

7) sen myöntäminen ei vaikeuta tukea myöntävässä yrityksessä mahdollisesti tarvittavaa toimintojen uudelleenjärjestelyä.

7 §

Päätös rahoitustuen tarjoamisesta ja vastaanottamisesta

Päätöksen ryhmän rahoitustuen tarjoamisesta tai vastaanottamisesta hyväksytyn rahoitustukisopimuksen mukaisesti tekee kukin rahoitustukisopimuksen osapuolena olevan yrityksen hallitus.

Rahoitustuen tarjoamista koskevassa päätöksessä on esitettävä ehdotetun rahoitustuen tavoitteet ja erityisesti osoitettava, että rahoitustuelle tässä luvussa säädetty vaatimukset toteutuvat.

Rahoitustuen myöntämistä koskeva päätös on ilmoitettava Finanssivalvonnalle tai mahdolliselle muulle konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavalle viranomaiselle, rahoitustukea vastaanottavan yrityksen valvonnasta vastaavalle viranomaiselle ja Euroopan pankkiviranomaiselle. Ilmoituksessa on esitettävä ehdotetun rahoitustuen tavoitteet sekä osoitettava, että ehdotettu rahoitustuki täyttää tässä luvussa rahoitustuelle säädetty vaatimukset. Ilmoitukseen on liitettävä rahoitustukisopimus.

Finanssivalvonnalla on ilmoitettava päätöksestä viivytyksettä konsolidointiryhmään kuuluvien yritysten valvonnasta vastaaville toisen

ETA-valtion viranomaisille ja muille Finanssivalvonnasta annetun lain 65 b §:ssä tarkoitettuun valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille sekä ryhmän kriisinratkaisukollegioon kuuluville viranomaisille.

8 §

Finanssivalvonnan oikeus vastustaa rahoitustuen myöntämistä

Finanssivalvonta voi viiden työpäivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 7 §:ssä tarkoitettua ilmoituksen, kieltää rahoitustuen tarjoamisen tai rajoittaa sitä, jos rahoitustuen tarjoamiselle tässä luvussa säädetty vaatimukset eivät täyty. Finanssivalvonnan on ilmoitettava rahoitustuen kieltämisestä tai rajoittamisesta koskevasta päätöksestään viivytyksettä Euroopan pankkiviranomaiselle, konsolidointiryhmään kuuluvien yritysten valvonnasta vastaaville toisen ETA-valtion viranomaisille ja muille Finanssivalvonnasta annetun lain 65 b §:ssä tarkoitettuun valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille sekä ryhmän kriisinratkaisukollegioon kuuluville viranomaisille.

Jos Finanssivalvonta kieltää rahoitustuen tarjoamisen tai rajoittaa sitä, Finanssivalvonnan on rahoitustukea vastaanottavan yrityksen valvonnasta vastaavan viranomaisen vaatimuksesta esitettävä arvio siitä, täyttääkö konsolidointiryhmän elvytysuunnitelma, tai jos vastaanottava yritys on velvollinen laatimaan erillisen elvytysuunnitelman, yrityksen elvytysuunnitelma, 8 a luvun 10 §:ssä säädetty vaatimukset.

Jos toinen ETA-valvontaviranomainen on kieltänyt rahoitustuen tai rajoittanut sen tarjoamista Finanssivalvonnan valvonnassa olevalle yritykselle, Finanssivalvonta voi saattaa asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi kahden päivän kuluessa saatuaan siitä tiedon.

Rahoitustukea ei saa maksaa ennen kuin Finanssivalvonta on tehnyt tässä pykälässä tarkoitettua päätöksen tai päätöksen tekemiselle 1 momentissa tarkoitettu määräaika on päättynyt.

9 §

Rahoitustukisopimuksen julkistaminen

Rahoitustukisopimuksen osapuolena olevien yritysten on julkistettava sopimuksen keskeiset ehdot ja sen osapuolina olevien yritysten nimet sekä tarkistettava julkistettavat tiedot vähintään kerran vuodessa noudattaen, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksen 431—434 artiklassa säädetään laitoksen taloudellista asemaa koskevien tietojen julkistamisesta.

10 luku

Taloudellista asemaa koskevat vaatimukset

8 §

Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus

Tässä pykälässä tarkoitettulla luottolaitoksella on oltava ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos luottolaitos ei sisälly sellaisen luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan, josta Finanssivalvonta vastaa.

Tässä pykälässä tarkoitettulla luottolaitoksella on oltava konsolidoitua ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta.

Poiketen siitä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään,

1) jos luottolaitos on toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen 7 §:n 1 momentissa tai tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettua luottolaitosta vastaavan ulkomaisen luottolaitoksen (*emoyritys*) tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettu tytärluottolaitos, ja toisen ETA-valtion viranomainen vastaa emoyrityksen konsolidoidusta valvonnasta, luottolaitoksen tämän pykälän mukainen lisäpääomavaatimus on enintään yksi prosentti sen kokonaisriskin määrästä tai, jos näin laskettu määrä on pienempi kuin emoyri-

tykseen sovellettavaa 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettua konsolidoitua lisäpääomavaatimusta vastaava määrä, enintään tätä emoyritykseen sovellettavaa konsolidoitua lisäpääomavaatimusta vastaava määrä;

2) jos luottolaitos on toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen tässä pykälässä tarkoitettua luottolaitosta vastaavan ulkomaisen luottolaitoksen (*emoyritys*) 3 momentissa tarkoitettu tytärluottolaitos, ja toisen ETA-valtion viranomainen vastaa emoyrityksen konsolidoidusta valvonnasta, luottolaitoksen tämän pykälän mukainen konsolidoitu lisäpääomavaatimus on enintään yksi prosentti sen konsolidoidun kokonaisriskin määrästä tai, jos näin laskettu konsolidoitu lisäpääomavaatimus on pienempi kuin emoyritykseen sovellettavaa 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettua konsolidoitua lisäpääomavaatimusta vastaava määrä, enintään tätä emoyritykseen sovellettavaa konsolidoitua lisäpääomavaatimusta vastaava määrä.

11 luku

Taloudellisen aseman valvonta

5 a §

Varhaisen puuttumisen yleiset edellytykset

Finanssivalvonta voi 6, 9, 10 ja 10 a §:ssä säädettyin edellytyksin ryhtyä mainittujen pykälien mukaisiin valvontatoimiin, jos:

1) Finanssivalvonnalla on 4 §:n mukaisen kuormituskokeen perusteella tai muuten painavia syitä olettaa, että luottolaitos ei seuraavan kahdentoista kuukauden aikana todennäköisesti kykene täyttämään toimilupaedellytyksiä tai suoriutumaan velvoitteistaan; tai

2) luottolaitos tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys muuten rikkoo tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjä velvollisuuksiaan.

Finanssivalvonta voi sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, ryhtyä mainittuihin valvontatoimiin, jos luottolaitos on ilmoittanut tarvitsevansa kriisinratkaisulain 4 luvun 1 §:n

2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua poikkeuksellista julkista tukea.

Luottolaitoksen tai sen emoyrityksen on viipymättä ilmoitettava Finanssivalvonnalle ja Rahoitusvakausvirastolle 1 momentin 1 kohdassa ja 2 momentissa säädettyjen varhaisen puuttumisen edellytysten täyttymisestä.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 3 momentissa tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä Rahoitusvakausvirastolle, valtiovarainministeriölle, Suomen Pankille ja talletussuojarahastolle kuten 3 momentissa säädetään. Finanssivalvonnan on lisäksi ilmoitettava virastolle valvontatoimista, joihin se 6, 9, 10 tai 10 a §:n nojalla ryhtyy.

Mitä 4 momentissa säädetään, sovelletaan myös sellaisen ETA-valtion 4 momentissa tarkoitettua viranomaista vastaavaan viranomaiseen ja talletussuojarahastoon, jossa luottolaitoksella on ryhmän emoyritys tai emoyrityksen tytäryritys taikka luottolaitoksen tai sen ryhmään kuuluvan toisen luottolaitoksen sivuliike, sekä jos tällaisessa toisessa ETA-valtiossa makrovakauden valvonnasta vastaa muu kuin edellä mainittu viranomainen, tällaiseen muuhun toisen ETA-valvontaviranomaiseen, jos tietojen vastaanottajaa sitoo tätä lakia vastaava salassapitovelvollisuus.

6 §

Harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus

Finanssivalvonta voi asettaa tässä pykälässä tarkoitettun pääomavaatimuksen, jos:

1) Finanssivalvonta 2 §:ssä säädetyn arvion tai etukäteen vahvistetuin perustein laaditun muun arvion perusteella katsoo, että:

a) luottolaitoksen omien varojen määrä ei riitä täyttämään luottolaitoksen 9 luvun 1 §:n mukaisesti arvioimaa kokonaisriskin edellyttämää pääomatarvetta; tai

b) luottolaitos on arvioinut edellä tarkoitettun pääomatarpeensa ja siihen perustuvan pääomatarvotteensa taikka EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettujen suurten asiakasriskien kattamiseksi vaadittavan omien varojen määrän olen-

naisesti puutteellisella tai virheellisellä tavalla; taikka

2) 5 a §:n 1 momentin 1 kohdan edellytykset täyttyvät.

10 §

Finanssivalvonnan muu erityinen toimivalta vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden valvonnassa

Jos luottolaitoksen omien varojen tai maksuvalmiuden riittävyyttä suhteessa kokonaisriskiin ei voida muulla tarkoituksenmukaisella tavalla varmistaa, Finanssivalvonta voi sen lisäksi, mitä 6—9 §:ssä ja Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään, 6 §:n 5 momentissa säädetty seikat huomioon ottaen:

1) rajoittaa luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen tilikaudelta kertyvien, yrityksen toiminnan taloudellisesta tuloksesta riippuvien palkkojen ja palkkioiden sekä sopimukseen perustuvien eläkkeiden yhteenlaskettua määrää suhteessa yrityksen tilikauden tuottoihin; mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta palkkoihin, palkkioihin ja eläkkeisiin, jotka on maksettava tämän lain voimaan tullessa voimassa olevan sitovan sopimuksen perusteella;

2) vaatia luottolaitosta toimittamaan säännöllisesti EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettuja tietoja luottolaitoksen taloudellisesta asemasta laajemmin ja useammin kuin mainitussa asetuksessa tai tässä laissa tai niiden nojalla annetuissa säädöksissä tai määräyksissä vaaditaan;

3) asettaa laadullisia vaatimuksia luottolaitoksen maksuvalmiuden hallinnalle sekä määrällisiä vaatimuksia luottolaitoksen maksuvalmiudelle niiden tietojen perusteella, jotka luottolaitos on EU:n vakavaraisuusasetuksen nojalla tai muuten velvollinen ilmoittamaan säännöllisesti Finanssivalvonnalle;

4) vaatia luottolaitosta julkistamaan säännöllisesti sen taloudellista asemaa koskevia muita kuin EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettu-

ja tietoja tai julkistamaan niitä useammin kuin mainitussa asetuksessa vaaditaan;

5) velvoittaa luottolaitoksen määrääjässä esittämään arvion syistä, joiden vuoksi luottolaitos ei täytä tai todennäköisesti seuraavan kahden toista kuukauden aikana täytä sen toiminnalle asetettuja vaatimuksia; jos 8 a luvussa tarkoitettun elvytysuunnitelman mukaiset toimenpiteet eivät Finanssivalvonnan käsityksen mukaan ole riittäviä vaatimusten täyttämiseksi kohtuullisessa ajassa, Finanssivalvonta voi velvoittaa luottolaitoksen esittämään erillisen suunnitelman vaatimusten täyttämiseksi suunnitelmasta ilmenevässä määrääjässä;

6) velvoittaa luottolaitoksen kutsumaan koolle yhtiökokouksen tai sitä vastaavan luottolaitoksessa ylintä päätösvaltaa käyttävän hallintoelimen kokouksen käsittelemään yhtä tai useampaa Finanssivalvonnan määräämää asiaa tai, jos luottolaitos ei ole Finanssivalvonnan määräämässä ajassa ryhtynyt tarvittaviin toimenpiteisiin kokouksen koolle kutsumiseksi, kutsua kokouksen koolle käsittelemään yhtä tai useampaa Finanssivalvonnan määräämää asiaa noudattaen muuten, mitä laissa ja luottolaitoksen yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä on säädetty ylimääräisen kokouksen koollekutsumisesta;

7) velvoittaa luottolaitoksen tekemään suunnitelman velkojensa uudelleenjärjestelystä Finanssivalvonnan määräämällä tavalla;

8) velvoittaa luottolaitoksen muuttamaan strategiaansa taikka oikeudellista tai hallinnollista rakennettaan Finanssivalvonnan määräämällä tavalla;

9) asettaa luottolaitokseen Finanssivalvonnan annetun lain 29 §:ssä tarkoitettun asiamiehen;

10) velvoittaa luottolaitoksen ryhtymään sen elvytysuunnitelman mukaisiin muihin toimiin;

11) velvoittaa luottolaitoksen ryhtymään tarvittaviin kriisinhallintalain 5 luvun mukaisiin toimiin luottolaitoksen varojen ja velkojen arvostamiseksi.

Mitä tässä pykälässä säädetään luottolaitoksen taloudelliselle asemalle sekä sitä koskevien tietojen ilmoittamiselle ja julkistamiselle asetetuista vaatimuksista, sovelletaan myös luottolai-

toksen konsolidoidulle taloudelliselle asemalle sekä sitä koskevien tietojen ilmoittamiselle ja julkistamiselle asetettuihin vaatimuksiin.

Finanssivalvonnan on asetettava luottolaitokselle määräaika, jonka kuluessa luottolaitoksen on suoritettava Finanssivalvonnan tämän pykälän nojalla määräämät toimenpiteet.

10 a §

Luottolaitoksen asettaminen erityishallintoon

Jos Finanssivalvonta on rajoittanut luottolaitoksen johdon toimintaa Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:n nojalla, Finanssivalvonta voi 5 a §:ssä säädettyjen edellytysten täytyessä asettaa enintään vuodeksi kerrallaan yhden tai useamman Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä tarkoitettun asiamiehen käyttämään johdolle kuuluvaa toimivaltaa, jos se on tarpeen luottolaitoksen toiminnan turvaamiseksi. Asiamiehen on toiminnassaan noudatettava Finanssivalvonnan ohjeita.

Finanssivalvonnan on yksilöitävä, miltä osin asiamies käyttää luottolaitoksen johdolle kuuluvaa toimivaltaa, ja julkistettava asiamiehen nimi ja asiamiehellä luottolaitoksessa oleva toimivalta sekä ilmoitettava rekisteröitäväksi asiamiehen henkilötiedot ja toimivalta noudattaen, mitä sen henkilötietojen rekisteröinnistä on säädetty, jolle kuuluvaa toimivaltaa asiamies käyttää.

Finanssivalvonta voi milloin tahansa päättää asiamiehen toimivallan lakkauttamisesta.

10 b §

Valvontatoimia koskeva kuulemis- ja ilmoitusvelvollisuus

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on ennen ryhtymistä 6, 8—10 tai 10 a §:ssä tarkoitettuun valvontatoimeen kuultava asiasta

luottolaitoksen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan tytärluottolaitoksen valvonnasta vastaavaa viranomaista ja ilmoitettava asiasta Euroopan pankkiviranomaiselle.

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen valvonnasta, joka on toisessa ETA-valtiossa olevan omistusyhteisön tai luottolaitoksen tytäryritys, Finanssivalvonnan on ennen ryhtymistä 1 momentissa tarkoitettuun valvontatoimeen kuultava asiasta konsolidoidusta valvonnasta vastaavaa ulkomaista ETA-valvontaviranomaista.

Finanssivalvonnan on saatuaan toiselta ETA-valvontaviranomaiselta ilmoituksen 1 momentissa tarkoitettua valvontatoimintaa vastaavasta suomalaisen luottolaitoksen toisessa ETA-valtiossa olevaan tytärluottolaitokseen kohdistuvasta valvontatoimesta, arvioitava valvontatoimen vaikutusta luottolaitoksen muihin tytäryrityksiin ja ilmoitettava arviointinsa tällaisen tytäryritysten valvonnasta vastaavalle ETA-valvontaviranomaiselle viimeistään kolmen päivän kuluttua ilmoituksen vastaanottamisesta.

13 §

Valvonta-arvioita koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä

13 a §

Varhaisen puuttumisen toimia koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tällaisen ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 5 a §:n soveltamisesta luottolaitoksen emoyritykseen. Finanssivalvonnan on pyydettävä asiasta lausunto Euroopan pankkiviranomaisel-

ta, jos joku tässä momentissa tarkoitetuista viranomaisista sitä pyytää.

Jos yhteisymmärrystä 5 a §:n soveltamisesta ei ole saavutettu viiden päivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on antanut päätöksen tiedoksi 10 b §:n 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille, Finanssivalvonta voi yksin päättää 5 a §:n soveltamisesta konsolidointiryhmän emoyritykseen. Finanssivalvonnan on annettava päätös viivytyksettä tiedoksi edellä tässä momentissa tarkoitetuille viranomaisille. Jos Finanssivalvonta tai jokin tässä momentissa tarkoitetuista muista toimivaltaisista viranomaisista on ennen edellä mainitun määräajan päättymistä saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on lykättävä omaa päätöstään, odotettava Euroopan pankkiviranomaisen tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen tekemän päätöksen mukaisesti.

Jos ulkomainen ETA-valvontaviranomainen vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu suomalainen luottolaitos, Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa tarkoitettua luottolaitosta koskevan päätöksen tekemistä kuultava edellä tarkoitettua ulkomaista ETA-valvontaviranomaista. Jos Finanssivalvonta tai joku muu konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen on saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on lykättävä omaa päätöstään, odotettava Euroopan pankkiviranomaisen tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen tekemän päätöksen mukaisesti.

13 b §

Varhaisen puuttumisen vaikutus eräisiin sopimusehtoihin

Edellä 5 a §:ssä tarkoitettuihin valvontatoimiin sovelletaan, mitä kriisinratkaisulain 12 lu-

vun 7 §:ssä säädetään kriisinratkaisutoimien vaikutuksesta siinä tarkoitettuihin sopimusehtoihin.

17 luku

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen

3 §

Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen

Finanssivalvonnan on myönnettävä toimilupa, jos:

2 a) sivuliike saa sen kotivaltion lainsäädännön ja toimilupansa nojalla vastaanottaa yleisöltä talletuksia, eikä sivuliikkeen tallettajiin luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön nojalla sovellettava talletussuoja olennaisesti poikkea suomalaisen talletuspankin tallettajiin sovellettavasta talletussuojasta;

19 luku

Ulkomaisen luottolaitoksen tervehdyttäminen ja purkaminen

1 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *tervehdyttämistoimenpiteellä* viranomaisen päätökseen perustuvaa kriisinratkaisulaissa tarkoitettua kriisinratkaisutointa tai muuta toimenpidettä, jonka tarkoituksena on turvata tai palauttaa ennalleen ulkomaisen luottolaitoksen taloudellinen tilanne ja joka voi vaikuttaa kolmannen henkilön oikeuksiin luottolaitosta kohtaan sekä kriisinratkaisudirektiivin mukaisten

kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltamista ja käyttämistä;

20 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä ovat 1 momentissa säädetyn lisäksi:

6) rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain 6—9 ja 17—21 §:n säännökset asiakkaiden tuntemisesta, 10 §:n säännös asiakkaan tuntemistietojen säilyttämisestä sekä 23 ja 24 §:n säännökset ilmoitusvelvollisuudesta;

7) 8 a luvun 1—3, 8 ja 9 §:n säännökset luottolaitoksen ja konsolidointiryhmän velvollisuudesta laatia ja tarkastaa 3 §:n ja 4 §:n 1 momentin mukainen elvytysuunnitelma sekä konsolidointiryhmän elvytysuunnitelman hyväksymisestä, 9 a luvun 7 §:n 3 momentin säännös rahoitustuen tarjoamista koskevan aikomuksen ilmoittamisesta viranomaisille ja 11 luvun 5 a §:n 3 momentin säännös tietojen ilmoittamisesta viranomaisille.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1, 2 ja 4 momentissa säädetyn lisäksi kyseisissä momenteissa tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset, määräykset ja luottolaitosdirektiivin, kriisinratkaisudirektiivin sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset.

23 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

2 §

Kiinteää ja muuttuvaa lisäpääomavaatimusta sekä rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien luottolaitosten lisäpääomavaatimusta koskevat siirtymäsäännökset

Finanssivalvonta voi asettaa 10 luvun 3 §:n 4 momentissa tarkoitetun muuttuvan pääomavaatimuksen aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumotaan 14 luvun 1 §:ssä tarkoitettu talletussuojarahasto, jäljempänä *vanha talletussuojarahasto*. Vanhan talletussuojarahaston tehtävät siirtyvät tämän lain voimaan tullessa rahoitusvakaussviranomaisesta annetun lain 5 luvussa tarkoitettulle talletussuojarahastolle, jäljempänä *talletussuojarahasto*.

Vanhaan talletussuojarahastoon sovelletaan tämän lain voimaantulon jälkeen:

- 1) 1 luvun 3 §:n 1 momenttia Finanssivalvonnan valvonnasta;
- 2) kumotun 14 luvun 1 §:n 1 momenttia talletuspankin velvollisuudesta kuulua rahastoon;
- 3) kumotun 14 luvun 2 §:n 1 momenttia rahaston säännöistä ja niiden vahvistamisesta;
- 4) kumotun 14 luvun 3 §:ää rahaston hallinnosta;
- 5) kumotun 14 luvun 6 §:ää rahaston itsenäisyydestä;
- 6) kumotun 14 luvun 13 §:ää rahaston varojen sijoittamisesta;
- 7) kumotun 14 luvun 22 §:ää salassapitovelvollisuudesta.

Mitä 3 momentin 2 kohdassa säädetään, sovelletaan vain tämän lain voimaan tullessa rahaston jäseninä oleviin talletuspankkeihin.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan siltä osin kuin ne eivät ole ristiriidassa rahoitusvakaussviranomaisesta annetun

lain kanssa. Mainittuja säännöksiä sovelletaan siihen saakka, kun vanhassa talletussuojarahastossa ei enää ole varoja ja se puretaan. Kun vanha talletussuojarahasto puretaan, sen jäljellä olevat velvoitteet siirtyvät talletussuojarahastolle.

Vanhan talletussuojarahaston varoja voidaan sen valtuuskunnan tai hallituksen päätöksellä käyttää:

- 1) sen jäsenluottolaitosten vuotuisten talletussuojamaksujen kattamiseen;
- 2) talletussuojarahaston muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen saamisten kattamiseksi vanhan talletussuojarahaston jäsenlaitoksilta;
- 3) rahaston hallinnoinnista aiheutuvien kustannusten kattamiseen.

Jos talletussuojarahaston varat eivät riitä kattavien talletusten maksamiseen tai muiden talletussuojarahaston velvoitteiden kattamiseen siten kuin rahoitusvakaussviranomaisesta annetussa laissa säädetään, Rahoitusvakaussvirasto:

- 1) perii rahoitusvakaussviranomaisesta annetun lain 5 luvun 6 §:n 1 momentin mukaisesti ylimääräisiä vuotuisia talletussuojamaksuja;
- 2) velvoittaa vanhan talletussuojarahaston siirtämään talletussuojarahastoon varoja, jos 1 kohdassa tarkoitettuja maksuja ei voida periä riittävän nopeasti ja vakauden turvaavalla tavalla;
- 3) velvoittaa talletuspankit lainaamaan talletussuojarahastolle varoja rahoitusvakaussviranomaisesta annetun lain 5 luvun 6 §:n 2 momentin mukaisesti; tai
- 4) ottaa rahastolle lainaa rahoitusvakaussviranomaisesta annetun lain 3 luvun 8 §:n mukaisesti, jos tämän momentin 1—3 kohdassa tarkoitettujen järjestelyt eivät ole riittäviä.

Vanhan talletussuojarahaston on siirrettävä 6 momentissa tarkoitetut varat talletussuojarahastoon Rahoitusvakaussviraston määräämällä tavalla siten kuin rahoitusvakaussviranomaisesta annetussa laissa tai kriisinratkaisulaissa tarkemmin säädetään.

Valtiovarainministeriö vahvistaa vanhan talletussuojarahaston säännöissä ne periaatteet ja menetelmät, joiden nojalla rahaston varoja voidaan käyttää sen jäsenten hyväksi.

Vanhan talletussuojarahaston on annettava Rahoitusvakaustavirastolle tämän pyynnöstä viipymättä ajantasaiset ja kattavat tiedot rahaston sijoitustoiminnasta sekä tehtävä tiivistä yhteistyötä viraston kanssa.

Vanhalle talletussuojarahastolle syntyy takautumissaaminen sellaiselta talletuspankilta, joka ei ole tämän lain voimaantullessa vanhan talletussuojarahaston jäsen, määrään, jolla talletuspankin talletuksia on korvattu vanhasta talletussuojarahastosta tai on muuten käytetty kriisinratkaisun kustannusten kattamiseen rahoitusvakaustaviranomaisesta annetun lain 5 luvun

14 §:n mukaisesti. Tässä momentissa tarkoitulta talletuspankilta takaisin perityt varat korkoineen on siirrettävä vanhaan talletussuojarahastoon. Takautumissaamiselle maksettavaan korkoon sovelletaan korkolain (633/1982) 7 ja 12 §:ää.

Edellä 11 momentissa tarkoitettulla takautumissaamisella on mainitussa momentissa tarkoitettun talletuspankin konkurssissa sama etuoikeus kuin rahoitusvakaustaviranomaisesta annetun lain 5 luvun 8 §:ssä tarkoitettulla korvattavalla talletuksella olisi ollut.

Laki

talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään talletuspankkien yhteenliittymästä annettuun lakiin (599/2010) uusi 20 a § seuraavasti:

3 luku

Yhteenliittymän ohjaus, riskienhallinta ja vakavaraisuus

20 a §

Elvytyssuunnitelma ja kriisinratkaisusuunnitelma

Yhteenliittymän elvytyssuunnitelmaan sovelletaan, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain

8 a luvussa säädetään konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelmasta. Yhteenliittymän kriisinratkaisusuunnitelmaan sovelletaan, mitä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (/) 2 luvussa säädetään konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

sijoituspalvelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan sijoituspalvelulain (747/2012) 1 luvun 4 §:n 3 momentti ja 7 luvun 8 a §, sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 4 §:n 3 momentti laissa 166/2014 ja 7 luvun 8 a § laissa 623/2014,

muutetaan 1 luvun 4 §:n 2 momentti, 6 luvun 2 §:n 1 momentti, 11 luvun 8 §:n 1 momentti sekä 15 luvun 2 §:n 2 momentin 6 kohta ja 6 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 4 §:n 2 momentti laissa 166/2014 ja 6 luvun 2 §:n 1 momentti, 11 luvun 8 §:n 1 momentti sekä 15 luvun 2 §:n 2 momentin 6 kohta ja 6 momentti laissa 623/2014, sekä

lisätään lakiin uusi 13 a luku, 14 lukuun uusi 4 § ja 15 luvun 2 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 623/2014, uusi 7 kohta seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

4 §

Lain soveltaminen luottolaitoksiin, rahastoyhtiöihin ja vaihtoehtorahastojen hoitajiin

Rahastoyhtiöön, joka tarjoaa sijoituspalveluja siten kuin sijoitusrahastolaissa säädetään, sovelletaan näiden palvelujen osalta, mitä tämän lain 7 luvun 4—6, 8—11 ja 17—19 §:ssä sekä 9—11 ja 15 luvussa säädetään sijoituspalveluyrityksestä. Vaihtoehtorahastojen hoitajaan, joka tarjoaa sijoituspalveluja siten kuin vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa säädetään, sovelletaan näiden palvelujen osalta, mitä tämän lain 7 luvun 4—6 ja 8—11 §:ssä sekä 9—11 ja 15 luvussa säädetään sijoituspalveluyrityksestä. Tässä momentissa tarkoitettuun rahastoyhtiöön ja vaihtoehtorahastojen hoitajaan ei kuitenkaan sovelleta, mitä 7 luvun 8 §:n 2 momentissa säädetään luottolaitostoiminnasta an-

netun lain 8 luvun soveltamisesta sijoituspalveluyritykseen.

6 luku

Sijoituspalvelun tarjoamisen taloudelliset toimintaedellytykset ja talouden vakauden valvonta

2 §

Talouden vakaus ja sen valvonta

Sijoituspalveluyrityksen taloudellisiin toimintaedellytyksiin, taloudellisen aseman valvontaan sekä niitä koskevien poikkeuslupien antamiseen sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 9—11 lukua. Poiketen luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 2 §:stä, sijoituspalveluyrityksellä on aina oltava omia varoja vähintään tämän luvun 1 §:ssä säädetty määrä. Sijoituspalveluyritykseen, jonka osakepääoman on lain mukaan oltava vähintään 730 000 euroa, sovelletaan lisäksi luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 a lukua.

11 luku

Sijoittajien korvausrahasto

8 §

Korvauksen maksaminen muusta rahastosta

Rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain (/) 5 luvun 8 §:ssä tarkoitetut, sijoittajan tilillä olevat tai sille vielä kirjautumattomat maksujenvälityksessä olevat varat korvataan talletussuojarahastosta noudattaen rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain säännöksiä.

— — — — —

13 a luku

Selvitystila ja konkurssi

1 §

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan 6 luvun 1 §:n 1 momentin soveltamisalaan kuuluvaan sijoituspalveluyritykseen.

2 §

Liikepankkilain säännösten soveltaminen

Sijoituspalveluyrityksen selvitystilaan ja konkurssiin sovelletaan, mitä liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001), jäljempänä *liikepankkilaki*, 6 luvussa säädetään luottolaitoksesta, lukuun ottamatta mainitun lain 20 §:n 2 momenttia, 20 b §:n 1 momentin 1 kohtaa, 22 §:n 2 momenttia, 22 a §:n 1 momentin 1 kohtaa sekä 23 ja 24 §:ää.

Selvitysmiesten on tehtävä osakeyhtiölain 20 luvun 10 §:ssä tarkoitettu ilmoitus myös sijoittajien korvausrahastolle, jos sijoituspalveluyritys on rahaston jäsen, sekä, jos ilmoitus perustuu muuhun kuin liikepankkilain 19 §:ssä tarkoitettuun päätökseen, Finanssivalvonnalle.

Velkoja, jonka saaminen perustuu yksinomaan sijoittajien korvausrahastosta täysimää-

räisesti korvattavaan saamiseen, ei voi hakea sijoituspalveluyritystä konkurssiin tällaisen saamisen perusteella.

14 luku

Ulkomaisia sijoituspalveluyrityksiä koskevat erityissäännökset

4 §

Ulkomaisen ETA-sijoituspalveluyrityksen likvidaatiomenettely ja tervehdyttämistoimenpide

Sellaisen ulkomaisen ETA-sijoituspalveluyrityksen likvidaatiomenettelyyn ja tervehdyttämistoimenpiteeseen, johon sovelletaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivien 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/59/EU, jäljempänä *kriisinratkaisudirektiivi*, sovelletaan, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 19 luvun 1—4 §:ssä säädetään ulkomaisesta ETA-luottolaitoksesta.

15 luku

Hallinnolliset seuraamukset

2 §

Seuraamusmaksu

— — — — —
Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä ovat 1 momentissa säädetyn lisäksi:
— — — — —

6) rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain 6—9 ja 17—21 §:n säännökset asiakkaiden tuntemisesta, 10 §:n säännös asiakkaan tuntemistietojen

säilyttämisestä sekä 23 ja 24 §:n säännökset ilmoitusvelvollisuudesta;

7) luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 a luvun 1—3, 8 ja 9 §:n säännökset luottolaitoksen ja konsolidointiryhmän velvollisuudesta laatia ja tarkastaa 3 §:n ja 4 §:n 1 momentin mukainen elvytysuunnitelma sekä konsolidointiryhmän elvytysuunnitelman hyväksymisestä, 9 a luvun 7 §:n 3 momentin säännös rahoitustuen tarjoamista koskevan aikomuksen ilmoittamisesta viranomaisille ja 11 luvun 5 a §:n 3 momentin säännös tietojen ilmoittamisesta viranomaisille.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1, 2 ja 5 momentissa säädetyn lisäksi kyseisissä momenteissa tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset, määräykset ja kriisinratkaisudirektiivin, luottolaitosdirektiivin sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

valtion vakuusrahastosta annetun lain kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan valtion vakuusrahastosta annettu laki (379/1992).

2 §

Tämän lain voimaan tullessa valtion vakuusrahastossa vireillä olleet asiat siirtyvät valtiovarainministeriön käsiteltäviksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut asiat käsitellään loppuun noudattaen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

3 §

Valtiovarainministeriö tulouttaa valtion vakuusrahaston varat valtion talousarvioon. Valtiovarainministeriö voi siirtää rahaston muun omaisuuden määrittämillään ehdoilla valtiolle.

4 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

Suomen Pankista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään Suomen Pankista annettuun lakiin (214/1998) uusi 26 a § seuraavasti:

26 a §

Yhteistyö valtiovarainministeriön, Finanssivalvonnan ja Rahoitusvakuusviraston kanssa

Suomen Pankin on tehtävä yhteistyötä valtiovarainministeriön, Finanssivalvonnan ja rahoitusvakuusviranomaisesta annetussa laissa (/) tarkoitetun Rahoitusvakuusviraston kanssa luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinrat-

kaisusta annetussa laissa (/) tarkoitettujen kriisinratkaisutoimien suunnittelussa ja valvon-
nassa sekä tehtyjen päätösten seurannassa.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 _____.

Laki

liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) 6 §:n 2 ja 4 momentti, 9 §:n 4 momentti sekä 21 ja 24 f §,
sellaisina kuin ne ovat, 6 §:n 2 ja 4 momentti sekä 9 §:n 4 momentti laissa 613/2014, 21 § osaksi laissa 408/2004 ja 24 f § laissa 408/2004, seuraavasti:

6 §

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta ilmoituksesta on käytävä ilmi, että mikäli tallettajan sulautumiseen osallisissa luottolaitoksissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain (/) 5 luvun 8 §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, talletussuojaan sovelletaan mainitun luvun 13 §:ää. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka mainitun 8 §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolelle. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta, jos sulautuvia talletuspankkeja pidetään mainitun 8 §:n 6 momentissa tarkoitetulla tavalla yhtenä talletuspankkina mainitun 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua talletussuojan ylärajaa sovellettaessa.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään tallettajasta ja tallettajan irtisanomisoikeudesta sulau-

tumisen yhteydessä, koskee vastaavasti luottolaitoksen kotipaikan siirtoa Euroopan talousalueeseen kuuluvaan toiseen valtioon sekä sellaista sulautumista, jossa vastaanottava luottolaitos rekisteröidään toiseen valtioon. Tallettajalla on irtisanomisoikeus, jos rahoitusvakuusviranomaisesta annetussa laissa säädetyn talletussuojan piirissä oleva talletus kokonaan tai osittain jää talletussuojan ulkopuolelle toimenpiteen jälkeen. Tallettajalle annettavassa ilmoituksessa luottolaitoksen on selvitettävä rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain 5 luvun 18 §:n perusteella annettuihin tietoihin tulevat muutokset.

9 §

Mitä osakeyhtiölain 17 luvun 16 §:n 6 momentissa säädetään jakautuvan yhtiön veloista, ei sovelleta velkaan tai velan osaan, joka voidaan korvata rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain 5 luvussa tarkoitettua talletussuoja-

rahastosta tai sijoituspalvelulain (747/2012) 11 luvussa tarkoitetusta korvausrahastosta.

21 §

Luottolaitos voidaan asettaa konkurssiin luottolaitoksen tai sen velkojan hakemuksesta noudattaen, mitä konkurssilaissa (120/2004) ja jäljempänä tässä luvussa säädetään.

Poiketen siitä, mitä velkojen maksunsaanti-järjestyksestä annetussa laissa (1578/1992) säädetään, luottolaitoksen konkurssissa:

1) luonnollisten henkilöiden ja muiden kuin tilintarkastuslain (459/2007) 5 §:n 2 kohdassa tarkoitetun raja-arvon ylittävien oikeushenkilöiden korvauskelpoisilla talletuksilla on etusija suhteessa vakuudettomiin ja etuoikeudettomiin velkoihin ja tämän momentin 3 kohdassa tarkoitettuihin velkoihin;

2) sovellettaessa 1 kohtaa sillä osalla talletusta, joka korvataan rahoitusvakaussviranomaisesta annetun lain 5 luvun 8 §:n nojalla kokonaan, on etusija suhteessa siihen osaan talletusta, joka jää suojan ulkopuolelle;

3) luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (/) 7 luvun

2 §:n 3 momentissa tarkoitetuilla korvauksilla on etusija suhteessa vakuudettomiin ja etuoikeudettomiin velkoihin.

Mitä tässä pykälässä säädetään korvattavista talletuksista, sovelletaan myös rahoitusvakaussviranomaisesta annetun lain 5 luvun 15 §:ssä tarkoitettuun Rahoitusvakaussviraston takautumisaamiseen.

24 f §

Nettoutussopimusten oikeusvaikutukset määräytyvät yksinomaan niihin sopimuksiin sovellettavan lain perusteella, jollei luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 12 luvun 7—11 §:stä muuta johdu.

Takaisinostosopimusten oikeusvaikutukset määräytyvät yksinomaan kyseisiin sopimuksiin sovellettavan lain perusteella, jollei 1 momentissa mainituista luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain säännöksistä tai tämän lain 24 e §:stä muuta johdu.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (423/2013) 9 §:n 2 ja 4 momentti, 12 §:n 3 momentti ja 30 §,

sellaisina kuin niistä ovat 9 §:n 2 ja 4 momentti sekä 12 §:n 3 momentti laissa 615/2014, seuraavasti:

9 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ilmoituksesta on käytävä ilmi, että mikäli tallettajan sulautumiseen osallisissa luottolaitoksissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää rahoitusvakaussviranomaisesta annetun lain (/) 5 lu-

vun 8 §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, talletussuojaan sovelletaan mainitun lain 5 luvun 13 §:ää. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen saatuaan irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka mainitun 8 §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolel-

le. Mitä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta, jos sulautuvia talletuspankkeja pidetään rahoitusvakaussuojanomaisesta annetun lain 5 luvun 8 §:n 6 momentissa tarkoitettulla tavalla yhtenä talletuspankkina mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua talletussuojan ylärajaa sovellettaessa.

— — — — —
Mitä tässä pykälässä säädetään tallettajasta ja tallettajan irtisanomisoikeudesta sulautumisen yhteydessä, koskee vastaavasti luottolaitoksen kotipaikan siirtoa Euroopan talousalueeseen kuuluvaan toiseen valtioon sekä sellaista sulautumista, jossa vastaanottava luottolaitos rekisteröidään toiseen valtioon. Tallettajalla on irtisanomisoikeus, jos rahoitusvakaussuojanomaisesta annetussa laissa säädetyn talletussuojan piirissä oleva talletus kokonaan tai osittain jää talletussuojan ulkopuolelle toimenpiteen jälkeen. Tallettajalle annettavassa ilmoituksessa luottolaitoksen on selvitettävä rahoitusvakaussuojanomaisesta annetun lain 5 luvun 18 §:n perusteella annettuihin tietoihin tulevat muutokset.

— — — — —
12 §
— — — — —

Mitä osuuskuntalain 21 luvun 17 §:n 6 momentissa säädetään jakautuvan osuuskunnan velasta, ei sovelleta velkaan tai velan osaan, joka voidaan korvata rahoitusvakaussuojanomaisesta annetun lain 5 luvussa tarkoitettua talletussuojarahastosta taikka sijoituspalvelulain (747/2012) 11 luvussa tarkoitettua korvausrahastosta.

30 §

Velkojan hakiessa luottolaitosta konkurssiin tuomioistuimen on viipymättä ilmoitettava hakemuksesta Finanssivalvonnalle. Tuomioistuimen on lykättävä asian käsittelyä enintään kuukaudella, jos Finanssivalvonta esittää tätä koskevan pyynnön viikon kuluessa tässä pykälässä tarkoitettua ilmoituksen vastaanottamisesta.

Poiketen siitä, mitä velkojen maksunsaanti-järjestyksestä annetussa laissa (1578/1992) säädetään, luottolaitoksen konkurssissa:

1) luonnollisten henkilöiden ja muiden kuin tilintarkastuslain (459/2007) 5 §:n 2 kohdassa tarkoitettua raja-arvojen ylittävien oikeushenkilöiden korvauskelpoisilla talletuksilla on etusija suhteessa vakuudettomiin ja etuoikeudettomiin velkoihin ja tämän momentin 3 kohdassa tarkoitettuihin velkoihin;

2) sovellettaessa 1 kohtaa sillä osalla talletusta, joka korvataan rahoitusvakaussuojanomaisesta annetun lain 5 luvun 8 §:n nojalla kokonaan, on etusija suhteessa siihen osaan talletusta, joka jää suojan ulkopuolelle;

3) luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinsäätötoimenpiteistä annetun lain (/) 7 luvun 2 §:n 3 momentissa tarkoitetuilla korvauksilla on etusija suhteessa vakuudettomiin ja etuoikeudettomiin velkoihin.

Mitä tässä pykälässä säädetään korvattavista talletuksista, sovelletaan myös rahoitusvakaussuojanomaisesta annetun lain 5 luvun 15 §:ssä tarkoitettuun Rahoitusvakaussuojaviraston takautumisaikakauden.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Laki
säästöpankkilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan säästöpankkilain (1502/2001) 69 §:n 2 momentti, 87 i §:n 6 momentti ja 118 §, sellaisina kuin niistä ovat 69 §:n 2 momentti ja 87 i §:n 6 momentti laissa 614/2014 seuraavasti:

69 §

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta ilmoituksesta on lisäksi käytävä ilmi, että jos tallettajan sulautumiseen osallisissa säästöpankeissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain (/) 5 luvun 8 §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, talletussuojaan sovelletaan mainitun luvun 13 §:ää. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka mainitun 8 §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolelle. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta, jos sulautuvia säästöpankkeja pidetään mainitun 8 §:n 6 momentissa tarkoitettulla tavalla yhtenä talletuspankkina mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua talletussuojan ylärajaa sovellettaessa.

87 i §

Jakautumiseen osallistuvat säästöpankit vastaavat yhteisvastuullisesti jakautuvan säästöpankin velasta, joka on syntynyt ennen kuin jakautumisen täytäntöönpano on rekisteröity. Sellaisista jakautuvan säästöpankin veloista, joista toinen säästöpankki vastaa jakautumissuunnitelman mukaan, säästöpankin vastuun kokonaismäärä on kuitenkin enintään sille jäävän tai siirtyvän netto-omaisuuden arvo. Jakautumissuunnitelmassa mainitusta velasta velkoja voi vaatia suoritusta yhteisvastuun perusteella vasta, kun on todettu, ettei hän saa suoritusta velalliselta tai vakuudesta. Lunastushinnan maksamista koskevasta vastuusta säädetään 87 f §:n 5 momentissa. Mitä edellä tässä momentissa säädetään velasta, ei sovelleta velkaan tai velan osaan, joka voidaan korvata rahoitusvakuusvirastosta annetun lain 5 luvussa tarkoitettua talletussuojara-

hastosta tai sijoituspalvelulain (747/2012) 11 luvussa tarkoitettua korvausrahastosta.

118 §

Säästöpankin omaisuus voidaan luovuttaa konkurssiin hallituksen tai, kun säästöpankki on selvitystilassa, selvitysmiesten päätöksen perusteella. Konkurssin aikana edustavat säästöpankia konkurssivelallisenä hallitus ja toimitusjohtaja taikka ennen konkurssin alkamista valitut selvitysmiehet. Konkurssin aikana voidaan kuitenkin valita uusia hallituksen jäseniä tai uusia selvitysmiehiä.

Poiketen siitä, mitä velkojien maksunsaanti-järjestyksestä annetussa laissa (1578/1992) säädetään, säästöpankin konkurssissa:

1) luonnollisten henkilöiden ja muiden kuin tilintarkastuslain (459/2007) 5 §:n 2 kohdassa tarkoitettun raja-arvon ylittävien oikeushenkilöiden korvauskelpoisilla talletuksilla on etusija suhteessa vakuudettomiin ja etuoikeudettomiin velkoihin ja tämän momentin 3 kohdassa tarkoitettuihin velkoihin;

2) sovellettaessa 1 kohtaa sillä osalla talletusta, joka korvataan rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain 5 luvun 8 §:n nojalla kokonaan, on etusija suhteessa siihen osaan talletusta, joka jää suojan ulkopuolelle;

3) luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (/) 7 luvun 2 §:n 3 momentissa tarkoitetuilla korvauksilla on etusija suhteessa vakuudettomiin ja etuoikeudettomiin velkoihin.

Mitä tässä pykälässä säädetään korvattavista talletuksista, sovelletaan myös rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain 5 luvun 15 §:ssä tarkoitettuun Rahoitusvakuusviraston takautumisaamiseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Laki

talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain (1509/2001) 1 a §:n 1 momentti, 2 ja 3 §, 4 §:n 1 ja 3 momentti, 9—12 §, 13 §:n 1 momentti, 14 §:n 2, 3 ja 5 momentti, 15 § sekä 16 a §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 a §:n 1 momentti, 4 §:n 3 momentti ja 16 a §:n 1 momentti laissa 412/2004 sekä 3 ja 11 § osaksi laissa 593/2003, seuraavasti:

1 a §

Toimivaltaa ja sovellettavaa lakia koskevat säännökset Euroopan talousalueella

Pankin toiminnan keskeyttämisestä on toimivaltainen päättämään rahoitusvakaussviranomaisesta annetussa laissa (/) tarkoitettu Rahoitusvakaussvirasto siten kuin tässä laissa säädetään. Pankkia koskevan saneerausmenettelyn aloittamisesta on toimivaltainen päättämään suomalainen tuomioistuim siten kuin siitä tässä laissa ja yrityksen saneerauksesta annetussa laissa (47/1993) säädetään. Menettely käsittää myös muissa Euroopan talousalueeseen kuuluvissa valtioissa (*ETA-valtio*) sijaitsevat pankin sivukonttorit.

2 §

Ilmoitusvelvollisuus

Jos pankki ei ilmeisesti kykene täyttämään sitoumuksiaan, pankin on viipymättä ilmoitettava siitä Rahoitusvakaussvirastolle, Suomen Pankille ja Finanssivalvonnalle. Ilmoitukseen on liitettävä selvitys pankin maksuvalmiudesta ja sen heikentymisen syistä.

Jos Suomen Pankin tai Finanssivalvonnan käsityksen mukaan pankin maksuvalmius on siinä määrin heikentynyt, että se todennäköisesti ei kykene täyttämään sitoumuksiaan, Suomen Pankin tai Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava siitä Rahoitusvakaussvirastolle.

Pankin ei kuitenkaan ole tarpeen tehdä 1 momentin mukaista ilmoitusta, jos pankki on teh-

nyt luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (/) 4 luvun 1 §:n 4 momentissa taikka luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 8 a luvun 4 §:n 3 momentissa tai 11 luvun 5 a §:n 3 momentissa tarkoitetun ilmoituksen.

3 §

Keskeytyksen edellytykset

Rahoitusvakaussvirasto voi keskeyttää pankin toiminnan enintään kuukauden ajaksi, jos on ilmeistä, että toiminnan jatkaminen vakavasti vahingoittaisi rahoitusmarkkinoiden vakautta, maksujärjestelmien häiriötöntä toimintaa tai velkojien etua.

Rahoitusvakaussvirasto voi erityisestä syystä tehdä päätöksen keskeytyksen jatkamisesta enintään yhdellä kuukaudella kerrallaan, kuitenkin enintään siihen saakka, kun kuusi kuukautta on kulunut 1 momentissa tarkoitetun päätöksen antamisesta.

4 §

Keskeytyspäätös

Rahoitusvakaussviraston on ennen 3 §:ssä tarkoitetun päätöksen tekemistä kuultava Finanssivalvontaa ja Suomen Pankkia sekä päätöksen kohteena olevaa pankkia, jos se voi tapahtua vaarantamatta keskeytyspäätöksen tarkoitusta.

Rahoitusvakaussviraston tekemään keskeytyspäätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa sii-

tä, kun päätös on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Muilta osin muutoksenhausta säädetään hallintolainkäyttölaissa (586/1996).

9 §

Suhde selvitystilaan, konkurssiin ja kriisihallintoon

Pankkia ei saa asettaa selvitystilaan eikä konkurssiin sen toiminnan ollessa keskeytettynä. Jos pankin toiminta keskeytetään, hakemusta pankin asettamisesta selvitystilaan tai konkurssiin on lykättävä, kunnes keskeytysmenettely lakkaa. Jos keskeytysmenettelyn aikana tehdään päätös yrityssaneerausmenettelyn aloittamisesta, yrityssaneerausmenettelyn aloittamisen jälkeen sovelletaan, mitä yrityssaneerlauslain 24 §:ssä säädetään.

Kriisihallinnossa olevan pankin toimintaa ei voi keskeyttää tämän lain mukaisesti.

10 §

Pankin määräysvalta ja sen rajoitukset

Sen lisäksi, mitä yrityssaneerlauslain 29 §:ssä säädetään, pankki ei saa sen toiminnan ollessa keskeytettynä ilman Rahoitusvakausraston lupaa ottaa yleisöltä vastaan talletuksia eikä muita takaisinmaksettavia varoja. Pankki ei saa myöskään ilman asiamiehen suostumusta myöntää tai muuten hankkia uusia luottoja eikä tehdä tai hankkia muita rahoitussopimuksia eikä tehdä johdannaissopimuksia muuten kuin suojaamistarkoituksessa. Luoton myöntämiseen rinnastetaan takauksen tai muun vastuusitoumuksen antaminen tai vakuuden asettaminen toisen velasta.

11 §

Toimenpidesuunnitelma

Pankin on viipymättä keskeytyspäätöksen jälkeen laadittava suunnitelma, josta käy ilmi, miten pankki aikoo tervehdyttää taloudellisen asemansa, taikka jos tällaisia toimenpiteitä ei voida

esittää, miten pankki aikoo lopettaa toimintansa. Suunnitelma on annettava Rahoitusvakausrastolle ennen 3 §:n 1 momentissa tarkoitettun määräajan päättymistä, tai jos määräaikaa on jatkettu, ennen jatkettun määräajan päättymistä.

Jos pankki ei laadi suunnitelmaa 1 momentissa tarkoitettussa ajassa tai suunnitelmassa ei voida esittää toimenpiteitä, joiden avulla pankin taloudellinen asema voidaan todennäköisesti tervehdyttää ennen 3 §:ssä tarkoitettun määräajan päättymistä, Rahoitusvakausraston on esitettävä Finanssivalvonnalle pankin toimiluvan peruuttamista.

Rahoitusvakausraston on ennen 1 momentissa tarkoitettun suunnitelman käsittelyä pyydyttävä siitä Finanssivalvonnan ja Suomen Pankin lausunto.

Pankin ei kuitenkaan ole tarpeen tehdä tässä pykälässä tarkoitettua suunnitelmaa, jos pankki on tehnyt luottolaitostoinnista annetun lain mukaisen elvytysuunnitelman tai siihen sovelletaan mainitun lain mukaista konsolidointiryhmän elvytysuunnitelmaa ja jos pankki on tehnyt luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain mukaisen kriisinratkaisusuunnitelman tai siihen sovelletaan mainitun lain mukaista konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa.

12 §

Eräiden yhteisöoikeudellisten säännösten soveltamista koskevat poikkeukset

Rahoitusvakausrasto voi pankin toiminnan ollessa keskeytettynä antaa pankin tai asiamiehen hakemuksesta luvan poiketa siitä, mitä liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (423/2013) ja säästöpankkilaisissa (1502/2001) säädetään:

1) välitilinpäätöksen sisällyttämisestä sulautumissuunnitelmaan;

2) pankin ylintä päättävältä käyttävän elimen koollekutsumista koskevasta menettelystä;

3) pankin ylintä päättävältä käyttävän elimen päätökseen lain tai yhtiöjärjestyksen mu-

kaan sovellettavasta määränemmistövaatimuksesta; ja

4) julkisesta haasteesta velkojille pankin sulautuessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua poikkeuksen edellytyksenä on lisäksi, että se voi tapahtua vaarantamatta kohtuuttomasti velkojien ja sulautumiseen osallisten pankkien osakkeen- tai osuudenomistajien tai jäsenten etua. Poikkeusta koskevasta hakemuksesta on pyydettävä Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan lausunto.

Mitä 1 momentissa säädetään sulautumista koskevien säännösten soveltamisesta, sovelletaan siihen, mitä pankin jakautumisesta ja liiketoiminnan luovutuksesta säädetään, jos kaikki vastaanottavat yritykset ovat luottolaitoksia.

13 §

Yrityssaneerauslain soveltaminen

Rahoitusvakaussvirasto voi pankin toiminnan ollessa keskeytettynä tehdä hakemuksen yrityssaneerauslaissa tarkoitettua saneerausmenettelyn aloittamisesta. Hakemukseen on liitettävä selvitys yrityssaneerauslain 6 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa säädetyistä saneerausmenettelyn edellytyksistä taikka pankin ja vähintään kahden sellaisen velkojan suostumus, joiden saatavat edustavat vähintään viidennestä pankin tunnetuista veloista. Pankin yrityssaneeraukseen sovelletaan yrityssaneerailakia, jollei jäljempänä toisin säädetä.

14 §

Yrityssaneeraukseen sovellettavat erityiset säännökset

Tuomioistuimen on pyydettävä saneerausohjelmasta ennen sen vahvistamista Rahoitusvakaussviraston lausunto. Sen lisäksi, mitä yrityssaneerauslain 8 luvussa säädetään saneerausohjelman vahvistamisen esteistä, pankin saneerausohjelma on jätettävä vahvistamatta, jos Rahoitusvakaussvirasto on sitä vastustanut. Rahoitus-

vakaussviraston on ennen tässä momentissa tarkoitettua lausunnon antamista pyydettävä saneerausohjelmasta Finanssivalvonnan ja Suomen Pankin lausunto.

Yrityssaneerauslain 8 §:ssä tarkoitettu selvittäjä on määrättävä ja erotettava Finanssivalvonnan esityksestä. Velkojatoimikunnan tai velkojan esittämän henkilön määräämisestä selvittäjäksi säädetään yrityssaneerauslain 83 §:ssä ja tämän erottamisesta mainitun lain 86 §:ssä. Selvittäjän määräämiseen tai erottamiseen velkojatoimikunnan tai velkojan esityksestä tai vaatimuksesta on saatava Finanssivalvonnan suostumus.

Sen lisäksi, mitä yrityssaneerauslain 10 §:n 1 momentissa säädetään velkojatoimikunnasta, velkojatoimikunnassa on oltava Rahoitusvakaussviraston, Finanssivalvonnan ja Suomen Pankin edustajat sekä jos Rahoitusvakaussvirasto arvioi sen tarpeelliseksi, erillinen talletussuojarahaston edustaja, joiden lisäksi, jos pankki on sijoittajien korvausrahaston jäsen, sijoittajien korvausrahaston edustajat.

15 §

Keskeytyksen peruminen

Rahoitusvakaussviraston on peruttava keskeytys välittömästi, jos keskeytyksen edellytyksiä ei enää ole. Viraston on ennen keskeytyksen peruuttamista koskevan päätöksen tekemistä pyydettävä siitä Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan lausunto.

16 a §

Ilmoitus muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille

Rahoitusvakaussviraston on viipymättä ilmoitettava pankin toiminnan keskeytyksestä ja saneerausmenettelyn aloittamisesta sekä menettelyn mahdollisista vaikutuksista niiden muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille, joissa pankilla on sivukonttori tai joissa se tarjoaa luot-

tolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettuja palveluja.

Muutoksenhausta ennen tämän lain voimaantuloa annettuun hallintopäätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20____.

Laki

Euroopan unionin jäsenyyteen liittyvistä oikeudenhoitoa koskevista säännöksistä annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Euroopan unionin jäsenyyteen liittyvistä oikeudenhoitoa koskevista säännöksistä annetun lain (1554/1994) 1 §, sellaisena kuin se on laissa 1114/2011, seuraavasti:

1 §

Euroopan unionin toimielinten ja elinten ratkaisujen täytäntöönpano

Tuomio ja päätös, joka on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 280 artiklan tai 299 artiklan taikka Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 18 artiklan kolmannen kohdan nojalla täytäntöönpanokelpoinen, pannaan Suomessa täytäntöön siten kuin Suomen tuomioistuimen riita-asiassa antama tuomio, joka on saanut lainvoiman.

Päätös, joka on yhteisön tavaramerkistä annettun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 86 artiklan 1 kohdan tai yhteisömallista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 71 artiklan 1 kohdan, yhteisön kas-

vinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 86 artiklan 1 kohdan taikka yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 41 artiklan 3 kohdan nojalla täytäntöönpanokelpoinen, pannaan Suomessa täytäntöön siten kuin 1 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20____.

Laki

arvopaperimarkkinalain 11 luvun muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään arvopaperimarkkinalain (746/2012) 11 luvun 21 §:ään uusi 6 momentti seuraavasti:

11 luku

Julkinen ostotarjous ja tarjousvelvollisuus

21 §

Poikkeukset velvollisuudesta tehdä pakollinen ostotarjous

tuu siihen, että rahoitusvakaussviranomaisesta annetussa laissa (/) tarkoitettu Rahoitusvakaussvirasto käyttää luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (/) 9—11 luvussa säädettyä kriisinratkaisuvaltuutta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Velvollisuutta tehdä pakollinen ostotarjous ei synny, jos tarjousvelvollisuusrajan ylitys perus-

Laki

väliaikaisesta pankkiverosta annetun lain kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan väliaikaisesta pankkiverosta annettu laki (986/2012).

2 §

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Laki

yrityksen saneerauksesta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan yrityksen saneerauksesta annetun lain (47/1993) 2 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1510/2001, seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Saneerausmenettelyn kohteena voi olla yksityinen elinkeinonharjoittaja, avoin yhtiö, kommandiittiyhtiö, osakeyhtiö, osuuskunta, asunto-osakeyhtiö tai taloudellista toimintaa harjoittava yhdistys. Elinkeinonharjoittajalla tarkoitetaan tässä laissa myös ammatin taikka maatalouden tai kalastuksen harjoittajaa.

Saneerausmenettelyn kohteena ei voi olla:

1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (610/2014) tarkoitettu luottolaitos;

2) vakuutus- tai eläkelaitos;
3) selvitystilassa oleva yhtiö tai osuuskunta;
4) luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (/) mukaisesti kriisihallintoon asetettu laitos.

Talletuspankista saneerausmenettelyn kohteena säädetään talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetussa laissa (1509/2001).

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2014